

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΓΕΝ. ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ : Διδόταση ανάμεσα σὴν πολιτικὴ καὶ τὴ δράση μας . . . Σελ.	26
Β. ΜΠΑΡΤΖΙΩΤΑ : Ἡ πολιτικὴ μας δουλειὰ στὸ Δ. Σ. Ε. »	33
Ἡ μάχη τῶν Γρεβενῶν »	37
ΝΙΚΟΥ ΠΥΡΑΥΛΟΥ : Ὁ ἔλιγμός . . . »	42
ΔΗΜ. ΒΛΑΝΤΑ : Τὶ εἶδα σὲ μιὰ πορεία . . . »	45
Α. ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ : Τὸ σαμποτάζ στὸ Δημοκρατικὸ στρατό »	50
Κριτικὴ τοῦ Βιβλίου »	54
ΓΕΡ. ΜΑΛΤΕΖΟΥ : Νιτρούζι »	55
Α : Τὰ 30 χρονα τοῦ Κόκκινου στρατοῦ . . . »	58
Χρονικὸ δράσης τοῦ Δ.Σ.Ε. »	63
Ἐσωτερικὴ ἀνασκόπηση »	66
Ἐξωτερικὴ ἀνασκόπηση »	67
Χάρτες	

2

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1948

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟ-ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ Α'

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 2

ΦΛΕΒΑΡΗΣ 1948

ΔΙΑΣΤΑΣΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ ΑΠΟΣΠΑΣΗ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΑΣΗ ΤΑ ΛΑΘΗ ΚΑΙ ΟΙ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΜΑΣ

Τό IV μέρος από τό λόγο του σ. Ν. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ στή σύσκεψη
των κομματικών πολιτικών και στρατιωτικών στελεχών του Δ.Σ.Ε.*

Όταν μιλάμε για καθυστέρηση, για λάθη, αδυναμίες και δυσκολίες πρέπει νά τίς χωρίζουμε σέ δύο κατηγορίες. Πρώτα είναι οι δυσκολίες οι αντίθετες. Τό γεγονός ότι ο άμερικανικός ιμπεριαλισμός βοηθάει μέ όλα τά μέσα πού διαθέτει τό μοναρχοφασισμό, τό γεγονός ότι ή αντίδραση στή χώρα μας χρησιμοποιεί όλους τούς τρόπους του έκβιασμού, του οικονομικού έξαναγκασμού, της δολοφονικής τρομοκρατίας, άκόμα τέτοια μέτρα όπως τό ξεσπίτωμα από έκατοντάδες χιλιάδες άγρότες, όλα αυτά, δέν πρέπει νά υπάρχει καμιά άμφιβολία, μάς δημιουργούν σοβαρές δυσκολίες. Όρισμένα λαϊκά στράματα, πρώτ' άπ' όλα μικροαστικά και ύπαλληλικά, ταλαντεύονται όταν βλέπουν πόσο ξεστσίπωτα έπερβαίνουν οι ξένοι ιμπεριαλιστές στην Έλλάδα, όταν δέχονται άμεσα όλο τό βάρος άπ' τή μοναρχοφασιστική, οικονομική πολιτική και δολοφονική τρομοκρατία και όλη τήν ψυχολογική πίεση και τόν έκφοβισμό πού έξασκει πάνω τους ή άμερικανοαγγλική και ντόπια αντίδραστική προ-

παγάνδα. Όλα τά πιο πάνω είναι έξηγήσιμα. Τό άπαράδεχτο για μάς βρίσκεται στό ότι οι πιο πάνω ταλαντεύσεις μπορούν νά επιδρούν και επιδρούν μέσα στις γραμμές μας. Πρόκειται για τήν όππορτουνιστική λιποψυχία και παρέκκλιση άπ' τή λαϊκοδημοκρατική γραμμή, πού δείχνει συνθηκολόγηση και γονάτισμα μπροστά στον έχθρό. Έναντία στην παρέκκλιση αϊτή χρειάζεται άγώνας, μέτωπο. Πρέπει νά χτυπάμε άνειρήνευτα τή λιποψυχία και τίς ταλαντεύσεις μέσα στις γραμμές μας, νά διαφωτίζουμε τά πλατεία λαϊκά στράματα για τήν πραγματική κατάσταση και νά ξεσκεπάσουμε τόν έκβιασμό, τήν παραπλάνηση, τόν έκφοβισμό και τή δημαγωγία πού έξασκει ή άμερικανοαγγλική και ή μοναρχοκεντρική φασιστική προπαγάνδα. Έτσι στό ιδεολογικό μέτωπο χρειάζεται πιο έντονος και αποφασιστικός άγώνας μέσα στις γραμμές μας, μέσα στον κόσμο πού πιστεύει σέ μάς και μάς έξολογεί μέσα στις γραμμές του έχθρου καθώς επίσης και ένάντια στην προπαγάνδα του, τή δημαγωγία και τήν ύπατίη του. Έδώ πρέπει νά προσδέσου-

* Κυκλοφορεί σύντομα σέ ιδιαίτερη μπροσούρα.

ΑΡΧΕΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

με και τό γεγονός ότι ένα μέρος του πληθυσμού και κυρίως σέ όρισμένες περιοχές τής χώρας, πού στόν έθνικο-απελευθερωτικό αγώνα ενάντια στή χιτλεροφασιστική κατάχτηση και αυτό μάς είδε πρωτοπόρους στήν πολιτική, στήν ένοπλη πάλη, στόν ήρωισμό και τήν αυτοθυσία και γι' αυτό πίστεψε σέ μάς, στό δημιουργικό-άνοικοδομητικό έργο δέν πρόλαβε νά μάς δοκιμάσει, γιατί μάς χτύπησε και μάς εμπόδισε ή ένοπλη άγγλική επέμβαση. Έτσι, τό μέρος αυτό του πληθυσμού στίς λίγες βδομάδες ύστερα άπ' τό διάψιμο του χιτλεροφασίστα κατακτητή και ώς τήν ένοπλη άγγλική επέμβαση, μάς είδε κυρίως στίς ύπερβολές και τίς αυθαιρεσίες πού έκαναν παραστρατημένα τοπικά όργανα μας. Αυτό προκάλεσε μιά όρισμένη δισταχτικότητα και έπιφυλακτικότητα στό μέρος αυτό του πληθυσμού άπέναντί μας. Και αυτό τό πράγμα, αϊτή ή κακή κληρονομιά, μάς δημιουργεί σήμερα πρόσθετες δυσκολίες και εμπόδια στή δουλειά μας.

Αυτή είναι ή μιά κατηγορία άπό παρεκκλίσεις και δυσκολίες. Μά έχουμε και άκόμα μιά, δεύτερη, κατηγορία πού σοβαρή και σημαντική, γιατί τά στραπάτσα και τά κενά πού παρουσιάζονται έδώ και πού τόση άρνητική επίδραση έχουν πάνω στήν προσπάθειά μας γιά τή νίκη, οφείλονται στό μεγάλο, στό άποφασιστικό τους μέρος, όχι σέ άντικειμενικά αίτια και εμπόδια, μά στίς δικές μας ύποκειμενικές αδυναμίες, έλλείψεις και λάθη.

Αν παρουσιάζουμε σοβαρή καθυστέρηση, αυτή οφείλεται πρώτ' άπ' όλα στό ότι δέν προσαρμοστήκαμε στίς καινούργιες συνθήκες και στά καινούργια καθήκοντα πού βάζει μπροστά μας ό σκληρός αγώνας ενάντια στήν ιμπεριαλιστική άγγλοσαξωνική έπιδρομή και τή μοναρχοφασιστική άποχαλίνωση, γιά τή ζωή του λαού, γιά τήν ύπαρξη, τή δημοκρατία και

τήν ανεξαρτησία τής Ελλάδας. Δέ μάδαμε και στήν καινούργια κατάσταση νά μας τε καλοί πολιτικοί ήγήτορες και πρό παντός καλοί στρατιωτικοί ήγέτες στόν καινούργιο ένοπλο αγώνα του λαού μας,

Πώς εκφράζονται, ποιές είναι οι έλλείψεις, τά λάθη μας, οι διαστρεβλώσεις και οι παρεκκλίσεις άπ' τή γραμμή μας, αυτές πού γιά άφετηρία τους έχουν δικές μας ύποκειμενικές αίτιες;

Πρώτο. Ένώ έχουμε τήν πού σωστή και τήν πού λαϊκή πολιτική γραμμή, πολλοί καθοδηγητές και στελέχη μας στήν πράξη παραβιάζουν και χαλνάν τήν γραμμή αυτή. Ποιό είναι τό κύριο νόημα τής πολιτικής μας; Η έξασφάλιση και τό διαρκές πλάτεμα και στερέωμα τής ενότητας του λαού, τής ενότητας ανάμεσα στό λαό και τό Δ.Σ.Ε. Αυτό, λοιπόν, τό κύριο νόημα τής πολιτικής μας δέν τό νοιάζουμε και δέν τό αξιοποιούμε όσο πρέπει. Ένώ στήν κάθε σκέψη, ενέργεια, μέτρο πού κάνουμε και πέρνουμε, τό πού πάνω ούσιαστικό περιεχόμενο τής πολιτικής μας πρέπει νά ναι ό καθοδηγητικός μας μπουδούλας, έμεις, πολλές φορές στήν πράξη έφαρμόζουμε άλλα άπ' όσα παραδεχόμαστε στά λόγια. Ένώ ή λαϊκοδημοκρατική πολιτική μας περικλείνει μέσα τής τή δυνατότητα γιά τήν πού πλατειά στερέωση και ξάπλωμα τής ενότητας του λαού, στήν προσπάθεια και στήν έπίδοσή του γιά τή νίκη, έμεις μέ τά έργα μας πολλές φορές κολοβάνουμε είτε εκμηδενίζουμε τή δυνατότητα αυτή. Και μιλάω γιά δυνατότητα, γιατί ή σωστή γραμμή μας μονάχα μέ έργα μπορεί νά γίνει πραγματικότητα, νά κερδίζει καθημερινά τό λαό και νά τον συσπειρώνει ολοένα και περισσότερο στόν αγώνα. Και τό στραπάτσισμα τής πολιτικής μας γιά τή απεφιλίωση και τήν ενότητα γίνεται όχι μόνο άπέναντι σέ στρώματα εργαζό-

μενα, πού ανήκουν αντικειμενικά, ακριβώς γιατί είναι εργαζόμενα, σιό λαϊκοδημοκρατικό στρατόπεδο, μά πού προσωρινά παραπλανιένται και επηρεάζονται ακόμα απ' τήν απάτη και προπαγάνδα τών αντιπάλων μας, στράματα πού έμεις πρέπει νά κερδίσουμε όπωσδήποτε. Τό στραπατσάρισμα γίνεται ακόμα και απέναντι σέ στράματα πού ιδεολογικά και πολιτικά είναι κερδισμένα από μάς. 'Αν κάνω τή διάκριση αυτή είναι όχι γιατί στήν πολιτική μας πρέπει νά υπάρχει ένα τέτοιο ξεχώρισμα. 'Όχι. Ένα τέτοιο ξεχώρισμα είναι λάθος, μεγάλο λάθος. Ούσιαστικά, ή λαϊκοδημοκρατική πολιτική υπευδύνεται έξ ίσου σέ όλους τούς εργαζόμενους και σ' αυτούς πού ακόμα παρασέρνονται απ' τούς αντίπαλους μας. Και μάλιστα πρώτ' απ' όλα σ' αυτούς. Τήν κάνω τή διάκριση, για νά δείξω πόσο όξω πέφτουν αυτοί πού στραπατσάρουν τή γραμμή μας, όταν μέ τίς πράξεις τους όχι μόνο δέν κερδίζουν μέ τό μέρος μας τούς παρασυρμένους απ' τόν έχθρό εργαζόμενους, μά δημιουργούν δυσάρεσκειες και ψυχρότητα και στους πολιτικούς όπαδούς μας. 'Αντί μέ τήν πολιτική μας και μέ τά έργα μας νά κερδίζουμε μέ τό μέρος μας, ν' αποσπάμε απ' τόν έχθρό τούς μάυδες, τούς χωροφύλακες, τούς φαντάρους και αξιωματικούς του στρατού, τούς έθνοφρουρίτες και όλους τούς εργαζόμενους, πού καταφέρνει νά ξεγελι και νά παρασέρνει, έμεις μέ τά έργα όρισμένων στρατιωτικών και πολιτικών μας δημιουργούμε ρήγματα και μέσα στίς ίδιες τίς γραμμές μας. Είνε όλοφάνερο ότι ή τέτοια πράξη τέτοιων στελεχών και όπαδών μας δέν έχει καμμιά σχέση μέ τή λαϊκοδημοκρατική πολιτική τής Προσωρινής Δημοκρατικής κυβέρνησης και του Δ. Σ. Ε. Είναι φανερό ότι πράξεις αυθαιρεσίας και βίας, άσκοποι έμπρησμοί, άψυχολόγητες και παράνομες επιτά-

ξεις και κατασχέσεις, ακόμα απόλυτα απαράδεκτες πράξεις μέ τραμπουκισμούς, πού εκδηλώνονται και μέσα στο Δ.Σ.Ε. και απέναντι στον πληθυσμό, από «παλλημαράδες», πού τσαλαπατούν τό νόμο μας και για νόμο τους θέλουν νά επιβάλλουν τόν ανταρτίστικο αναρχισμό τους, είναι φανερό πώς όλα αυτά ύπονομεύουν και βλάπτουν τό επαναστατικό μας έργο και χύνουν νερό στο μύλο τής αντίδρασης. Είναι φανερό ότι τέτοιες πράξεις βοηθούν τή συστηματική επίδωξη τών αμερικανών και του μοναρχοφασισμού, πού προσπαθούν μέ όλα τά μέσα νά μεγαλώνουν τό χάσμα ανάμεσα στο λαό, νά σπέρνουν τό μίσος και τή διαίρεση ανάμεσά του, για νά μπορούν έτσι πιό εύκολα και πιό καλά νά κάνουν τή δουλειά τους, πού είναι ή ύποδούλωση και τό ξεπούλημα του λαού και τής Ελλάδας. Είναι φανερό, ότι τέτοιες πράξεις δέν έχουν και δε μπορούν νάχουν καμμιά σχέση μέ τήν πολιτική τή δική μας και ότι πρέπει νά στιγματίζουμε άρειλιχτα όλους αυτούς πού κάνουν τέτοιες πράξεις και νά τούς αφαιρούμε κάθε δυνατότητα νά τίς επαναλαμβάνουν. 'Ακόμα, πρέπει νά ξεσκεπάζονται και όλοι εκείνοι πού άνέχονται είτε σκεπάζουν τέτοιες πράξεις, γιατί φοβούνται αυτούς πού τίς κάνουν είτε δε θέλουν νά τά χαλάσουν μαζί τους.

Τό γεγονός πού διαπιστώνεται πιό πάνω, ότι δηλ. πολλά στελέχη μας και όργανώσεις μας άλλα παραδέχονται στά λόγια και άλλα εφαρμόζουν στήν πράξη, δείχνει ότι υπάρχει σέ πολλούς κρίκους τής δουλειάς σοβαρή και επικίνδυνη διάσταση ανάμεσα στην πολιτική και τή δράση μας. Για μάς τούς κομμουνιστές μά τέτοια κατάσταση είναι απαράδεκτη. Τό κακό αυτό πρέπει νά τό χτυπήσουμε καταθέματα γιατί ύπονομεύει, είτε σκοπίμως γίνεται είτε όχι, όλόκληρο τό λαϊκοδημοκρατικό μας οικόδομημα και τό έργο,

τή δύναμη, τήν επίδοσή, τό πνεῦμα, τή μαχητικότητα, τήν ἀποστολή τοῦ Δ.Σ.Ε. Γιά ἕναν κομμουνιστή, γιά ἕναν λαϊκό ἀγωνιστή, ὅποια θέσῃ κι' ἂν ἔχει, δέ μπορεῖ νά ὑπάρχει διάσταση ἀνάμεσα στά λόγια καί στά ἔργα. Καί ὅπως τά λόγια του, ἡ πολιτική του δέ μπορεῖ νάναί παρά μόνο λαϊκά, δημοκρατικά, ἔτσι καί τά ἔργα του σέ ὅλες τίς περιπτώσεις, μικρές καί μεγάλες, δέ μποροῦν παρά νάναί μόνο λαϊκά καί δημοκρατικά, δέ μποροῦν παρά ν' ἀνταποκρίνονται ἀπόλυτα στούς σκοπούς τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, στό συμφέρον τοῦ λαοῦ, στήν ἀποστολή καί τά ἰδανικά τοῦ Δ.Σ.Ε.

Δεύτερο. Γεγονός ἀναμφισβήτητο, πού ὄχι μόνο ἐπικυρώνεται ἀπ' τή ζωή, μά καί πού τό παραδέχονται καί τό ὁμολογοῦν καί οἱ ἀντίπαλοί μας, εἶναι ὅτι ὁ Δ.Σ.Ε. στό μαχητικό του πνεῦμα καί στό ἡθικό του εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερος ἀπ' τό μοναρχοφασιστικό στρατό τοῦ δολλάριου καί τῆς Ἀθήνας. Ἀδιάψευστη ἀπόδειξη γι' αὐτό εἶναι τό ὅτι ὁ μοναρχοφασισμός, παρά τήν τεράστια ὑπεροχή του σέ ἀνθρώπους καί σέ ὕλικό, παρά τό ὅτι ἔχει τήν πιο μεγάλη ἡθική, πολιτική, οἰκονομική, στρατιωτική βοήθεια ἀπ' τόν ἀγγλοσαζωνικό ἰμπεριαλισμό, δέ μόρεσε νά τά βγάλει πέρα μέ τό Δ.Σ.Ε., πού παρά τίς ἐξαιρετικές δυσκολίες πού ἀντιμετωπίζει, μεγαλώνει καί δυναμώνει. Ἡ ἐξήγηση βρίσκεται στό ὅτι ὁ Δ.Σ.Ε. ἔχει λαϊκά ἰδανικά, στηρίζεται στό λαό καί γι' αὐτό παλεύει μέ τήν ψυχή του, γιομάτος ἥρωϊσμό καί αὐτοθυσία, ἐνώ ὁ στρατιώτης τοῦ μοναρχοφασιστικοῦ στρατοῦ, ὅσο κατωστειρημένος κι' ἂν εἶναι νοιάζει καί καταλαβαίνει ὅτι χύνει τό αἷμα του γιά ἕνα, ἀντιλαϊκά, πλουτοκρατικά καί ἰμπεριαλιστικά συμφέροντα, γι' αὐτό καί δέν πολεμᾷ, δέ μπορεῖ νά πολεμήσει μέ τήν ψυχή του, γιατί ψυχή δέν ἔχει, δέν ἔχει ἰδανικά, δέν ἔχει πίστη.

Ἔτσι ἔχουν τά πράγματα. Ἄν τώρα θελήσουμε νά ἐξηγήσουμε γιὰ τί ὁ Δ.Σ.Ε., παρά τήν ἡθική-πολιτική ὑπεροχή του, πού στίς συνθήκες τοῦ πολέμου πού κάνουμε εἶναι ἀποφασιστικός συντελεστής γιά τή νίκη, δέ μόρεσε νά δείξει καί νά ἐπιβάλλει τήν ὑπεροχή του αὐτή, τήν ἀπάντησή πρέπει νά τή βροῦμε, κυρίως, στό γεγονός ὅτι ἐνώ ὁ μεμονωμένος μαχητής τοῦ Δ.Σ.Ε. εἶναι ἀσύγκριτα ἀνώτερος ἀπ' τόν κάθε ἀντίπαλό του καί τά βγάζει πέρα μέ πολλαπλάσιους ἔχθρους, ἐμεῖς, σά στρατιωτική ὀργάνωση καί σάν καθοδήγησή, δέ μόρεσαμε νά ἀξιοποιήσουμε τήν ἀνωτερότητα αὐτή τοῦ μεμονωμένου μαχητή, τήν ἡθική-πολιτική ὑπεροχή τοῦ Δ.Σ.Ε. στό σύνολό του, ἔτσι πού νά καταφέρουμε ἐνάντια στόν ἔχθρό ἀποφασιστικά χτυπήματα. Φυσικά δέν πρέπει νά παραβλέπουμε τό γεγονός ὅτι ὁ ἔχθρός ἔχει ἀπέναντί μας μιά πολλαπλή ὑπεροχή σέ ἀριθμό, σέ ὕλικό καί σέ στρατιωτική πείρα καί γνώσεις. Παρ' ὅλο, ὅμως αὐτό, ἔχομε πολλά παραδείγματα ὅπου τμήματά μας, ἀπέναντι σέ ἔχθρό πού εἶταν πολύ ἀνώτερος σέ ἀριθμό καί πολύ πιο καλά ἐξοπλισμένος, τάβγαλαν πέρα νικηφόρα, γιατί ὑπερέβησαν μέ τό ἀνώτερο ἡθικό τους ὅλη τήν ἀριθμητική καί ὕλική ὑπεροχή τοῦ ἔχθρου. Ἐδῶ, γιά νά μή δημιουργηθεῖ παρεξήγηση, πρέπει νά ξεκαθαριστεῖ τοῦτο τό πρᾶγμα: Τό καινούργιο ἀντάρτικο, πού στήν ἐξέλιξή του ἀντρωσε στό Δ.Σ.Ε. μόρεσε ἀποτελεσματικά καί παληκαρίσια νά ματαιώσει, νά χαλάσει ὅλα τά σχέδια τοῦ ἔχθρου, πού ἀπόβλεπαν στό νά πνίξουν τό νέο ἀντάρτικο, νά διαλύσουν τό Δ.Σ.Ε. καί ἔτσι νά συντρίψουν καί ὀλόκληρο τό δημοκρατικό κίνημα στή χώρα μας. Στήν ἀποστολή του αὐτή ὁ Δ.Σ.Ε. διαδραμάτισε ἀξίως πρωτοπόρος καί υπερασπιστής τοῦ λαοῦ. Μᾶς φτάνει ὅμως ὁ σκοπός αὐτό; Ὅχι. Δέ φτάνει. Γιατί τό και-

νούργιο αντάρτικο, που γεννήθηκε απ' τή σκόρπια στήν αρχή αντίσταση των λαϊκών αγωνιστών, που τους καταδίωκε και τους εξόντωνε ή ξενική κατοχή και ο μοναρχοφασισμός, αντράθηκε μέσα στήν πάλη στο Δ.Σ.Ε., που συνένωσε τήν πάλη των αγωνιστών του και του λαού για τή ζωή και τήν περιουσία τους και τήν ανέβασε ως τό ύψιστο λαϊκό και πατριωτικό καθήκον, ως τόν αγώνα για τή δημοκρατία και τήν ανεξαρτησία, γιατί δίχως ανεξαρτησία και δημοκρατία, χωρίς να διωχτοῦν οί Ξένοι και χωρίς να εξοντωθεῖ ὁ μοναρχοφασισμός δέ μπορεί νά υπάρξει οὔτε για τόν κάθε ξεχωριστό Ἕλληνα ἀσφάλεια ζωῆς, οὔτε και για τήν Ἑλλάδα περισυλλογή και προκοπή. Ἐτσι, αὐτή ἡ ἀνάγκη των πραγμάτων ἐπέβαλε τό πέρασμα ἀπό τό αντάρτικο σέ ἕνα ἀνώτερο στάδιο, στο Δ.Σ.Ε. και τό πέρασμα αὐτό ανταποκρίνεται σέ μιὰ ἀνώτερη πολιτική ἀνάγκη, στο ἀνέβασμα ἀπ' τήν ἀντίσταση των μεμονωμένων αντάρτικων ομάδων στον αγώνα του Δ.Σ.Ε. για ν' ἀπελευθερωθεῖ ὁλόκληρη ἡ Ἑλλάδα. Ὅταν, λοιπόν, ἐξετάζουμε κάτω ἀπ' αὐτή τήν ἀνάγκη τή σημερινή ἐπίδοση του Δ.Σ.Ε. δέ θά πρέπει νά μας τε εδχαριστήμενοι, γιατί εἶναι ἀναμφισβήτητο, ὅτι μέ τήν ἀσύγκριτη ἰδιόπολιτική ὑπεροχή του ὁ Δ.Σ.Ε. παρ' ὅλες τίς μεγάλες δυσκολίες και τά ἐμπόδια που βρίσκει μπροστά του, μπορούσε ἀναμφισβήτητα, στο βασικό ἐπαναστατικό ἔργο του, που εἶναι ἡ λαϊκοδημοκρατική ἀπελευθέρωση τῆς Ἑλλάδας, μπορούσε νάχε προχωρήσει πύο πολύ, μπορούσε νά βρίσκεται πύο μπροστά.

Τί φταίει λοιπόν ἐδᾶ; Πρέπει νά τό ποῦμε καθαρά: ἐνῶ τό ζήτημα τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς Ἑλλάδας πολιτικά ἔχει μπεῖ καθαρά και σωστά και σωστά τό βλέπει και τό καταλαβαίνει ὁ κάθε πατριώτης Ἕλληνας, στή στρατιωτικο-πολεμική πραγματοποίησή του

τό πρόβλημα αὐτό σκοντάρτει στο γεγονός, ὅτι τά στρατιωτικά και πολιτικο-στρατιωτικά στελέχη μας δέ μπόρεσαν ἀκόμα στήν πράξη νά περάσουν ἀπ' τό αντάρτικο μέ τίς περιορισμένες ἐπιδιώξεις του, στο πλατύ πολιτικό ξάνοιγμα πρὸς τοὺς λαϊκοδημοκρατικούς ἐπαναστατικούς ὀρίζοντες του Δ.Σ.Ε., που εἶναι ἡ ἀπελευθέρωση τῆς χώρας. Δέ μπόρεσαμε, παρά τή σωστή κατευθυντήρια πολιτική γραμμή μας, νά προσανατολισοῦμε στρατιωτικο-πολεμικά, στρατηγικά, στήν πολεμική του δράση, τό Δ.Σ.Ε. σά σύνολο, μά και στο καθένα μικρό τμήμα του, στήν κάθε ομάδα του και ὅταν αὐτή δρά μεμονωμένα και ξεχωριστά, πρὸς τό μοναδικό τέρμα, ὅπου ἀποβλέπει ὁ αγώνας μας: τή συντριβή του ἐχθροῦ, τή νίκη τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας, τήν ἀποκατάσταση τῆς ἐθνικῆς μας ἀνεξαρτησίας. Τό ζήτημα αὐτό εἶναι μεγάλο και δύσκολο. Περικλείνει τόν καθορισμό μιᾶς σωστῆς στρατηγικῆς, τήν ἀφομοίωση των βασικών ἀρχών τῆς δικῆς μας λαϊκο-ἐπαναστατικῆς στρατιωτικῆς ταχτικῆς, τή γνώση και καλή χρήση, μεμονωμένα και σέ συνδυασμό, ὅλων των ὅπλων που διαθέτουμε και που χρησιμοποιοῦνται στο σύγχρονο πόλεμο. Τό κακό εἶναι ὅτι τά περισσότερα στρατιωτικά και πολιτικο-στρατιωτικά στελέχη μας δέ βλέπουν τό πρόβλημα στο σύνολό του και δέν τοποθετοῦν σωστά τόν ἑαυτό τους μέσα σ' αὐτό. Δέ βλέπουν ἀκόμα ὅτι για νά νικήσουμε πρέπει νά μάθουμε νά πολεμάμε πύο μαστορικά, πύο καλά ἀπ' τόν ἐχθρό σέ ὅλες τίς ἀλλαγές, τίς φάσεις, τ' ἀπρόοπτα που παρουσιάζει ὁ πόλεμος και νά νικάμε πάντοτε. Γι' αὐτό χρειάζεται θέληση, προσπάθεια, κόπος. Χρειάζεται γὰ νενητοποιήσουμε τήν ἐπαναστατική μας ὀργανωτική ἀνατερότητα και νά ξεπεράσουμε αὐτές τίς ἐλλείψεις, νά γίνουμε και στή στρατιωτικο-πολεμική τέχνη ἀνώτεροι ἀπ' τόν ἐχθρό. Τότε

ΑΡΧΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΚΕΝΤΡΟΝΟΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

δ' αξιοποιήσουμε πέρα για πέρα απο-
τελεσματικά και νικηφόρα και την ή-
δική και πολιτική υπεροχή που έχου-
με άπέναντι στον εχθρό. Έτσι έχει τό-
ζήτημα με τό δεύτερο αυτόν τομέα ό-
που καθυστερούμε και εδώ κυρίως ά-
πό δική μας ύποκειμενική παράληψη
και ανεπάρκεια. Είναι φανερό πώς ή
καθυστέρωση αυτή γίνεται σοβαρό έ-
μπόδιο στην προσπάθειά μας για τή
νίκη.

Τρίτο. Μιά σοβαρή έσωτερική άδυ-
ναμία στό Δ.Σ.Ε. είναι τό γεγονός ότι
έχουμε μία όρισμένη απόσπαση της
καθοδήγησης, σ' όλη τή σειρά της ιε-
ράρχησης του, άπ' τούς άνάτερους κρί-
κους μέχρι τή βάση. Αυτό εκδηλώνε-
ται στό ότι σ' ένα μεγάλο μέρος τά
στελέχη μας, άξιωματικοί και πολιτι-
κοί έπίτροποι, δέ ζουν σέ μία άδιάκο-
πη και στενή έπαρή και συνεργασία
με τούς κατώτερους κρίκους και τή
βάση, τή μοιρορία και τήν ομάδα. Δέν
καταλάβαμε ακόμα ότι στή στρατιω-
τική έπίδοση, στην πολιτική ζωή, στην
ομαδική διαβίωση και στην άτομική
άκόμα άπασχόληση, ή μονάδα του
Δ.Σ.Ε. άποτελεί, πρέπει ν' άποτελεί, μία
οικογένεια, ένα σίενα δεμένο, μονο-
λιθικό σύνολο με κοινή, ένιαία όρμη
και θέληση, με τήν ίδια ψυχή και σκέ-
ψη. Ο καθοδηγητής, τό στέλεχος, τό
πολιτικό και στρατιωτικό, πού δέν κα-
ταφέρνει νά συσπειρώσει ψυχικά τό
τμήμα γύρω του, πού δέν καταφέρνει
νά εξασφαλίσει τή μαχητική, πολιτική
και ιδεολογική μονολιθικότητα στό τμή-
μα του, τόσο στις όμαδες, μά ακόμα πε-
ρισσότερο, στις δύσκολες και κρίσιμες
στιγμές στον άγώνα και στή μάχη, πρέ-
πει νά τό πούμε, ότι τό τέτοιο στέλε-
χος και ό τέτοιος καθοδηγητής κατά
κανόνα, βασικά, δ' άποτύχει στή δου-
λειά του, στην άποστολή του. Έδώ έ-
χουμε ένα σοβαρό έσωτερικό κενό
μέσα στό Δ.Σ.Ε. Πολλά στελέχη μας
μεγαλοπιάνονται, δέ μιλάν καλά, δέ
συμπεριφέρονται καλά, παρεκτρέπονται

συχνά σέ βαθμό άπαράδεχτο και άσυμ-
βίβαστο με τήν ιδιότητα του άξιωμα-
τικού του Δ.Σ.Ε., δέν ένδιαφέρονται
για τούς κατώτερους και για τούς άν-
τρες τους, δέν τούς φροντίζουν, δέν
τούς προσέχουν, δέν κερδίζουν τήν ψυ-
χή του τραυματία με τήν πατρική στορ-
γή τους, δέν τούς συντρέχουν στον πό-
νο τους και στον καύμό τους, δέ βο-
ηθούν τούς άντρες τους συστηματικά
και έπίμονα για νά γίνουναι καθημε-
ρινά καλύτεροι σάν μαχητές και σάν
πρωτοπόροι πολιτικοί άγωνιστές του
λαού. Δέ δένονται ψυχικά με ίόν κά-
θε μαχητή τους. Και όμως αίτό είναι
άπαραίτητο; πρωταρχική και βασική ι-
διότητα για ίόν άξιωματικό μας. Αύ-
στηρός στό ζήτήματα της πειθαρχίας
πρέπει νάνα μέχρι εξάντληση, μά
πρέπει μαζί με τήν άσθηρότητα νά
ξέρει νά έχτιμά, νά τονίζει, νά δείχνει
και νά επαινά δημόσια κάθε καλή
πλευρά, κάθε άρετή και ικανότητα,
κάθε καλή στρατιωτική και πολιτική
έπίδοση, κάθε καλό παράδειγμα και
καλή συναγωνιστική συμπεριφορά του
μαχητή. Με τό άτομικό παράδειγμα
και τό ήθος του, τό στέλεχος μας, πού
πρέπει νάνα υπόδειγμα, τύπος και
υπογραμμός σ' όλα τά καλά, γίνεται
ό μαγνήτης πού τραβά και δένει στέ-
ρεα γύρω του όλόκληρο τό τμήμα,
πού έτσι όχι μόνο πρωτοπορεύεται στή
στρατιωτική έκπαίδευση και τήν πολι-
τική κατάρτιση, μά και μάχεται ύπο-
δειγματικά έτσι όπως θέλει ό άγώνας
μας, ακολουθά τό διοικητή του θαρ-
ραλέα και νικηφόρα στή φωτιά. Πρέ-
πει νά πούμε ότι ή άπόσπαση του
στελέχους, στρατιωτικού και πολιτικού,
άπ' τή βάση, άπ' τό τμήμα και τούς
άντρες, έχει σοβαρή αρνητική επίδρα-
ση σέ όλη τήν έπίδοση του στρατού
μας. Τό κακό αυτό πρέπει νά τό δού-
με και νά τό ξεριζώσουμε. Τότε να
άξιοποιήσουμε έξαντλητικά όλες τις με-
γάλες άρετές του μαχητή μας και να
κάνουμε τό Δ.Σ.Ε. άκαταμάχητο. Στον

τομέα αίτον οί κομμουνιστές έχουν νά εκπληρώσουν ένα πολύ σοβαρό και υπεύθυνο καθήκον και πρέπει νά τό εκπληρώσουν στό πιο σύντομο χρονικό διάστημα.

Τέταρτο. Ένας άλλος τομέας όπου δοκιμάζεται ό στρατιωτικός και ό πολιτικός διοικητής είναι όταν ανταμώνουν μικρές είτε μεγάλες δυσκολίες. Δυσκολίες μεγάλες και σοβαρές αντιμετωπίζει ό Δ.Σ.Ε. καθημερινά. Κάνει κρύο, δέν είμαστε ντυμένοι καλά, είμαστε πολλές φορές ξεπόλητοι, ή επιμελητεία δέ δουλεύει καλά και συχνά λείπει και τό ψωμί και οί άντρες πεινάνε. Δέν έχουμε φάρμακα και δέ μπορούμε νά περιποιηθούμε τους τραυματίες μας όπως πρέπει. Πολλές φορές μας λείπουν τά όπλα, λιγοστεύουν τά πολεμοφόδια, είτε δέν έχουμε καθόλου. Δέν έχουμε μεταγωγικά μέσα, είτε τά μουλάρια μας, πού οί άγρότες μας τά δίνουν με πόνο ψυχής, πέφτουν γιατί δέν έχουμε ζωτροφές. Ό έχθρος άδειασε τά χωριά και δυσκολευόμαστε με τή στρατολογία. Όλες αυτές είναι σοβαρές δυσκολίες και υπάρχουν και άλλες πολλές ακόμα. Είναι δυσκολίες του άγώνα. Σηκώδηκαμε με γυμνά χέρια, μόνο με τό δίκιο πού μας έπνιγε και με τήν άδάμαστη λαϊκή ελληνική ψυχή. Και πρέπει νά νικήσουμε έναν άνοσηλο πλουτοκρατία, τά ιμπεριαλιστικά κοράκια όπου γής κι άν βρίσκονται. Όστε δυσκολίες δέν μπορεί παρά νά-

χουμε και θάχουμε. Πώς τις αντιμετωπίζουμε; Πολύ συχνό φαινόμενο είναι τούτο δώ: μόλις ένας διοικητής σκοντάψει σε μία είτε σε περισσότερες απ' τις πιο πάνω δυσκολίες, δέν κάνει τίποτε είτε σχεδόν τίποτε. Σταυρώνει τά χέρια και αρχίζει νά βομβαρδίζει με αιτήσεις, έκκλήσεις και παρακάλια όσους βρίσκονται πιο πάνω του, τήν άνάτερη διοίκησή του, ζητώντας νά του λύσουν όλες τις άναποδιές και τις δυσκολίες, όταν νά μπορούν αυτόι νά κάνουν θαύματα. Είναι σωστή ή τέτοια νοοτροπία; Όχι. Η νοοτροπία αυτή δέν είναι δική μας. Ό σ. Νίκος απ' τή Ρούμελη μας τώπε καθαρά, ότι κάθε δυσκολία και έλλειψη μπορεί και πρέπει νά λυθεί μέσα στη μάχη, με τον άγώνα. Καλός αξιωματικός και ήγέτης είναι εκείνος πού ξέρει μόνος του ν' αντιμετωπίζει όλες τις δυσκολίες του και τις έλλειψεις του, νά τις αντιμετωπίζει λαϊκά, δημοκρατικά νά τις λύνει χωρίς άντιλαϊκές άβδαιρέσεις. Αιτός είναι τό καλό τό παλληκάρι. Και ένα τέτοιο παλληκάρι δέ μπορούν παρά νά τό βοηθούν όταν χρειάζεται και απ' τά πάνω. Η Ρούμελη είναι ζωντανό παράδειγμα στον τομέα αίτον. Και ακόμα πιο πολύ ή Πελοπόννησος και ή Σάμος, πού άποκομμένες παλεύουν ήρωικά χωρίς νά γογγύζουν, αντιμετωπίζουν άποτελεσματικά τις δυσκολίες και προσφέρουν με τον άδάμαστο άγώνα τους, έξαιρετικές υπηρεσίες στον Δ.Σ.Ε. και στον έπελευθερωτικό άγώνα του λαού μας.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΑΣ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΤΟ Δ.Σ.Ε.

Β. ΜΠΑΡΤΖΙΩΤΑ συνταγματάρχης

Πολιτικού έπιτρόπου του Γεν. Άρχηγείου

Η πολιτική μας δουλειά είναι ακόμα πολύ άδύνατη στον Δημ. στρατό της Έλλάδας. Γύρω άπ' τό χαρακτήρα και τό περιεχόμενο της δουλειάς αυτής υπάρχουν ένα σωρό συγχύσεις ανάμεσα στα στελέχη μας, άνωτερα και κατώτερα. Άλλοι άντιπαραθέτουν την πολιτική δουλειά στην πολεμική προσπάθεια, στο καθήκον να άναπτύξουμε πιο πολύ την πολεμική μας άπόδοση. Ένώ ίσο-ίσα ή πολιτική μας δουλειά πρέπει ναχει σαν κεντρικό στόχο την άνάπτυξη της πολεμικής δραστηριότητας, την κατάχτηση της στρατιωτικής τέχνης, την πιο άποφασιστική διεξαγωγή του πατριωτικού πολέμου που κάνει ο έλληνικός λαός με ένουπλη πρωτοπορεία του τό Δ.Σ.Ε. Άλλοι νομίζουν ότι ή πολιτική δουλειά δέν έχει άμηση σχέση με τά καθημερινά τροβλήματα του στρατού μας, μά σημαίνει «θεωρητικά» μαθήματα, διαφώτιση, όπως τή λένε, που δέν τά καταλαβαίνουν οι μαχητές μας και άντί να διαφωτίζονται γεμίζουν τό κεφάλι τους με άχρηστα και άκατανόητα πράγματα. Οι συσκέψεις των πολιτικών έπιτρόπων, που έγιναν σε πολλά άρχηγεία και ταξιαρχίες άποδείξαν ότι δέν κατανοήθηκε άκομα σωστά ο ρόλος και τά καθήκοντα του άξιωματικού πολιτικού έπιτρόπου. Αυτό μας επιβάλλει να σταθούμε ιδιαίτερα πάνω στην πολιτική μας δουλειά μέσα στο Δ.Σ.Ε. και να πάρουμε όλα τά μέτρα που χρειάζονται για να δυναμώσουμε και να ολοκληρώσουμε τή δουλειά αυτή.

* * *

Η πολιτική δουλειά είναι άπαραίτητη μέσα στο Δ.Σ.Ε. Όποιος δέν καταλαβαίνει την άνάγκη αυτή και όποια τήν πολιτική δουλειά, ούτος δέν νοιώθει τό βαθύτιρο νόημα του άγώνα μας, τις μεγάλες δυσκολίες που άντιμετωπίζουμε (άντικειμενικές και όποκειμενικές) και τό έπιταχτικό καθήκον να ξεπεράσουμε εγκαίρα και άποφασιστικά τις δυσκολίες αυτές. Ο μαχητής, που κρατά γερά τό δπλο του, μαθαίνει με την πολιτική δουλειά πως να τό χρησιμοποιεί καλύτερα προς όφελος του λαού, είναι ένας συνει-

δητός μαχητής, που ξέρει τις επιδιώξεις του Δ.Σ.Ε., την άμηση σύνδεσή του με τό λαό και είναι έτοιμος κάθε ώρα και στιγμή να πολεμήσει ως τό τέλος για την ύπόθεση του ελληνικού λαού.

Ο κύριος υπεύθυνος για την πολιτική δουλειά στο Δ.Σ.Ε. είναι ο πολιτικός έπιτροπος και ή κύρια άπστολή του είναι να βοηθά έτσι με την δλη δουλειά του τό έργο του διοικητή ώστε αυτός να υπορεί ναχει στη διάθεση του ένα καθαλό αξιόλογο τμήμα για να τό οδηγά στη νίκη. Γι' αυτό ο στρατός μας καθόρισε τό θεσμό του πολιτικού έπιτρόπου σε δλη την ιεραρχία, άπ' τό Γενικό Άρχηγείο ως τη δημορία. Ο πολιτικός έπιτροπος όργανώνει την πολιτική δουλειά μέσα στο στρατό, πρωτοστατεί στη γρήγορη και πιστή έκτέλεση των διαταγών, δίνει ιπύνατα τό παράδειγμα στη μάχη και την δλη ζωή του Δ.Σ.Ε., ενδιαφέρεται για τον παράγοντα άνθρωπο και άναπτύσσει τό ενδιαφέρον και τη σιorgή για τό μαχητές, ενδιαφέρεται επίσης για τή διατροφή και τόν άνεφοδιασμό του στρατού, προσέχει και μελετά τά στελέχη μας και τά βοηθά να εξελισσονται σύμφωνα με τις πολεμικές μας άνάγκες. Ένα από τά κύρια καθήκοντα του πολιτικού έπιτρόπου είναι ή επαγρύπνηση και περιφρούρηση του στρατού μας άπ' τά χτυπήματα του έχθρου, άπ' τούς πράχτορες που στέλνει μέσα στο Δ.Σ.Ε. για να τόν άποσυνθέσει έσωτερικά και να τόν διαλύσει.

Ο θεσμός του πολιτικού έπιτρόπου ύπάρχει σ' όλους τούς λοϊκούς επαναστατικούς στρατούς, όπως είναι ο Δ.Σ.Ε., ίζιοίτερα στα ποδτα στάδια της άναπτύξης τους και συντελεί στην μαχητικοποίηση τους, στο άνέβασμα του ήθικου και της πολεμικής τους δραστηριότητας. Άπ' τή καλή λειτουργία του θεσμού αυτόού εξαρτάται ως ένα μεγάλο σημείο, ή ζωή και τό μέλλον του Δ.Σ.Ε. Ο πολιτικός έπιτροπος, όπως είπε κάποτε ο μεγάλος Στάλιν, είναι ή ψυχή του λαϊκού απλευθερωτικού στρατού. Είναι ο άνδρωπος που δέν επαναπαύεται στις επιτυχίες και διώχνει άπο πάνω του κάθε εγώθημα

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΚΑΤΑΛΟΓΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

αυτοϊκανοποίησης. Είναι ο λαϊκός ήνέτης, που διαπαιδαγωγεί άλλους με το δικό του ζωντανό παράδειγμα, προσέχει το ήθος και το χαρακτήρα των μαχητών, ιδιαίτερα των στελεχών και σφυρηλατεί δεσμούς οχιάτος ανάμεσα στο λαό και το Δ.Σ.Ε. Ο πολιτικός επίτροπος είναι το δεξί χέρι του στρατιωτικού διοικητή, τον βοηθά σε όλα τα καθήκοντά του και φροντίζει να αναπτύσσει το κύρος του στρατιωτικού διοικητή, να τον απαλλάσσει από μισαίρετα άλλα καθήκοντα για να συγκεντρωθεί (ό διοικητής) στη δουλειά του (ό διοικητής) δηλαδή στην ενεργητικότητα του στα ζητήματα της διοίκησης του στρατού και της πολεμικής επεξεργασίας. Ο πολιτικός επίτροπος προσέχει ιδιαίτερα να είναι άτεγκτος στα ζητήματα της πειθαρχίας. Αναπτύσσει με τη δουλειά του και το ζωντανό του παράδειγμα τη αιδερένια στρατιωτική πειθαρχία, κάνει άμελλιχτη πάλη ενάντια σε κείνους που δεν τηρούν, παραβιάζουν ή και ύποκοκπώνουν την πειθαρχία του Δ.Σ.Ε. και διαπαιδαγωγεί τους μαχητές στο πνεύμα της δυνατής στρατιωτικής πειθαρχίας που είναι ο πιο απαραίτητος όρος για να νικήσει ο Δημοκρατικός μας στρατός.

Στη μάχη ο πολιτικός επίτροπος εφαρμόζει πιστά τις διαταγές του διοικητή του, ένθουσιάζει και εμπνεύσσει τους μαχητές, δίνει το παράδειγμα της προσωπικής παλληκαριάς, πραγματοποιεί έπειτα από έντολη του διοικητή τους πιο τολμηρούς έλιγμούς και πράξεις φροντίζει με όλα τα μέσα (τηλεβόες, προκρούξεις κ.λπ) να διοχετεύει και να εκκλιούκει τη γραμμή και τα συνθήματά μας στους στρατιώτες του λεγόμενου κυβερνητικού στρατού.

Η κυβέρνηση, το Γενικό Αρχηγείο και προσωπικά ο στρατηγός Μάρκος, δίνουν εξαιρετική προσοχή στο θεσμό των πολιτικών επιτρόπων. Απ' τη δουλειά του ίδιου του πολιτικού επιτρόπου θα εξορμηθεί κατά πρώτο λόγο, αν ο θεσμός αυτός θα αποδώσει, ότι περιμένει ο στρατός μας απ' αυτόν. Εκείνο που δε θα πρέπει να ξεχάσουν ούτε για μία στιγμή οι πολιτικοί μας επιτρόποι, ανώτεροι και κατώτεροι, είναι ότι ο Δ.Σ.Σ τους ανάθεσε μία σοβαρή αποστολή και πρέπει να τὰ βγάλουν πέρα με το παράδειγμά τους, τη συστηματική δουλειά, την αυταπάρνηση και την αὐτοθυσία τους.

..

Η κύρια δουλειά του πολιτικού επιτρόπου είναι η πολιτική δουλειά μέσα στο Δ.Σ.Ε. Με τι όμως πρέπει να αποσχολεί-

ται η πολιτική μας δουλειά; Πιο είναι το περιεχόμενο, η ουσία της; Πώς πρέπει να οργανωθεί; Αυτά πρέπει να τὰ λύσει ο πολιτικός επίτροπος με την ίδια του την πείρα και ανάλογα με τις ανάγκες του τμήματος, που δουλεύει. Στο άρθρο μας αυτό θα δώσουμε μόνο γενικές κριτηθύνσεις. Η πολιτική μας δουλειά δε σημαίνει μόνο να «κάνουμε διαφώτιση», όπως λέμε συχνά. Κι' εδώ πρέπει να ξεκαθαρίσουμε το ζήτημα τί έννοοουμε με την «περίφημη» διαφώτιση. Αυτή δε σημαίνει να κάνουμε μαθήματα «θεωρητικά» και άλλα πράγματα που δεν καταλαβόνει ο μαχητής. Τέτοια διαφώτιση δε μας χρειάζεται. Για μας διαφώτιση σημαίνει να διαβάζεται και να συζητιέται καθημερινά τα «Δελτία ειδήσεων», οι έφημερίδες που βγάζει ο Δ.Σ.Ε. και πρώτ' απ' όλα η «Εξόρμηση», οριομένες σελίδες απ' τὰ θαυμάσια βιβλία μας, όπως είναι «Η δημοσιά του Βολοκόλασκ», «Πώς δενότανε τ' άτσάλι» κλπ. και άπο καιρό σε καιρό να γίνονται οριομένες διαλέξεις και συζητήσεις πάνω σε τρέχοντα ζητήματα, όπως η σημασία της δημοκρατίας της Προσορηής Δημοκρατικής κυβέρνησης, πώς πρέπει να νάνει ο μαχητής του Δημοκρατικού στρατού κλπ. Η διαφώτιση που περιλαβόνει τὰ πιο πάνω είναι άρκετή. Έμεις πόλεμο κάνουμε σήμερα και δεν έχουμε τον καιρό και τις δυνατότητες για να κάνουμε μεγαλύτερη διαφώτιση. Και δεν είναι σωστό να χουμε ξεχωριστούς διαφωτιστές, όπως κανουν οριομένα τμήματά μας. Η πολιτική μας όμως δουλειά άγκολιάζει δηλαδή τη δουλειά, όλες τις εκδήλώσεις του στρατού μας και δε σημαίνει άπλως διαφώτιση. Είπαμε πιο πάνω ότι η πολιτική δουλειά εξυπηρετεί τον πόλεμο. Αυτό θα πεί ότι το κύριο περιεχόμενο της πολιτικής δουλειάς είναι ο πόλεμος, η προετοιμασία και η διεξαγωγή των μαχών, η ζωή του στρατού για να γίνει πιο μαχητικός και να διεξάγει καλύτερα τον πόλεμο.

Στις συνεδριάσεις μας, στις δημοκρατικές συναλεύσεις μας, θα πρέπει να σκαμτίσουν οι χαιρετούρες και οι πανηγυρισμοί με τὰ στερεότυπα «χαιρετίω κι' έγώ με τη σειρά μου τη συνάλευση» και οι συνηθισμένες γενικόλογες, όπως «έχουμε μεγάλες έπιτυχίες πλην όμως είχαμε και μεγάλες άδυναμίες» (πώς είναι αυτές οι άδυναμίες δεν τις λέμε). Και να αποσχολούμαστε με μερικά άπλά πράγματα, όπως π.χ. πώς πάει η εκπαίδευση μας, αν μάθαμε τη λειτουργία των όπλων και την ταχτική τους χρησιμοποίηση, να μελετάμε την πείρα απ' τις μάχες που

ΕΙΡΕΙΑ
ΑΝΑΡΧΙΑ
ΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΟΚΡΑΤΙΑ

δίνουμε, τή συμπεριφορά πρὸς τοὺς ἀξιωματικούς καὶ ἀναμεταξύ μας, πῶς πάει ἡ πειθαρχία, ἂν ὑπάρχει ἡ ψυχικὴ ἐνότητα καὶ πῶς θ' ἀναπτυχθεῖ, τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ παραδείγματα ἀπ' τὴν καθημερινή μας ζωὴ, πῶς φυλάγουμε τὰ μυστικά τοῦ στρατοῦ μας καὶ ἄλλα παρόμοια πράγματα ποὺ θὰ μᾶς κάνουν καλύτερους μαχητές. Οἱ συνεδριάσεις μας καὶ ὄλες οἱ ἄλλες δουλειές μας θὰ πρέπει νὰ κρατᾶνε λίγο. Νῆμαστε λιγόλογοι καὶ συγκρικριμένοι. Μὲ θέματα ἕνα δυὸ τὸ πολὺ ποὺ θὰ τὰ δουλεύουμε ποὺν πᾶμε στὴ συνέλευση. Ὁ πόλεμος, ἡ πολεμικὴ τέχνη, ζητήματα ταχτικῆς, ἡ σωστὴ χρησιμοποίηση τοῦ σιμποιάζ, τῶν ἐλεύθερων σκοπευτῶν, τῶν ὀνιχευτῶν κλπ. εἶναι τὰ προβλήματα ποὺ πρέπει νὰ ἀποσχολῶν τις συνελεύσεις μας καὶ ὅλη μας τὴν πολιτικὴ δουλειά.

Ἰδιαίτερα σταματᾶμε στὴν προσοχὴ ποὺ πρέπει νὰ δίνουμε στον παράγοντα ἄνθρωπο, στὸ μαχητὴ μας. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος ποὺ δὲν προσέχει τὸν παράγοντα ἄνθρωπο θὰ ἀποτύχει στὴ δουλειά του. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος ποὺ δὲν παλεύει γιὰ νὰ σταματήσουν οἱ διακρίσεις καὶ οἱ ἐκδηλώσεις ἀριστοκρατισμοῦ στὸ Δ.Σ. αὐτὸς κάνει πολὺ κακὰ τὴ δουλειά του. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος προσέχει τὶ τραῦν οἱ μαχητὲς καὶ διαρκῶς σκέφτεται καὶ λύνει ὄργανωμένα μὲ τὴν κοθοδήγηση τοῦ δικικτῆ του τὸ ἐπιμελητειακὸ πρόβλημα ποῦναι τόσο σοβαρὸ γιὰ τὸ Δ.Σ. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος ἐνδιαφέρεται ἂν εἶναι καὶ πῶς εἶναι ντυμένοι οἱ μαχητὲς καὶ δὲν ἀνέχεται νὰ ἴαι οἱ ἀντάρτισσες ντυμένες μὲ ἕνα σακκάκι καὶ νὰ κρῶνουν, ἐνῶ τὰ στελέχη μας εἶναι συνήθως καλοντυμένα καὶ μὲ ζεστά ρούχα. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος ἐνδιαφέρεται γιὰ ὄλες τις ἀνάγκες τῶν μαχητῶν, ποῖος εἶναι ἄρρωστος κλπ. καὶ πένει ἰδιαίτερα μέτρα γιὰ νὰ τὸν βοηθήσει. Βλέπει τοῦ τραυματίες σὺν ἱερὰ πρόσωπα καὶ δὲν ἐπὶ τρέπει τὴν ἀηδία καὶ τὸ ἀσχολοῦ γὰ πᾶνε οἱ τραυματίες πεζοὶ καὶ μερικοὶ κακομαθημένοι καὶ καλοθρεμένοι ἐπιμηλητές νὰ γυρνᾶνε ἀσκοπα πάνω στ' ἄλογα. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος δίνει ἐξαιρετικὴ σημασία στὴν ἀνάπτυξη καλῶν σχέσεων μαχητῶν καὶ στελεχῶν καὶ προπαντὸς προσέχει ἢ συμπεριφορὰ τῶν ἀξιωματικῶν πρὸς τοὺς ἄντιρες νὸ εἶναι ἄσχη, συναγωνιστικὴ, πατρικὴ, χωρὶς νὰ γίνεται φυσικὰ καμμία ὑποχώρηση στὸ ζήτημα τῆς στρατιωτικῆς πειθαρχίας. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος δὲν ἐπιτρέπει καμμία χειροδικία, τραμπουκισμό καὶ χυδαιότητες τῶν στελεχῶν πρὸς τοὺς στρατιώτες τοῦ

Δ.Σ.Ε. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος φροντίζει γιὰ νὰ μὴν κάνει ἔκτροπα ὁ Δ.Σ. (πλάταϊκο, ἀντιλαϊκὲς πράξεις) καὶ δταν ἐκδηλώνονται ἀγωνίζεται γιὰ νὰ διορθωθοῦν καὶ νὰ ξεπεραστοῦν. Ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος παλεύει γιὰ νὰ διορθώσει ὄλες τις ἀδυναμίες, τις παρεκτροπές, ὄλες τὰ στραβά, ποὺ εἶναι ἀκόμα ἀρκετὰ στὸ Δ.Σ.Ε. καὶ τὴ δουλειά του αὐτὴ τὴν κάνει ψύχραιμα, χωρὶς τυμπανοκρουσίες, μεθοδικὰ καὶ προπαντὸς μὲ τὸ προσωπικὸ τοῦ παραδείγματος. Μ' αὐτὰ τὰ ζητήματα πρέπει ν' ἀποσχολεῖται ὁ πολιτικὸς ἐπίτροπος καὶ ἡ πολιτικὴ μας δουλειά μέσα στον Δ.Σ.Ε. Αὐτὲς οἱ ἀδυναμίες καὶ οἱ ἐλλείψεις μας, ποῦχουν σχέση μὲ τὸν παράγοντα ἄνθρωπος, μὲ τὴ ζωὴ τῶν μαχητῶν μας, πρέπει νὰ μπαίνουν στὶς δημοκρατικὲς μας συνελεύσεις καὶ οὐ κάθε μας συνεδρίαση. Ἀκόμα ἀντὶ νὰ γίνονται κουτοσομπολιὰ γύρω ἀπὸ τέτοια ζητήματα ὅπως π.χ. ὅτι τὸ φηγητὸ μας εἶναι λίγο, θὰ παθάνουμε ἂν θὰ συνεχιστεῖ αὐτὸς ὁ ὑποσιτισμός, γιὰ τὸ ψωμί μας εἶναι ἄσχημο, θὰ πρέπει νὰ τὰ συζητᾶμε ὄργανωμένα, πολιτισμένα καὶ νὰ παίρνουμε ὄλα τὰ μέτρα γιὰ νὰ διορθώσουμε ὄλα μέσα στὶς σημερινὲς συνθήκες μπορεῖ νὰ διορθωθοῦν.

Εἶναι ἀλήθεια πῶ, ἔχουμε ὀρισμένα καλὰ παραδείγματα πολιτικῆς δουλειᾶς μέσα στὸ Δ.Σ.Ε. Σὲ ὀρισμένες συσκέψεις ἀποδεχτήθηκε ὅτι μερικοὶ πολιτικοὶ ἐπίτροποι τάγματων ἔδωσαν κίβλας τὸ σωστὸ προσανατολισμὸ στὴν πολιτικὴ μας δουλειά καὶ κατάλαβαν ὅτι πρέπει νὰ ἐξυπηρετεῖ τὸν πόλεμο καὶ ὁ μόνον τὸν πόλεμο. Π.χ. ἕνας πολιτικὸς ἐπίτροπος τάγματος δταν εἶδε ὀρισμένες ἀδυναμίες ποὺ παροῦσάζε τὸ τάγμα σὲ μιὰ μεγάλη πορεία, ἔβαλε ἀνοιχτὰ τις ἀδυναμίες αὐτὲς μπροστὰ στὴ συνέλευση—στὴ διάρκεια τῆς πορείας—καὶ ἔπειραν οἱ ἴδιοι οἱ μαχητὲς τὰ μέτρα ποῦ χρειαζόνταν γιὰ νὰ ξεπεραστοῦν. Καὶ οἱ πολιτικοὶ ἐπίτροποι λῶχν καὶ διμοιριῶν ποῦναι πὸ κοντὰ στοὺς μαχητὲς εἰσθάνονται τις ἀνάγκες τους καὶ ἀσχολοῦνται λιγότερο μὲ «θεωρίες» καὶ «διοφαντίσεις» καὶ περισσότερο μὲ τὰ πρακτικὰ ζητήματα τοῦ πολέμου καὶ τῆς ζωῆς τῶν μαχητῶν.

Τὰ περισσότερα ὄμως παραδείγματα δὲν εἶναι καλὰ. Ἐχουμε πολιτικούς ἐπίτροπους, ἰδιαίτερα στὶς ἀνώτερες μοῦνάδες, ποῦναι ἐντελῶς ἐξεκομμένοι ἀπ' τοὺς μαχητὲς, ποῦναι κλεισμένοι στὰ καλύβια τους καὶ κάνουν χαρτοπόλεμο μὲ τις διαταγές. Αὐτοὶ σπάνια πᾶνε στὸς μαχητὲς, κάνουν μακροκολεῖς εἰσηγήσεις ποῦναι ὄλο γενικόλογα καὶ ἡχηρὲς φράσεις χω-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ
ΕΚΠαιΔΕΥΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ρίς περιεχόμενο και παλιό, ρίχνουν όλες τις στραβομάρες μας στους μηχαντές μας. Δεν καταδέχονται να ζήσουν τη ζωή, τα προβλήματα των μαχητών και να πάρουν μαθήματα απ' αυτά τα θαυμάσια παιδιά, π.δ. να τα πραγματικά διαμάντια του κινήματός μας. "Ας αναφέρουμε μερικά χαρακτηριστικά παραδείγματα. Σε μία ταξιαρχία ο πολιτικός επίτροπος έκανε μία εισήγηση γύρω απ' την πολιτική κατάσταση, απ' την οποία δεν έβγαине κανένα νόημα, χαρακτήριζε σαν «ατομικό παραγιντομό» (!) το παράδειγμα των στελεχών μας που σκοτώνονται στις μάγες, μιλούσε μία ώρα για την πολεμική μας δουλειά γενικά και άφηρημένα και ύστερα έλεγε «τώρα θα μιλήσω για την πολιτική μας δουλειά» σαν να τανε αυτή κάτι ανεξάρτητο απ' τον πόλεμο. Σε άλλη ταξιαρχία ο πολιτικός επίτροπος έλεγε στην εισήγηση του ότι η απόσπαση της καθοδήγησης απ' τη βάση «είναι απ' το τάγμα και κάτω», ενώ απ' τη συζήτηση διαπιστώθηκε και η απόσπαση της καθοδήγησης της ταξιαρχίας. Ο πολιτικός επίτροπος ενός τάγματος είχε να δει ένα λόγο πέντε ολόκληρους μήνες. Και ένας αξιωματικός πληροφοριών είχε να βρει απ' το γραφείο του ένα μ.σ.υ χρόνο. Δέ μιλώ για τα ζητήματα της έπαγρύπνησης και της περι-

φρούρησης του στρατού μας που γίνεται πραγματικά έγκλήματα γιατί θα άπασχοληθούμε σε άλλο άρθρο.

Μιλήσαμε πύ πάνω για τα ζητήματα και τό περιεχόμενο της πολιτικής μας δουλειάς στο Δ.Σ.Ε. Είναι καιρός να βάλουμε τέρμα στην ύποτιμηση της πολιτικής δουλειάς και να ξεκαθ.ρίσουμε όλες τις αυγχύσεις γύρω απ' αυτήν. Και πρώπαντός να οργανώσουμε καλά την πολιτική μας δουλειά για να έχουμε τ' αποτελέσματα που περιμένουμε. Οι πολιτικοί επίτροποι πρέπει να συναισθινθούν τις μεγάλες ευθύνες τους. Και οι άνώτερες διοικήσεις, να μη διατάσσουν ν' αλλάξουν σύμφωνα με τον τρόπο που καθορίζεται ή σχετική διαταγή του Γενικού μας Αρχηγού του τού πολιτικούς έπιτρόπους που δεν κάνουν καλά τη δουλειά τους. Σήμερα πόλεμο κάνουμε και στον πόλεμο δοκιμές δεν επιτρέπονται. Θά βοηθησουμε και πρέπει να βοηθήσουμε μ' όλα τα μέσα τούς πολιτικούς έπιτρόπους που χρειάζονται βοήθεια και μπορεί να διορθωθούν, με και τοληρηθά αλλάξουμε και θά άντικαταστήσουμε εκείνους που μπαίνουν εμπόδιο στη δουλειά μας.

«Ενώ ο ιμπεριαλιστικός πλουτοκρατικός κόσμος εμφανίζει κρίση και κατάπτωση, ο κόσμος του σοσιαλισμού και της δημοκρατίας παρουσιάζει μία ολόπλευρη πρόοδο και άνδιση. Έχει πιά κατακτήσει παροιμιώδης ή έκφραση ότι όσο πύ πολύ σέ «βοηθάει» ή Αμερική, τόσο πύ πολύ χαντακάνεται. Την πύ χαρακτηριστική έπιβεβαίωση γι' αυτό την παρέχει ή Ελλάδα. Και στις εργαζόμενες μάζες και σ' ολόκληρη την προοδευτική ανθρωπότητα στερεώνεται ολοένα και περισσότερο ή πεποίθηση που φυτρώνει μέσα απ' τη ζωή και την ίδια τους την πείρα, ότι καλό και προκοπή μπορούν να εξασφαλίσουν μόνο με τά ίδια τους τά χέρια, με δημοκρατική συνεργασία και άλληλοβοήθεια, με τόν άνειρήνευτο άγώνα ενάντια στην ιμπεριαλιστική έπιβουλή και την κεφαλαιοκρατική εκμετάλλευση».

(Από το λόγο του σ. Ν. Ζαχαριάδη στη σύσκεψη των κομματικών πολιτικών και στρατιωτικών στελεχών του Δ. Σ. Ε.).

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

γ) Όργάνωση διοικήσεων.

Η γενική διεύθυνση της επιχείρησης ανατέθηκε στη διοίκηση του Αρχηγείου Βοΐου—Γράμμου.

Η διοίκηση των δυο ταγμάτων, που θα ενεργοθούν από τη Β.Δ. και Ν.Δ. παρυφή της πόλης, ανατέθηκε σε μέλος της διοίκησης του άποσπάσματος Ηπείρου. Στον ίδιο συναγωνιστή ανατέθηκε σύμφωνα με τη διαταγή και η γενικότερη επίπλοια της επιχείρησης στην πόλη, χωρίς όμως να έχει κανένα σύνδεσμο με το τάγμα που θα ενεργούσε από νότια.

δ) Αποστολές. 1) Για τα τμήματα

της κύριας ενέργειας με εξόρμηση το Ι τάγμα από τη Β. παρυφή, το δεύτερο από την Δ. και Ν. Δ. και το τρίτο από την Α και ΝΑ να προσβάλουν την πόλη, με αντικεμενικό σκοπό την εξόντωση των αντιστασεων του τομέα τους και τη διεσάδωση στο έσωτερικό της πόλης και με ιδιαίτερη άποστολή, για το πρώτο τάγμα η εξόντωση της διοίκησης χωροφυλακής (σπίτι Νταλού). Για το δεύτερο τάγμα η εξόντωση της φρουράς φυλακών Βαρών και της χωροφυλακής (σπίτι Παπαλέξη). Για το τρίτο τάγμα η εξόντωση των φρουρών του γυμνασίου, η άρπαγή των δυο έχθρικών πυροβόλων και η εξόντωση της φρουράς των φυλακών (άποθήκη Παπαδάκη).

2) Για τα τμήματα κάλυψης της επιχείρησης:

Με έπιθετικές ενέργειες και αντίσταση επί τόπου χωρίς ιδέα σύμπτυξης χωρίς διαταγή, να απαγορεύσουν οποιαδήποτε κίνηση έχθρικών δυνάμεων προς Γρεβενά.

ε) Σύνδεσμοι—διαιβάσεις.

Με άσυρματο μεταξύ Αρχηγείου Κ. και Δ. Μακεδονίας, γενικής διεύθυνσης της επιχείρησης, Αρχηγείου Ηπείρου, διοίκησης τμημάτων δρόμου Γρεβενών—Κοζάνης και διοίκησης τμημάτων περιοχής Χασίων.

Υ. ΔΙΑΤΑΞΗ ΠΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΤΑΓΗ

Τα τμήματα, σύμφωνα με τη διαταγή, επί χειρήσει, έφθασαν μέσα στις καθορισμένες προθεσμίες στους χώρους τους, εκτός από τα παρακάτω.

1) Ο λόχος που όριστηκε να καλύψει την επιχείρηση από Μαυραναίους δέ στάλθηκε και η κατεύθυνση αυτή έμμενε ακάλυπτη.

2) Το τάγμα Κατσώνη που θα ενεργούσε από την ανατολική και νότια παρυφή της πόλης δέν έφθασε έγκαιρα στη βάση εξόρμησής του και εκδήλωσε την έπιθεση

του πολύ άργότερα από την ώρα που είχε καθοριστεί.

3) Το τάγμα Μπαρμπάλη, που έπρεπε να βρίσκεται στο Μπουγάκι Σιάτιστας στις 7 το πρωί της 25/7 έφθασε στη θέση του μόλις στις 12 ή ώρα της 25/7.

4) Το τάγμα Παλαιολόγου, που προορίζονταν για τα ώψωματα Μελισσιού αντί στις 3 το πρωί της 25/7 μόλις πρόφθασε να καταλάβει τις θέσεις του στις 7 το πρωί.

ΥΙ. ΕΚΤΕΛΕΣΗ

1) Κόρια ενέργεια (Γρεβενά). Τα τάγματα που ένήργησαν από τη βόρεια και δυτική παρυφή, κατόρθωσαν με όρμητική έπιθεση να ανατρέψουν τις πρώτες σοβαρές έχθρικές αντιτάσεις και να διεσάδωσαν προς το κέντρο της πόλης. Η μη ταυτόχρονη όμως εκδήλωση της έπιθειας του τρίτου τάγματος, έδωσε τη δυνατότητα στον έχθρο να συγκεντρώσει τις δυνάμεις του στη νότια και ανατολική παρυφή της πόλης και να ενεργήσει ισχυρή αντίθεση στα πλευρά του άριστερου τάγματος. Άκόμα, η μη κάλυψη της επιχείρησης από την κατεύθυνση Μαυραναίων, επέτρεψε στον έχθρικό λόχο Μαυραναίων να κινηθεί και να χτυπήσει από τα νότια το δεξιά τάγμα. Η κατάσταση αυτή, που έπεδεινώθηκε με την έμφανιση και μαζική δράση της έχθρικής άεροπορίας την έπόμενη μέρα, είχε σαν αποτέλεσμα την άνωμαλη σύμπτυξη των τμημάτων μας, που θα άποφεύονταν ή τουλάχιστον θα περιορίζονταν, αν τα τάγματα έξέχωρα και η διοίκηση των ταγμάτων της πόλης είχαν στη διάθεσή τους έφεδρεία και άν είχαν οργανώσει βάση πυρός και στοιχειώδη άντιαεροπορική άμυνα.

Η έφεδρεία της γενικής διεύθυνσης της επιχείρησης, λόγω της μεγάλης άπόστασης (λόχος στο Σόδενδρο 9 χλμ. από Γρεβενά και Κυρά Καλή 4 χλμ.) από τέν κύριο άντικεμενικό σκοπό και της σχεδόν άνυπαρξίας των μέσων συνδέσμων και διαβιβάσεων, δέ χρησιμοποικήθηκε παρά μέρος μόνο και σε χρόνο πολύ άργα και έτσι η σύμπτυξη πήρε σε υερικούς τομείς το χαραχτήρα άταχτης ύποχώρησης.

2) Δευτερεύουσες ενέργειες.

Όσα τμήματα έφθασαν έγκαιρα στις θέσεις τους, εκτέλεσαν την άποστολή τους και δέν επέτρεψαν την κίνηση του έχθρου προς τα Γρεβενά. Άκόμα και το τάγμα Παλαιολόγου παρά την καθυστέρηση, πρόλαβε και χτύπησε έχθρική φάλαγγα που κινήθηκε για ένίσχυση των Γρεβενών από την κατεύθυνση Καλαμπάκας.

3) *Αποτελέσματα. 1) Έχθρος: νεκροί 298, τραυματίες 93, αιχμάλωτοι 6.
2) Τμήματά μας: νεκροί και τραυματίες γύρω από τους 200.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ

ΚΡΙΤΙΚΗ

I. ΛΓΙΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΧΤΥΠΗΜΑ ΤΩΝ ΓΡΕΒΕΝΩΝ

Η παρουσία σοβαρών δυνάμεων του Δημοκρατικού στρατού, συγκεντρωμένων σε μικρό σχετικό χώρο κοντά στα Γρεβενά, στην περίοδο εκείνη που ο έχθρος δεν είχε συνέλθει ακόμα από τη σύγχυση που του προκάλεσε ο έλιγμος της Ηπείρου, επέβαλε ασφαλώς μια μαζική αποφασιστική επιχείρηση σε οσοδήποτε.

Η κατάληψη της πόλης των Γρεβενών, που ήταν η κύρια βάση εξόρμησης του κυβερνητικού στρατού για την εκστρατεία του στο Βόλο-Γράμμο, θα είχε σίγουρα γενικότερο πολιτικό και στρατιωτικό αντίκτυπο, και θα ξεσκεπαζε πέρα για πέρα τις ψευδείς πληροφορίες, που διέδιδε ο έχθρος για δήθεν διαλυση των τμημάτων μας της περιοχής αυτής. Πλὴν οσοστά συνεπώς πάρθηκε η απόφαση για το χτύπημα των Γρεβενών.

II. ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ

Το Άρχηγείο Κ. και Δ. Μακεδονίας έπρεπε να έχει μέχρι τέλους τη γενική διεύθυνση της επιχείρησης, αφού μάλιστα στην επιχείρηση έπεσαν μέρος και τμήματα άλλων αρχηγείων, συμπληρώνοντας, αν χρειαζόνταν, το έπιτελείο του από τον κανα στελέχη, που θάπερνε από τις μονάδες του. Και διότι ν' αναθέσει την διεύθυνση της επιχείρησης στη διοίκηση ενός περιφερειακού αρχηγείου μιά που τη γενικότερη ευθύνη για την επιχείρηση την είχε το αρχηγείο Κ. και Δ. Μακεδονίας, που άλλωστε εξέδωσε και υπέγραψε τη διαταγή επιχείρησης.

Ειδικά για τα τμήματα της κύριας ενέργειας (πόλης) έπρεπε να συγκροτηθεί ξεχωριστή διοίκηση με έπιτελείο και δι' έπιτελεία, που σημαίνει ανεύθυνη διοίκηση χωρίς συγκεκριμένα καθήκοντα. Η διοίκηση αυτή, με βάση τη γενική διαταγή επιχειρήσεων, θα έπεξεργαζόνταν το λεπτομερειακό σχέδιο ενέργειας στην πόλη και εξασφαλίζοντας όπωσδήποτε το σύνδεσμο μέ-δλα τα τμήματα της κύριας προσπάθειας, θα μπορούσε να πετύχει την ταυτόχρονη εκδύλωση της έπιθεσης από όλες τις κατευθύνσεις. Διαθέτοντας ανάλογη έφεδρεία, θα ήταν σε θέση κάθε

στιγμή να επέμβει για ν' αντιμετώπισει οποιαδήποτε κατάσταση.

III. ΑΠΟΣΤΟΛΕΣ

Έφ' δσον το αρχηγείο Κ. και Δ. Μακεδονίας εξέδωσε τη διαταγή επιχείρησης και την έτοιμλε απ' ευθείας στα τάγματα και τόσο η διεύθυνση της όλης επιχείρησης όσο και η διοίκηση των δυο ταγμάτων και έπιτελείας (της πόλης) δεν έπρόκειτο να έπεξεργασούν κανένα ιδιαίτερο σχέδιο για την πόλη, έπρεπε ε' αποστολές των τμημάτων να είναι πιο συγκεκριμένες, σαφείς και πλήρεις.

Έπρεπε δηλαδή 1) για κάθε τάγμα της κύριας ενέργειας να είχαν δοθεί εκτός απ' τους αντικειμενικούς σκοπούς που καθόριζε η διαταγή και οι άξονες κίνησης των ταγμάτων μέσα στην πόλη, οι ζώνες ενέργειας κατά τομείς. Να είχαν όριστεί τμήματα συνδέσμου ανάμεσα σε κάθε τάγμα, οι περίπου θέσεις των έφεδρικών τμημάτων κάθε τάματος (20 κλιμάκιο άμεσης ενόχουσης) όπως και η θέση της έφεδρείας της επιχείρησης για την πόλη. Έπρεπε ακόμα να είχαν καθοριστεί οι αποστολές των ταγμάτων μετά την κατάληψη των αντικειμενικών σκοπών, δηλ. τί θάκαναν τα τμήματα αφού ολοκλήρωναν τον αντικειμενικό τους σκοπό, ποιά τμήματα θα έκαναν την εκκύθριση της πόλης και την έπιμελητειακή έκμετάλλευση και τί διαταγή θα έπερναν τα όποιοιπα τμήματα.

2) Στα τάγματα της δευτερεύουσας ενέργειας (κάλυψη της επιχείρησης) έπρεπε να ληφθεί όποψη η περίπτωση της μη λειτουργίας των διαβιβάσεων (αούρματος) και να είχε δώσει με βάση τις γενικότερες προΐσεις της, την περίπου διάρκεια της αποστολής τους αν δέ δοθεί νεώτερη διαταγή, όπως και αποστολή για την παραπέρα κατεύθυνση, διαταγή και ενέργεια.

3) Σχετικά με την πρόσθετη αποστολή που δόθηκε στο αρχηγείο Ηπείρου για κάλυψη με λόχο της κατεύθυνσης Μαυραναών.

Το αρχηγείο Κ. και Δ. Μακεδονίας, αφού μετά τη σύσκεψη με τις διοικήσεις και τη λήψη της απόφασης και της κατανομής των αποστολών με σημειώμα του έδωσε πρόσθετη αποστολή άργότερα στο αρχηγείο Ηπείρου και διαταξε να αποστείλει λόχο για κάλυψη της κατεύθυνσης Μαυραναών, έπρεπε να έλέγξει αν η διαταγή του εκτελέστηκε και να μην έπονασαυθεί στο δι' διαταξε. Άκούα αφού η πρόσθετη αποστολή θά είχε σε συνέπεια τη μεταβολή της διαταξης του αρχηγείου Η

πείρου, που θα επέρνε σύμφωνα με την αρχική του απόστολη, έπρεπε το άρχηγείο Κ. και Δ. Μακεδονίας να δώσει και την απόστολή του τμήματος και τους λόγους που επέβαλαν την κάλυψη της κατεύθυνσης αυτής, για να μπορεί το άρχηγείο 'Ηπείρου να ενεργήσει άμεσως έκπαιπώντας τη σημασία της πρόσθετης αυτής απόστολής του σε σχέση και με τις υπόλοιπες του απόστολες.

Φυσικά και το άρχηγείο 'Ηπείρου δεν απαλλάσσεται καθόλου από την ευθύνη, γιατί μία από πέρη τη διαταγή έπρεπε να την εκτελέσει, πέρνοντας ύπόψη του και την περίπτωση της μη έγκαιρης ειδοποίησης του άρχηγείου Κ. και Δ. Μακεδονίας ότι δεν είναι δυνατό να εκτελεστεί η απόστολή που του ανέθεσε.

ΙΥ. ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΗΨΗ ΤΗΣ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ ΤΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ

Δεν εκδόθηκε από το άρχηγείο Κ. και Δ. Μακεδονίας προπαρασκευαστική διαταγή κίνησης των τμημάτων που να καθορίζει δρομολόγια κίνησης και τελικούς χώρους συγκέντρωσης, αλλά ούτε και απλά σημειώματα πριν από τη διαταγή έπιχείρησης, που να έδειχναν ποιές ακριβώς διαταγές και οδηγίες δόθηκαν για τις κινήσεις των τμημάτων.

Από τις εκθέσεις βγαίνει πως δεν υπολογίστηκαν με προσχή οι απόστάσεις και ο άπαραίτητος χρόνος που χρειαζόνταν για να φθάσουν τα τμήματα στις θέσεις τους, πράγμα που θα γινόταν άπως δήποτε αν συντάσσονταν έστως και πρόχειρα σημειώματα, αν όχι διαταγές, με συγκεκριμένους απόστολες κίνησης (ώρα), δρομολόγια και υπολογίζονταν ο χρόνος διαδρομής.

Σε περιπτώσεις συνδυασμένων έπιχειρήσεων με πολλές δυνάμεις από διάφορες κατεύθυνσεις οι προπαρασκευαστικές διαταγές που βγαίνουν άμεσα μετά την απόφαση, είναι άπαραίτητες για τον συγχρονισμό των κινήσεων και την έγκαιρη άφιξη των τμημάτων στη βάση έξορμησής τους (ή διαταγή δεν καθορίζει βάση έξορμησης που έπρεπε να ελεγε καθοριστεί).

Οι προπαρασκευαστικές διαταγές ή τα σημειώματα, άποτελούν μέρος της διαταγής έπιχειρήσεων. 'Η έκλογη κατάλληλων δρομολογίων και ο άκριβης σχετικός υπολογισμός του χρόνου διαδρομής των τμημάτων είναι βασικό στοιχείο για τον καθορισμό της μέρας και της ώρας εκτέλεσης της έπιχείρησης. 'Η έξασφάλιση στή συγκεκριμένη περίπτωση μας, της έγκαιρης άφιξης των τμημάτων στους τε-

λικούς χώρους συγκέντρωσης και στις βάσεις έξορμησης τους, ελεγε πρωταρχική σημασία και έπρεπε η διοίκηση να ήταν βέβαιη πως τα τμήματα θα ήταν στις θέσεις τους την καθορισμένη ώρα έξορμησης, γιατί διαφορετικά ο καθορισμός ώρας έναρξης της έπιχείρησης δεν ελεγε κανένα σκοπό.

Υ. ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Δε μελετήθηκαν οι παράγοντες που θα καθόριζαν την κατανομή των δυνάμεων, που είναι βασικά η απόσταση ή έχθρική διάταξη και το έδαφος και έτσι οι δυνάμεις που διατέθηκαν για τον κύριο στόχο (900 άντρες) ήταν πολύ λίγες σε σχέση με τις συνολικές διατεθειμένες δυνάμεις μας (11 τάγματα) και κατώτερες απ' τις έχθρικές δυνάμεις μέσα στην πόλη (1.200 άντρες).

Για τον καθορισμό του ποσοστού των δυνάμεων άνοήθηκε η στρατιωτική αρχή, σύμφωνα με την όποια πρέπει ο έπιθετικός να έξασφαλίξει τη μεγαλύτερη δυνατή συγκέντρωση δυνάμεων στο αποφασιστικό σημείο όπου θέλει να δώσει το χτύπημα, άνεξάρτητα με το γενικότερο συσχετισμό των δυνάμεων. Στην περίπτωση που έξετάζουμε, το αποφασιστικό σημείο ήταν τα Γρεβενά. 'Η καλύτερη κατανομή θα ήταν να διατεθούν στην κύρια προσπάθεια 4 ή 5 τάγματα και 1 έφεδρεία στα χέρια της διοίκησης των τμημάτων της πόλης.

Οι δυνάμεις αυτές μπορούσαν εύκολα να έξοικονομηθούν απ' τις συνολικές δυνάμεις μας. Με το υπόλοιπα 5 ή 6 τάγματα ήταν άσφαλως δυνατή η κάλυψη της έπιχείρησης, έφ' όσον οι έχθρικές δυνάμεις της περιοχής (πλην Γρεβενών) που μπορούσαν να έπέμβουν στη διάρκεια της έπιχείρησης δε ξεπερνούσαν τα 6 τάγματα. Ματά την κατάληψη της πόλης των Γρεβενών η διοίκηση θα ήταν σε θέση, χρησιμοποιώντας και τα τμήματα της κύριας προσπάθειας, να άντιμετωπίσει άποτελεσματικά έχθρική κίνηση από όποιοδήποτε κατεύθυνση.

ΥΙ. ΤΡΟΠΟΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

'Η έπιχείρηση όργανώθηκε πρόχειρα και εκτελέθηκε χωρίς να γίνει άρθωση της. Τα τμήματα έπέτεθηκαν κατά της πόλης χωρίς συνοχή και σύνδεση.

Στην έπιχείρηση αυτή, που ήταν καθαρά κατά κατοικημένο τόπο, οι βασικοί έφοροι ένώ έπρεπε να παίξουν καθοριστικό ρόλο, όπως άποδείχτηκε μεταβλήθηκαν όλοι σε άπλους μαχητές. Όπως φαίνεται απ' τα άποτελέσματα της μάχης, δεν έγινε καν στοιχειώδης άνάλυση από

ΑΛΙΑ
ΑΝΗΣ
ΚΟΡΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τά πού εμπειρα στελέχη του τρόπου διεξαγωγής της μάχης μέσα σέ κατοικημένο χώρο.

Πουθενά δέ φάνηκε ή διοίκηση τόσο της γενικής διεύθυνσης όσο και της διοίκησης των 2 ταγμάτων της κύριας ενέργειας.

Οι μαχητές ενήργησαν άποφασιστικά και πολέμησαν ήρωικά, χωρίς όμως κινέ να στήριγμα (βάση πυρός).

Άφού άνιτρίπηκαν οι πρώτες άντιστάσεις του έχθρου, θάπρεπε τά τμήματα, μέ στενό σύνδεσμο μεταξύ τους, άπό δρόμο σέ δρόμο, άπό σπίτι σέ σπίτι, διαδοχικά νά προχωρούν και νά καταβάλλουν όλες τίς άντιστάσεις του έχθρου.

Άν ύπήρχαν τμήματα συνδέσμου και ή διοίκηση όλων των τμημάτων ήταν κοντά στόν τομέα της κύριας προσπάθειας, θά διαπιστώνονταν ότι άπ' τή νοτία και άνατολική πλευρά τά τμήματά μας δέν έκδηλώθηκαν και θά άπορούσε τότε νά επέμβει για νά καλύψει τά πλευρά του τάγματος Μπρζμποκίτσου ή νά διαθέσει μέρος της έφεδρείας της (πού έπρεπε νά ήταν σέ άναμονή κοντά στό σταθμό διοίκησης) για τήν άντιμετώπιση της κινάστασης.

Άν τά τάγματα της κύριας προσπάθειας είχαν κλιμάκωση κατά βάθος, πού σημαίνει ύπαρξη τμημάτων άεσης ενίσχυσης και είχαν οργανώσει βάση πυρός, ή σύμπτωση δέ άπορούσε παρά νά γίνει κανονική.

Τό χτύπημα άπ' τά νώτα του δεξιού τάγματος δέ δικαιολογεί καθόλου ή επιδείνωση της κατάστασης και ούξηση της άνωπλαίας κατά τήν σύμπτωση του τάγματος, γιατί τό τάγμα ήξερε πώς στούς Μαύρνοίους ύπήρχε μόνο ένας έχθρικός λόχος. Ό λόχος σήτος σέ κίνηση δέ άπορούσε παρά νά έχει μία διάταξη μέ μία διμοιρία μπροστά σάν έμπροσθοφυλακή και ομάδες σάν όπισθοφυλακή και πλαγιόφυλακές ή άν είχε έγκατασταθεί σέ διάταξη, έπίσης θά είχε δυο διμοιρίες μόνο και τήν άλλη θά τήν είχε σέ κλιμάκωση κατά βάθος. Άν ή διοίκηση του τάγματος και οι διοικήσεις των λόχων σκεφτόνταν ψύχραιμα για τό τί είχαν ν' άντιμετωπίσουν και τί τμήμα τους κτυπά, έπρεπε άντί νά άποφύγουν τό κτύπημα μέ τόν έχθρο και νά διορθώσουν προς άλλη κατεύθυνση, νά συγκεντρώσουν τά τμήματά

τους και νά κινηθούν άποφασιστικά πάνω στην έχθρική δύναμη και νά τή σαρώσουν.

Χαρακτηριστικά παρατηρήθηκαν οι πού κάτω έλλειψεις.

1) Σύνδεσμος μετοξύ ταγμάτων και διοίκησης, πού έξασφαλίζεται μέ ειδικά τμήματα κινούμενα πάνω σέ καθορισμένους άξονες, μέ β.σ.κή άποστολή τό σύνδεσμο των τμημάτων μεταξύ τους καζένη-μέρωση της διοίκησης.

2) Βάση πυρός (δύλων πεζικού και μηχανημάτων) πού πρέπει νά οργανώνεται στην παρυφή του κατοικημένου τόπου και σέ κατάλληλες θέσεις, ώστε νά είναι σέ θέση νά ύποστηρίξει τυχόν τά τμήματα έφόδου και νά βάλλει στο έσωτερικό του κατοικημένου τόπου άκόμα και για ένδεχόμενη ύποστηρίξη σύμπτωσης.

3) Η διάταξη των τμημάτων κατά βάθος σέ περισσότερα κλιμάκια για τήν έξασφάλιση της διαδοχικής και άδιάκοπης τροφοδότησης της έπίθεσης ή της μέ ύπρβαση του πρώτου κλιμακίου άντικατάστασης των πρώτων τμημάτων έφόδου.

4) Η επέμβαση της διοίκησης μέ τήν έφεδρεία της.

VII. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

α) Θετικά: 1) Έκλογή του χρόνου και τόπου για τήν έπιχείρηση καλή. Λήψη άπόφασης καλή.

2) Έκδήλωση μεγάλης μαχητικότητας, θάρρους και ήρωϊσμού των μαχητών μας.

β) Άρνητικά: 1) Έλλειψη πληροφοριών για τόν έχθρο.

2) Έλλειψη καλής προπαρασκευής και οργανώσης (έλλειψη λεπτομερειακού σχεδίου για τήν έπιχείρηση μέσθ στην πόλη).

3) Κακή έκτίμηση της κύριας και δευτερεύουσας άποστολής (ή διοίκηση έδωσε μεγαλύτερη προσοχή στις δευτερεύουσες άποστολές κάλυψης και όχι εκεί πού έπρεπε νά δώσει τό άποφασιστικό κτύπημα).

4) Έλλειψη διεύθυνσης τής έπιχείρησης (ό ρόλος της διοίκησης έπαιξε άπ' τή στιγμή πού έβγαλε τή διαταγή έπιχείρησης. Άπό εκεί και πέρα περίμενε μοιρολατρικά τό άποτέλεσμα).

5) Υποτίμηση της βάσης πυρός.

6) Υποτίμηση του ρόλου της έφεδρείας.

7) Έλλειψη οργανώσης ειδικών τμημάτων έκκαθριστικών μέσθ στην πόλη.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΤΑΧΤΙΚΗΣ

Ο ΕΛΙΓΜΟΣ

ΝΙΚΟΥ ΠΥΡΑΓΛΟΥ, άντ)ρχη του πεζικού

Η ανάπτυξη του Δ.Σ.Ε. επέβαλε και τήν προσαρμογή της ταχτικής του.

Σήμερα η ταχτική του Δ.Σ.Ε. είναι ένας δημιουργικός, όχι καλουπιαστός, συνδυασμός της ταχτικής του αντίτακτου-παρτιζάνικου και του ταχτικού πολέμου.

Ο γόνιμος αυτός συνδυασμός δίνει τήν δυναμότητα σ' όλα τά τμήματα, σ' όλες σχεδόν τις περιοχές, ανάλογα πάντα και μέ τις τοπικές συνθήκες, ν' αναπτύξουν μιά πλούσια πολεμική δράση.

Κυρίαρχο πνεύμα στή δράση του Δ.Σ.Ε. είναι τό έπιθικτικό. Μόνο ή έπιθετική δραστηριότητα τών τμημάτων μπορεί νά εξασφαλίσει τήν πρωτοβουλία στις έπιχειρήσεις, τήν ύπεροχή και τή νίκη στό πεδίο της μάχης. Νά δημιουργήσει συνθήκες τελικής έπιπράτσης.

Όποια, όμως, μορφή ταχτικής κι άν εφαρμόζεται, πάντα παραμένει σαν ένας απ' τούς βασικούς παράγοντες της έπιτυχίας ο έλιγμός.

Τί είναι ο έλιγμός;

Μέ τό γενικό όρο «έλιγμός» στήν περίπτωση του πολέμου, έννοούμε τό σύνολο τών προσπαθειών για τήν πραγματοποίηση του έπιδιωκόμενου σκοπού. Πιο συγκεκριμμένα, στήν περίπτωση μιάς έπιχείρησης, έλιγμός είναι ή προσπάθεια αλλαγής του δοσμένου συσχετισμού τών δυνάμεων σε ένα ή περισσότερα σημεία της έχθρικής διάταξης, μέ συγκέντρωση στα σημεία αυτά τών διαθέσιμων δυνάμεων και μέσων. Οι έλιγμοί εκδηλώνονται μέ γρήγορη κίνηση μικρών ή μεγάλων δυνάμεων

και κατευθύνονται συνήθως στα πλευρά ή τά νώτα της έχθρικής διάταξης.

Έλιγμό μπορεί νά πραγματοποιήσουν μεγάλες μονάδες και σε μεγάλες αποστάσεις (στρατηγικός έλιγμός), όπως και μικρότερα τμήματα πάνω στο πεδίο της μάχης (ταχτικός έλιγμός). Η βασική διαφορά βρίσκεται κυρίως στο μέγεθος του σκοπού και του αποτελέσματος που επιδιώκεται.

Ο στρατηγικός έλιγμός, δηλ. ή κίνηση μεγάλων σε αριθμό τμημάτων και σε μακρινές αποστάσεις, γίνεται μέ σκοπό νά δημιουργηθεί μιά τελείως διαφορετική ταχτική κατάσταση, τέτοια που ν' ανατρέψει όχι μόνο τοπικά, αλλά γενικότερα, τά σχέδια του έχθρου, για όφελος εκείνου που ενήργησε τόν έλιγμό.

Γιά νά εξασφαλισθεί ή έπιτυχία τέτοιων έλιγμών χρειάζεται νά εκδηλώνονται αιφνιδιαστικά και νά εκτελούνται μέ ταχύτητα.

Ο αιφνιδιασμός μπορεί νά πετύχει άν παρδούν μιά σειρά μέτρα για τή διαφύλαξη της μυστικότητας της προπαρασκευής. Όπως λ. χ. μέτρα κάλυψης στους χώρους συγκέντρωσης απ' τις αναγνωρίσεις της αεροπορίας. Οι συγκεντρώσεις νά τελειώνουν σε σύντομο χρονικό διάστημα. Νά αυξάνονται τά μέτρα επαγρύπνησης, ώστε νά εξουδετερωθούν τό έχθρικό δίχτυ κατασκοπείας και νά μην παύει εύκολα και έγκαιρα ο έχθρος πληροφορίες για τις κινήσεις κλπ.

Οι μεγάλοι, όμως, έλιγμοί κατά τήν διάρκεια της εκτέλεσής τους αποκαλύπτονται. Αυτό γιατί διαρκούν πολλές μέρες σχετικά και ακόμα για

ΜΑΡΤΙΑ
ΥΠΕΧΡΩΝΗΣ
ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ
ΓΙΑΤΙ ΔΙΑΡΚΟΥΝ
πολλές μέρες σχετικά και ακόμα για
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τί έχουν να αντιμετωπίσουν δυσκολίες στα μέσα μεταφοράς και ανεφοδιασμού. Έτσι ο έχθρος μαθαίνει, καταλαβαίνει τι γίνεται και συνήθως πέρνει κι' αυτός ανάλογα μέτρα για ν' αντιμετωπίσει την κατάσταση που πάει να δημιουργηθεί.

Αν λοιπόν δεν εξασφαλισθεί ή μυστικότητα της προπαρασκευής και του σχεδίου ενέργειας τότε ο έχθρος έχει πολύ περισσότερες δυνατότητες να αντιδράσει με μεγαλύτερες πιθανότητες επιτυχίας.

Στις σημερινές συνθήκες ο μοναρχοφασιστικός αποικιακός στρατός έχει ακόμα σχετική υπεροχή, γιατί διαθέτει πολύ περισσότερα μεταφορικά μέσα και έσωτερικές γραμμές συγκοινωνίας για τη γρήγορη κίνηση των τμημάτων του από τη μία περιοχή σε άλλη, ώστε να προλαβαίνει να αντιμετωπίσει ενέργειες των τμημάτων του Δ.Σ.Ε. κάπου, αν αυτές δεν είναι αιφνιδιαστικές και κεραυνοβόλες.

Τό σωστό διάλεγμα της κατεύθυνσης και της περιοχής που θα γίνει ο έλιγμός, ή μυστικότητα και τό γρήγορο της προπαρασκευής μαζί με τό κεραυνοβόλο της ενέργειας, παίζουν αποφασιστικό ρόλο για την επιτυχία της.

Για να έχει ο έλιγμός τό αναμενόμενα αποτελέσματα πρέπει να κατευθύνεται σε χώρους που έχουν ζωτική σημασία για τόν έχθρο (πολιτική, στρατιωτική, οικονομική), που κατέχονται από μικρές σχετικά έχθρικές δυνάμεις και παρουσιάζουν δυνατότητες στρατολογίας και ανεφοδιασμού των τμημάτων του Δημ. Στρατού.

Έτσι τό τμήματα του Δ.Σ.Ε. έχοντας εκεί την υπεροχή μπορούν να προλάβουν να τσακίσουν τόν έχθρο και να σταθεροποιηθούν σε κατάλληλους έδαφικούς χώρους, πριν ο έχθρος ολοκληρώσει τόν αντιέλιγμό του. Κυρίαρχα της κατάστασης ν' αντιμετωπίσουν τις έχθρικές ενέργειες. Να πετύχουν τούς

σκοπούς τους.

Σε τελευταία ανάλυση σε τέτοιους έλιγμούς έχει την υπεροχή εκείνος που πρώτος σκέφτηκε, μελέτησε και αποφάσισε την ενέργεια. Πρόβλεψε όλες τις πιθανές εξελίξεις. Ξεκαθάρισε καλά στό μυαλό του τί ακριβώς θέλει να πετύχει. Πήρε όλα τό απαραίτητα πρακτικά μέτρα και καθοδήγησε ζωντανά, δημιουργικά την όλη ενέργεια μέχρι την τελική της επιτυχία.

Παράδειγμα φωτεινό τέτοιου έλιγμού από τη δράση των τμημάτων του Δ.Σ.Ε. έχουμε τόν έλιγμό στην Ήπειρο στις 9/7/47.

Η κίνηση σοβαρών δυνάμεων του Δημοκρατικού στρατού προς Ήπειρο, σε συνδυασμό με τη σταθερή άμυνα των τμημάτων μας στα όρεινά συγκροτήματα Βοίου—Γράμμου είχε σαν αποτέλεσμα την ανατροπή της έχθρικής επίθετικής διάταξης στο χώρο της Δυτικής Μακεδονίας και τη ματαιώση των σχεδίων του μοναρχοφασιστικού έπιτελείου στη σοβαρότερη φάση της όλης έαρινης και καλοκαιριάτικης εκστρατείας του.

..

Ταχτικός έλιγμός είναι ή πραγματοποίηση μιας τέτοιας διάταξης των δυνάμεών μας στο πεδίο της μάχης, ώστε με τό δοσμένο συσχετισμό να αποχτήσουμε σοβαρή υπεροχή σε ένα ή περισσότερα σημεία της έχθρικής διάταξης, είτε από την άποψη τού αριθμού και των μέσων, είτε με την κατοχή έδαφικών σημείων που δεσπόζουν στην περιοχή. Η διάταξη αυτή πραγματοποιείται με γρήγορη επίθετική κίνηση ενός τμήματος στο σημείο ή τό σημεία όπου ύπολογίζουμε ότι ή ανατροπή τού έχθρου θα φέρει τη γενικότερη ανατροπή της όλης διάταξης του.

Ο ικανός ήγήτορας επί της θέσης ακόμα της σύγκρουσης σκέπτεται τόν έλιγμό. Όταν συλλαμβάνει με τη σκέ-

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ψη του τόν τρόπο πού δά ενεργήσει, συνδυάζει και τούς δυνατούς ελιγμούς πού δά κάνει και ανάλογα τοποθετεί τά τμήματά του στό έδαφος γιά τή μάχη. Έτσι προπαρασκευάζει τόν ελιγμό του μέ τήν άρχική διάταξη πού δίνει στό τμήμα.

Αυτό πρέπει νά γίνεται γιατί άφου ό ήγήτορας μελέτησε, ζύγισε και αποφάσισε πού πρέπει νά χτυπήσει γιά νά νικήσει, έχει καθήκον νά εξασφαλίσει πρós τήν κατεύθυνση αυτή σχετική ύπεροχή sé δυνάμεις και μέσα έναντι του έχθρου ώστε νά πετύχει τό αποφασιστικό χτύπημα πού επιχειρεί.

Άπ' αὐτό βγαίνει πόσο αποφασιστική σημασία έχει γιά τήν επιτυχία του ελιγμού ή σωστή, μελετημένη και καλή έκλογή του σημείου όπου δά στραφεί ό ελιγμός.

Έδώ πρέπει νά σημειωθεί ότι στην εξέλιξη τής μάχης τίς περισσότερες φορές δημιουργούνται άπρόοπτα, πού δέν επιτρέπουν τήν πιστή εφαρμογή του σχεδίου πού καταστράφηκε. Άπ' τήν ικανότητα του ήγήτορα εξαρτιέται νά γίνει μία σωστή, έγκαιρη και επιτυχημένη προσαρμογή, πού δά τείνει στην τελική πραγματοποίηση του ελιγμού.

Ο ταχτικός ελιγμός και στην έκτελεσή του ακόμα είναι δυνατό νά μίν αποκαλυφθεί άν γίνει καλή χρησιμοποίηση του έδάφους.

Τά καλύτερα σημεία όπου πρέπει νά στρέφεται ό ελιγμός, είναι τά πλευρά και τά νάτα του έχθρου, μέ απασχόληση ή, άν επιτρέπουν οι δυνάμεις, μέ επίθεση κατά μέτωπο.

Ένα λεπτό σημείο γιά τήν επιτυχία του ελιγμού, είναι ακόμα ή χρονική στιγμή πού δά έκδηλωθεί. Ο ήγήτορας πρέπει νά παρακολουθεί από κοντά τήν εξέλιξη τής μάχης, νά ζεί τόν παλμό της γιά νά μπορέσει ν' αντιληφθεί καλά τήν κατάσταση του πεδίου τής μάχης και νά κατευθύνει

στην πύο κατάλληλη στιγμή τό αποφασιστικό του χτύπημα.

Είναι πάρα πολλά τά παραδείγματα, πού ένας πετυχημένος ελιγμός στό κατάλληλο σημείο και τήν ώρα πού έπρεπε χάρησε τή νίκη στό τμήμα πού τήν ενήργησαν. Στη μάχη τής Παληοκαϊτίας ό ελιγμός ενός λόχου στό νάτα του έχθρου έκρινε τελικά τή μάχη.

Ξεχωριστά στον άγώνα του Δ.Σ.Ε. ό ελιγμός άποχτά τεράστια σημασία. Τό επιθετικό πνεύμα και ή έννοια του ελιγμού είναι αδιάσπαστα συνδεδεμένα. Αὐτά τά δύο μπορεί νά χαρίσουν περισσότερο από κάθε τί άλλο τή νίκη sé οποιαδήποτε μάχη.

Ο ελιγμός δέν έχει εφαρμογή μόνο sé επιθετικές μορφές άγώνα αλλά και sé άμυντικές.

Η καλύτερη, ή πύο αποτελεσματική άμυνα είναι εκείνη όπου μία μονάδα κρατά μία άμυντική τοποθεσία μέ σκοπό νά σταματήσει, μέ ισχυρά πυρά, μπροστά σ' αυτήν τόν έχθρό πού κάνει επίθεση. Νά κερδίσει έτσι χρόνο, νά καταπονήσει τόν έχθρό, νά του επιφέρει απώλειες, νά του ρίξει τό ήθικό, νά του σπάσει τέλος τήν επιθετική όρμη και μέ άλλες δυνάμεις (κυρίως έφεδρικές) νά πραγματοποιήσει ελιγμό στό πλευρά ή νάτα του έχθρου και νά τόν ανατρέψει, πέρνοντας τήν πρωτοβουλία στό πεδίο τής μάχης.

Άλλη μορφή ελιγμού στην άμυνα είναι ό «ύποχωρητικός ελιγμός». Μέ αυτόν ή διοίκηση τής μονάδας έχει σκοπό, μέ δική της θέληση, νά τραβήξει τά τμήματά της πύο πίσω μέ βάση ένα προκαθορισμένο σχέδιο ενεργειών. Π. χ. γιά τήν θέλει νά κερδίσει χρόνο ή γιά νά παρασύρει τόν έχθρό sé πεγίδα κλπ.

Δέν πρέπει ό ύποχωρητικός ελιγμός νά μπερδεύεται μέ τήν ύποχω-

ΤΙ ΕΙΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΠΟΡΕΙΑ

ΔΗΜ. ΒΛΑΝΤΑ, συντηρχη πολιτικού επίτροπου

«Όταν συναντήσει κανείς για πρώτη φορά τμήματα του Δημοκρατικού στρατού, του προκαλούν βαθιά εντύπωση, τόσο τα θετικά όσο και τ' αρνητικά στοιχεία από τη ζωή του. Θ' αναφέρω μερικά κι' από τα δύο.

Στο πρώτο τμήμα που συνάντησα, γνώρισα ένα φαντάρο που η διοίκηση τον χρησιμοποιούσε σαν σύνδεσμο με τη διοίκηση της παραπάνω μονάδας. Ο διοικητής του τον έσταλνε σε μια έπείγουσα, αλλά και πολύ επικίνδυνη αποστολή. Γι' αυτό να εκπληρώσει την αποστολή του έπρεπε να βαδίζει μόνο νύχτα. 'Ακόμα έπρεπε να περάσει τον κλοιό που μ'ας είχαν κάνει μοναρχοφασιστικές δυνάμεις, το κατεχόμενο απ' αυτές έδαφος στον κάμπο, τον κλοιό του απέναντι όρεινού όγκου όπου ήθελε να φτάσει. Πού θα έβρισκε τη διοίκηση όπου στέλνονταν, δεν ήξερε κανείς. Ο καιρός ήταν χιονιάς. Είπα στο διοικητή του: «Αυτή η αποστολή είναι πολύ επι-

κίνδυνη. Μη χάσουμε και το σύνδεσμο». Μου απάντησε: «Δέν ξαίρεις έσο τον... και από τριπλές έχθρικές γραμμές θα περάσει».

Μετά δέκα μέρες πέρασα κι' εγώ στον ίδιο όρεινό όγκο, με ισχυρές αντίρτικες δυνάμεις. Γυρεύοντας το αρχηγείο βρήκα κείνον το σύνδεσμο που έψαχνε για το ίδιο ζήτημα. Μαζί πιά βρήκαμε το αρχηγείο πολύ κοντά στις έχθρικές μονάδες. Όταν φθασαμε χιόνιζε. Ο σύνδεσμος, ήταν νησιτικός, κουρασμένος, μουσικμένος, πολύ περισσότερο από μ'ας. 'Αφού διάβασε ο διοικητής τα έγγραφα του λέει: «Είναι ανάγκη να φύγεις άμέσως. Μπορείς»; Χωρίς δεύτερη κουβέντα έφυγε μέσα στα χιόνια και στο σκοτάδι και πάλι μέσα από τις ίδιες έχθρικές γραμμές. Τέτοιον σύνδεσμοι υπάρχουν πάρα πολλοί στο Δημοκρατικό στρατό. Είναι οι άφαντοι ήρωες, που οι διοικητές τους ξεχνούν στις ήθικές άμοι-

ρηση» που θά πει προς τα πίσω κίνηση κάτω από τα πυρά του έχθρου και παρά τη θέληση της διοίκησης.

Ο έλιγμός όπως αναπτύχθηκε παραπάνω βασικά πραγματοποιείται απ' τα τμήματα του πεζικού.

Τό ιππικό έφιππο και κάτω από τα έχθρικά πυρά είναι άδυνατο να κάνει έλιγμό. Μόνο όταν δρά σαν πεζικό πραγματοποιεί έλιγμούς. Μπορεί όμως να χρησιμοποιηθεί για γρήγορη μετακίνηση δύναμης από ένα σημείο του μετώπου σε άλλο ιδιαίτερα όταν τό έδαφος δεν είναι πολύ όρεινό.

Τό πυροβολικό μπορεί να κάνει μόνο έλιγμό ό πυρών. Δηλαδή συγκεντρώνουν όλα τα τμήματα πυροβολικού τα πυρά τους στους σίδηχους που υποδείχνει η διοίκηση για τή γρηγορότερη και εύκολότερη έξουδετέρωσή τους.

Έλιγμό πυρών μπορεί να κάνουν

τά τμήματα του πεζικού σε μικρή πάντα κλίμακα.

..*

Με τή μελέτη των παραπάνω βγαίνει άβιαστα τό συμπέρασμα πως καμμιά μάχη δε μπορεί να κερδηθεί με τόση εύκολία και απόδοση, όσο όταν τα τμήματα χρησιμοποιήσουν πετυχημένα τον έλιγμό σε συνδυασμό με τό επιθετικό πνεύμα, σε όλες τις μορφές του άγώνα.

Όλα τα στελέχη του Δ.Σ.Ε. πρέπει να τό νοιάσουν και να τό πιστέψουν. Να άφομοιώσουν τή έννοια του έλιγμού και τό πνεύμα της έπιθεσης. Να τα κάνουν χτήμα του κάθε μοχητή. Έτσι ο Δ.Σ.Ε. θά γίνει σε συνδυασμό με τις άλλες άρετές που έχει και αναπτύσσει, πραγματικά άνιχτός και θά πετύχει πιο γρήγορα να απελευθερώσει τήν Ελλάδα μας από τους ξένους καταχτητές.

ΕΠΙΧΕΙΑ
ΥΠΕΡΒΑΣΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

βές και τους θυμούνται μόνο
στις επικίνδυνες αποστολές.

Μέ συνόδεψε για ένα είκοσιτετράωρο
μιά διμοιρία. Θύμισα τη συνοχή, πει-
θαρχία, αλληλεγγύη των ανδρών της. Αυτό
δμως που μου έκανε μεγαλύτερη εντό-
πωση ήταν το άκοιμο. "Υστερα από νυ-
χτερινή πορεία, μουσικημένοι ώ; το κόκκα-
λο φτάσαμε κατά τις 3 μετά τα μεσάνυ-
χτα σ' ένα χωριό. "Ο διμοιρίτης έβλεπε να
ζαποστασούμε. "Εστειλε το βοηθό του να
βρεί τ'α σπίτια που θα μέναμε. Τα παιδιά
πρότειναν: «"Ωπου να γυρίσει ο καπετάν-
νιος, άς πούμε ένα τραγούδι». "Εκεί στην
πλ.γ.α, κάτω από ψιλή βροχή, είπαμε
δχι έν, άλλα πολλά, μέ πάθος, μέ φωνή
που ανέβαινε ώ; τον ούρανό. Κι' όταν
ο καπετάνιος ήρθε και είπε ότι ήταν έτοι-
μα τ'α σπίτια που θα πγαίναμε, όλοι ά-
πάντησαν μέ μία φωνή. «"Άς πούμε ακόμα
ένα τραγούδι». . .

—Σέ μία μονάδα φέρανε μία μέρα καμ-
μιά δεκαριά έπιστρωμένους κοπέλλες.
"Όπως μου είπε ο διοικητής αυτής της
ομάδας, οι περισσότερες έκλαιγαν και
παρακλιούσαν το διοικητή τους να τις
στείλει σέ κτμένα συνεργείο να πλέκουν,
γιατί φοβότανε τον πόλεμο. Αυτό βέβαια
δέν έγινε. "Απο τότες είχαν κυλήσει λι-
γότερο από δύο μήνες. Οι κοπέλλες πέρα-
σαν από μία εγρήγορη εκπαίδευση. Και
είχαν πάρει κι' όλος μέρος σε τρεις μι-
κρομάχες. Μία μέρα, ύστερα από μία έ-
πιθεώρηση της μ'νάδας τους, όπου πήρα
κι' έγω μέρος, ο διοικητής τους είπε:
«"Εγώ λέω ότι τώρα πρέπει να πάτε συ-
ναγωνιστριες στο συνεργείο να πλέκετε.
"Εδώ π'α οέ χρειάζεστε. "Εκαναν άλη-
θινή επ'νασταση, χτύπησαν τ'α πόδια τους
στο χώμ. Παρακάλεσαν, άγρίεψαν, δη-
λώσαν ότι δέ θα πάνε στα συνεργεία.
"Η όμοδική ζωή, ή άλληλεγγύη, ή ψυχα-
γωγία, ή πολιτική διαπαιδαγώγηση, τ'ο βά-
φισμα στη μάχη, όλα αυτά τις μεταμόρφω-
σαν. Το ση'α φ'ομοιωτική δύνα-
μη έχει ο Δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ό ς
στρατός.

—"Εφθασα μία νύχτα κατά τις 330' στον
καταυλισμό μίας μονάδας. Λιόνιζε. Γύρω
από φωτιά, στο ύπαιθρο, άλλοι άντάρτες
τραγουδούσαν και άλλοι κοιμούταν. "Η-
ταν συγκινητικό τό θέμα. "Άς μάς δεί-
ξουν, από τό μοναρχοφασιστικό στρατό,
δχι μία τόσο μεγάλη μονάδα, αλλά έστω
μιά διμοιρία που ν'άνει τό ίδιο. Τέ-
τοια είναι ή άντοχή του Δ η μ ο κ ρ α τ ι κ ο υ
στρατού στις κα-
κουχίες.

—Πήγα σ' ένα νοσοκομείο. Είδα τραυ-
ματίες κι' άρρωστους. "Όλους μέ υπέρο-
χο φρόνημα. Μ' αυτό που μου έκανε έν-
τύπωση ή εν τό παρακάτω. Στο θάλαμο
που νοσηλεύονταν οι άντάρτισσες είδα
μιά που κοιμόταν άήσυχο ύπνο. "Η νο-
σοκόμα μου είπε: «"Έχει πέτρας στα νε-
φρά και της καναμε ένεση μορφίνης για
να κοιμηθί. Τόσο ανοήσο. "Υστερα από
δύο ώρες ξαναπέρασα για να δώ τί γινε-
ται. Είχε ύπνησει. Πιασαμε κουβέντα.
Μου είπε: «"Πήρα μέρος και στο άλλο κί-
νημα της έθνικής ανίστασης. Γι' αυτό μέ
ρίζανε μετά τό Δεκέμβρη στις φυλακές.
Γύρισα πολλές φυλακές, σαν ύπόδικη.
"Υστερα από πολλές περιπέτειες μ' άφι-
σαν γιατί δέ μπόρεσαν να μου σκαρώσουν
καμμία σκευή. Μόλις μ' άφισαν άπο-
φροισα να κανω έγχείριση. Μά σκέφτηκα,
κι' άν στο μεταξύ με ξαναπιάσουν; "Άς
πάει στο διαβολό ή έγχείριση. Θα βγώ
στο βουνό. Κάτι θ'ι προφθάσω να κανω,
πριν μέ ρίξουν κάτω τα νεφρά. Λίγα
προφθάσω να κανω. "Άχι Πότε θ'ά ξα-
ναπαω στη μάχη; Είδες συναγωνιστή τό-
χη; Πγαίνετε σ' όποιο νοσοκομείο του
μοναρχοφασιστικού στρατού θέλετε. Θα
βρ'ητε έστω κι' ένα παρόμοιο παράδειγμα,
δχι πια από γυναίκες που δέν έχουν, άλ-
λα και από αξιωματικό;

—Βοήθηκα στην προπαρασκευή μίας έ-
πιχειρήσης. "Ο διοικητής της μονάδας έ-
δινε τις άποστολές στους διοικητές των
παυσακτω μονάδων. Σέ κάποιο διοικητή
μ' άς τέτοιαις μονάδας έδωσαν κάποια δευ-
τερεύουσα άποστολή. "Εκείνος βσθειανα-
στενάζε και είπε: «"Γι'οτι μέ τιμωρείς συ-
ναγωνιστή διοικητή; "Η άποστολή του ή-
ταν λιγότερο επικίνδυνη κι' αυτό τό θε-
ώρησε τιμωρία. Α ύτη ή περίπτω-
ση δέν άπό τελεγγίτην έξείρε-
ση, άλλα άτόν κανόνα. Μπορεί-
τε να βρ'ητε έστω έναν αξιωματικό του μο-
ναρχοφασιστικού στρατού που να έκδή-
λωσε παρόμοιο π'ράνο; Καθένας ξαι-
ρει τους καυγάδες από τις στήλες του
μοναρχοφασιστικού και κεντροφασιστικού
τύπου γιά τή στρατιά, κάπου 1300, των
αξιωματικών που άπρετοθν στο Γενικό
"Επιτελείο και στο ύπουργείο στρατιωτικών
του μοναρχοφασιστικού κράτους της "Αθη-
νας, δχι γιατί χρειάζονται τόσοι σ' αυτές
τις ύπηρεσίες, άλλα για ν' άποφύγουν
τή μάχη μέ τους άντάρτες. Ξαίρω μία πε-
ρίπτωση—δχι μοναδική—ένος περιβάλλον-
χίτη από τό Μοσχάτο. "Επιστρατεύθηκε
και γιά ν' άποφύγει την άποστολή του
στη μάχη κατά των άντάρτων, έδινε στο
λοχαγό του σχεδόν όλο τό εισόδημα του

περιβολιστού του. Οι αξιωματικοί και φαντάρτοι του Δημοκρατικού στρατού δεν είναι βέβαια από άλλη ράτσα. Και νουνό του τούτος κάνει να διαφέρουν τόσο πολύ είναι τα ιδανικά, για τα όποια πολεμάμε.

**

Μαζί όμως με τα θετικά στοιχεία υπάρχουν και τα αρνητικά. Αυτά βλαφτούν πάρα πολύ τη δουλειά μας. "Ας αναφέρουμε μερικά.

Έίδα ένα φρούραρχό μας, να κουβεντάζει με δικούς μας παραστικούς από την Ξδρα του, αξιωματικούς. Μεταξύ των άλλων τούς, έλεγε για τούς κατοίκους των γύρω χωριών: «Όλοι είναι άτιμοι, τεμπέληδες, ψεύτες...» και άλλους πιο πρόστυχους χαρακτηρισμούς. Δε χαράει άμβολία ότι οι χωριάτες αυτών των χωριών μετρούσαν το Δημοκρατικό στρατό με τα μέτρα αυτού του τραμπούκου, γιατί αφού είχε τόσο θράους να μιλάει έτσι μπροστά μας, παραπέρα θα γρύλιζε. Και πράγματι όργιζε. Το άρχηγείο κείνης της περιοχής τον ήξερε. Μαάλιστα τον αντικατέστησε από διοικητή μιας μονάδας για τούς τραμπουκισμούς του. Πλυντός δεν ήταν και τόσο έξυπνη ή τοποθέτησή του σε φρούραρχείο που στην ουσία έκτελούσε χρέη Λυκίης πολιτοφυλακής. Αυτό το περιδοτικό δείχνει, κοντά σε άλλα, ότι κείνο το άρχηγείο δεν προσέχει όσο πρέπει τις σχέσεις Δ.Σ.Ε. και λαού.

Στην Ξδρα μιας μεγάλης μονάδας του Δ.Σ.Ε. και μέσα στο δωμάτιο του άουρμάτου, ένας αντίρτης σκότωσε έναν άλλο και με την ίδια σφαίρα παρα λίγο να σπάσει τον άουρμάτο και να σκοτώσει τον άουρματιστή. Κατά λάθος; Δεν πρόκειται να κάνουμε έδω συζήτηση γι' αυτό. Σημεία έχει τούτοι. "Η φρουρά του άουρμάτου, αντί να αποτελείται απ' ό,τι καλύτερο είχε να παρουσιάσει κείνη ή μονάδα, αντίθετα αποτελούνταν από έπι-στρατευμένους πριν δυο μήνες το περισσότερο. "Εχουμε να λοιπόν έδω έπα γρ όπνηση;

Πέρασα από τον καταυλισμό μιας μονάδας. Χιόνιζε. "Όλοι οι φαντάρτοι μας γύρω από φωτιές πάνω στο χιόνι. "Η διοίκηση της μονάδας καθόνταν σε μια θαυμάσια σκηνή. Είναι αυτό σωστό; "Εχουμε όχι άπλωσ πόλεμο, αλλά επανάσταση. Πρέπει, ναί ή όχι, να ζει ή κάθε διοίκηση τη ζωή των φαντάρων; Θα μου πει ίσως κανείς. "Η σκηνή δε χωρούσε

δλους τούς άντρες της μονάδας. Θύπρεπε λοιπόν να την άφίσουν άχρησιμοποίητη; "Ασφαλώς όχι. "Όμως έγω έβια ζυπολυτούς και σχεδόν γυμνούς. "Ασφαλώς θα υπήρχαν, έλαφριά έστρω, άρρωστοι. Γιατί να μη μείνουν αυτοί στη σκηνή; Ή ού είναι λοιπόν ή ιστορία αυτή της διοίκησης και το προσωπικό της καλό παράδειγμα;

"Εμεινα κάμποσες μέρες στην Ξδρα κάποιες μεγάλης μονάδας. "Η διοίκησή της είχε έναν περίφημο μάγειρα. "Από το μαγειρείο έφερνε κάθε μέρα λαχταριστά φαγητά—κοτόλεττες πανέ κλπ—έμπειχτικά σε δίσκο και το πρωί περίφημα τουορεκάκια για βούτημα. Μπορεί να πει κανείς πως αυτή ή διοίκηση σεβεται τον έαυτο της και ότι βρίσκεται μέσα στα πλαίσια της διοίκησης ένός επαναστατικού στρατού;

**

"Εφρα μια σειρά καλά και κακά παραδείγματα της ζωής του Δ.Σ.Ε., από τα πολλά που έβια σε μια μεγάλη πορεία. Πιστεύω πως και τα δυο χαραχτηρίζουν τη ζωή του στρατού μας. Τα πρώτα δείχνουν ότι οι φαντάρτοι του στρατού μας είναι διαμάντια. Τα δεύτερα άποδειχνουν ότι σε πολλές διοικήσεις βασικά δεν υπάρχει επαναστατικό πνεύμα. "Απ' έδωηγάζουν και τα λίγα παρατάγουδα που παρουσιάζουν οι φαντάρτοι μας. Μιά λοϊκή πορεία λέει: «"Από το κεφάλι βρωμάει το φέρι».

Πριν κλείσω αυτό το άρθρο πιστεύω πως είναι άποραίτητο να διτυπώσω μερικές σκέψεις που γεννήθηκαν στο μυαλό μου, από τα καλά και άσχημα παραδείγματα που άνεφερα, σκέψεις που άσφαλώς θα γεννήθηκαν και σ' άλλων συν-αγωνιστών τα κεφάλια.

Δε μπορώ βέβαια να ίσχυριστώ πως έχω άκούσει όλες τις έκπομπές του ραδιοσταθμού μας, ότι έχω διαβάσει όλο το έντυπο όλικό και τις διαταγές των μονάδων του στρατού μας. Πάντως έχω άκούσει πάρα πολλές έκπομπές και διαβάσει αρκετό έντυπο όλικό. Τι πώνουν λοιπόν τα μέσα της διαφήμισης μας από τούς τρεις παραδείγματα ήρωϊκού υπέροχας, άταπάρνησης, επαναστατικής αλληλεγγύης, στοργής, άφοβίας σε όλη ή μεγαλοψυχίας, στοργής, άφοβίας σε όλη ή και τραυματία, καρτερίας και έπιτόχης σε άπίστευτες στερήσεις, κακουχίας, φέβρες

ΑΡΧΗΤΗΡΙΑ
ΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

δοκιμασίες κλπ; Τι πιάνουν από το μορφωτικό - πολιτιστικό έργο του στρατού μας μέσα στο λαό και μέσα στις γραμμές του; Τι πιάνουν από τις απεργασίες πραξίς των φαντάρων, αλλά προπαντί των στελεχών του στρατού μας; Έλαχιστα πράγματα. Κοιτί μέτρα πάρνουμε ενάντια σέ κείνους πού μέ τις πράξεις τους ύποσκάφτουν τό στρατό μας, ή άπλώς έλαττώνουν τήν απόδοσή του; Έλαχιστα μέτρα και σ' αυτότά δέ δίνουμε πλατείάδη μοσιόδητα.

Τό νά δείχνουμε τις καλές πλευρές τής δουλειάς μας. Τό νά κατονομάζουμε μ' όλα τά μέσα τής διαφώτισης μας κείνους πού διακρίνονται σ' όλες τις έκδηλώσεις τής ζωής κτλ τής δράσης του στρατού μας και νά τούς δίνουμε ήθικός άσπιβές, προαγωγές κλπ, αυτό δέ άποτελεί κουρασμένο, έπίδειξη κοφία. Αντίθετα, άποτελεί έλάχιστο χρέος προς εκείνους πού δίνουν μονομιάν ή στάλα στάλα τή ζωή τους για τό λαό, για τό έθνος, άποτελεί λογική χρησιμοποίηση - άξιοποίηση του καλού για τίς μεγάλες, πιό δμαδικές ήρωϊκές νικηφόρες έπίδόσεις. Ένας σοβιετικός άνθρωπος έπε σά χρόνια τού μεγάλου πατριωτικού πολέμου των σοβιετικών λαών: «Αν δέν γίνα ήρωας θ' αυτοχτονήσω». Εύγενής, ή πιό άνώτερη φιλοδοξία ένος λαϊκού αγωνιστή. Αυτός ό μεγάλος τίτλος κερδίζεται μέ έπανε λημμένες πράξεις πού φθάνουν τό όρια του άπιδνουν. Μά ή Σοβιετική Γιστριά τιμούσα τούς ήρωες. Έχουμε έμεις τέτοιους ήρωες, ζωντανούς ή σκοτωμένους; Έχουμε. Σε πόσους άπ' αυτούς δώσαμε κ' έπίσημη τόν τίτλο τού «ήρωα τής Ελλάδας»; Νουίζω σέ κανένα. Χρησιμοποιούμε λοιπόν όλο και μάλιστα τό καλύτερα όπλα μας για τή δημιουργία ένος πν έπαναστατικού στρατού; Όχι. Έχουμε ένα τέτοιο δικαίωμα; Όχι. Κάποτε θα πεθάνει κανένας, από φυσική ή κοινωνική αίτία. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι πού ήρθαν στή ζωή. Έζησαν λίγα ή πολλά χρόνια, χωρίς ν' άφίσουν πίσω τους τίποτα. Προς ποιά σκοπό λοιπόν ζήσανε; Τό νά έπιζητήεις νά ζήσεις και μετά τό θάνατο, μέσαστή καρδιά και στό μυστικό, μικροό ή μεγάλο μέρους τού λαού μας, αυτό είναι ή πιό εόυενική φιλοδοξία. Αυτή ή φιλοδοξία γίνεται πραγματικότητα όταν έκπληρώνεις στό άκέραιο τά πιό ό-

σκολα καθήκοντα. Βοηθούνε οι διοικήσεις μας, από πάνω ώς κάτω, για νά κάνει πραγματικότητα αυτή τή φιλοδοξία τό κάθε στέλεχος και φαντάρος τού στρατού μας; Δέ βοηθάνε όσο πρέπει, άφοό δέν τιμούν δπως πρέπει τούς ήρωες. Μπορεί κάθε στέλεχος και φαντάρος τού στρατού μας νά καταχτήσει τόν τίτλο τού ήρωα; Αυτό θα τό δείξει ή ζωή. Οι διοικήσεις μας πρέπει νά βοηθούν. Γι' αυτό δέν πρέπει νά ξεχνούν δύο πράματα. Πρώτο: Κατά τήν ώρα τής μάχης, δύο συναισθηματικά συγκρούονται μέσα σέ κάθε μαχητή. Η έκπλήρωση τού καθήκοντος από τή μια, τό ένστικτο τής αυτοσυντήρησης από τήν άλλη. Καθήκον τού ήγέτη πρίν τή μάχη και μέσα σ' αυτήν είναι νά δείξει στό μαχητή ότι ή ζωή περνάει μέσα από τήν έκπλήρωση τού καθήκοντος, πώς σού τή ή έκπλήρωση πρέπει νά φθάσει σά όρια τής αυτοσυσίας.

Όλοι θέλουμε νά ζήσουμε. Μά κανείς δέν πρέπει νά έπιζητεί τή ζωή μέ άτιμα μέσα. Είναι καλύτερος ένας δοξασμένος θάνατος, από μία άτιμη ζωή. Πρέπει νά δίνουμε στον κίθένα ότι αν βάλει τή ζωή έξω από τήν έκπλήρωση τού καθήκοντος, τότε άφίνα τόν άλλο νά τού άφαιρέσει τή ζωή, ή κερδίζει μία άτιμη ζωή. Δεύτερο: Πρέπει νά άμείβουμε τούς ήρωες. Πρέπει νά τούς κάνουμε σημαία τού στρατού και τού λαού μας.

Νά δείχνουμε λοιπόν μέ όλα τά μέσα τις καλές πλευρές τής δουλειάς μας, των ανθρώπων μας. Και τις άσχημές; Γι νά τις κάνουμε αυτές; Νά τις κρύβουμε; Ασφαλώς όχι. Νά τις κριτικάρουμε άπλώς έσωτερικά; Όχι. Αυτό δέν είναι άρκτο. Πρέπει νά τις βγάλουμε στά φόρα. Και για τις πιό έγκληματικές πράξεις νά έπιβάλουμε άκόμα και τή θανατική ποινή. Νά τις βγάλουμε στά φόρα.

Στήν περιοχή τής Θεσσαλίας δύο όπεύθυνοι τής αυτοάμυνας πήγαν στό σπίτι δύο όρφανών κοριτσιών. Προς έπταν ότι θά πήγαιναν τό βράδυ για όπνο στίτ-τους και ότι έπρεπε νά φτιάσουν ήττα για σολιγνή. Τά κορίτσια συμφώνησαν. Το βράδυ πήγαν στό σπίτι. Ό ένας λέει στήν πικροέλλο: «πώς οι δύο μπροσέ μία δουλειά και όταν έπιστρέψουμε τρώμε. Πισσυνέβηκε; Ό ένας βίλας τή μια στό σπίτι κ' ό άλλος στή ραμνασία. Μείν τις

ΑΡΧΑΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΕΣ
ΕΡΕΥΝΕΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Έδωσαν και τις Έστειλαν στο Αρχηγείο για να τις τουφεκίσουν σαν πράχτορες του έχθρου. Οι κοπέλλες είπαν αυτό που έγινε σε βάρος τους. Η διοίκηση συνέλαβε αυτά τα καθάρματα, που παράσταναν τους αυτοαμυνίτες, τους δίκασε δημόσια και τους εκτέλεσε μπρός στους κατοίκους ενός χωριού και στούς άνδρες δυο λόχων. Τις κοπέλλες τις απόλυσε, αλλά αυτές ζήτησαν να καταταχθούν στο Δημοκρατικό στρατό. Έμοθε αυτό το γεγονός δηλ η Έλλάδα; Όχι. Κάνουμε λοιπόν καλά που δεν δίνουμε δημοσιότητα στα μέτρα που πέρνουμε ένάντια σε κείνους που κάνουν πράξεις άσυμβίβαστες με την άποστολή του Δ.Σ.Ε.; Ασφαλώς όχι.

Μιά μεγάλη μονάδα του Δ.Σ.Ε. είχε περ.κυκλωθεί, μαζί και το Αρχηγείο Περιοχής. Με ένα θαυμάσιο έλιγμό βρέθηκαν οι έχθρικές δυνάμεις κυκλωμένες. Μά ένας διοικητής τάγματός μας, παρά τη ρητή και κατηγορηματική διαταγή του Αρχηγείου να κρατήσει με κάθε θυσία τη θέση του, πήρε το τάγμα του κι έφυγε. Έτσι πάει περίπατο ο θαυμάσιος έλιγμός. Και το χειρότερο παρά λίγο να σίχμαλωτιστεί το Αρχηγείο μας. Και πώς κληρώθηκε γι' αυτήν την άναδρη την προδοτική του πράξη αυτός ο ταγματάρχης; Τό ν έ κ α ν α ν έπιμελητή. Αυτό αποτελεί ποι-

νή Ισοτιμή της προδοτικής πράξης του; Όχι. Μάλλον αποτελεί προαγωγή. Φτιά- νουμε έτσι, ή χαλάμε το στρατό μας;

Κανείς δεν παραγνωρίζει ότι από τότε που συγκροτήθηκε το Γενικό Αρχηγείο του Δ.Σ.Ε. πέρσαν μόλις 15 μήνες, όλα τα παρακάτω κλιμάκια της διοίκησης του στρατού μας έχουν άκόμα μικρότερη ηλικία. Δεν έκλεισαν άκόμα δυο μήνες από τότε που συγκροτήσαμε την κυβέρνηση μας. Είχαμε να παλαίψουμε με πολλές δυσκολίες. Και μπροστα μας βρίσκονται άκόμα πολλά έμπόδια. Ήταν λοιπόν, λίγο πολύ άναπόφευχτο να μην εκλαϊκεύουμε τις έπιτυχίες μας και να μη χτυπάμε άμείλιχτα όλες τις άδυναμίες μας. Τώρα όμως έχουν δημιουργηθεί οι πρϋποθέσεις και για τα δυο. Το Γενικό Αρχηγείο με την κυβέρνηση πρέπει να πάρουν μια σειρά μέτρα π.χ. καθορισμός πρϋποθέσεων για ήθικές άμοιβές, για προαγωγές έπι άνδραγαθεία, άπονομή παρτισίων, άπονομή τΐου τίτλου «ήρωο της Πατρίδας» κλπ. Αυτά, μαζί με τις ποινές για τις κακές πράξεις θ' άποτελέσουν σπουδαία μέ- σα για να φτιάσουμε ένα πιο μεγάλο και πιο έπαναστατικό στρατό, Ικανό να λευτε- ρώσει την πατρίδα και το λαό μας.

162)48

Η κρίση που περνά το μοναρχοφασιστικό καθεστώς στην Έλλάδα είναι όλόπλευρη και γενική. Οικονομικά η Έλλάδα κυλιέται στο χάος του πληθωρισμού, το ξεχαρβάλωμα είναι καθολικό, δεν παρουσιάζεται πουθενά ούτε ίχνος άνορθωτικής προσπάδειας, ή έξαδλίωση και ή άγανάχτηση στis μάζες διαρκώς μεγαλώνει. Τήν κατάσταση αυτή τη χειρότερη άκόμα πιο πολύ ο άμερικανικός ίμπεριαλιστικός παρεμβατισμός στην οικονομία της Έλλάδας, που τήν πνίγει και της άφαιρεί κάθε δυνατότητα ν' άναπνεύσει και να κινηθεί με άυτοτέλεια και έλευθερία».

(Από το λόγο του σ. Ν. Ζαχαριάδη στη σύσκεψη των κομματικών πολιτικών και στρατιωτικών στελεχών του Δ. Σ. Ε.).

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ

Α. ΒΡΑΤΣΑΝΟΥ, αντίοχη του μηχανικού

«Οι συγκοινωνίες για τὸ στρατό εἶναι ὁ,τι οἱ ἀρτηρίες καὶ φλέβες στὸν ἀνθρώπινο ὄργανισμό».

Ι. Ὅπως εἶναι γνωστό, ἡ μηχανοποίηση τοῦ πολέμου, δημιούργησε σοβαρὲς ἀνάγκες καὶ προβλήματα ἀνεφοδιασμοῦ, ποῦ ἀπ' τὴν ἐπίλυσή τους ἐξαρτᾶται ἡ ἐκβάση τῶν ἐπιχειρήσεων καὶ ἡ ἴδια ἡ συντήρηση τῶν στρατευμάτων.

Τὸ γεγονός αὐτό, μᾶς ἐπιτρέπει νὰ ἐκτιμήσουμε τὴν ἀξία τοῦ σαμποτάζ, ποῦ στὸν τελευταῖο πόλεμο ἐπαίξε σημαντικὸ ρόλο, ἰδιαίτερα στὸν ἀγῶνα τῶν σκλαβωμένων χωρῶν καὶ τῶν παρτιζάνων στῆ Σοβ. Ἐνωση. Στὴ στρατιωτικὴ γλῶσσα τὸ σαμποτάζ σημαίνει τὴν αἰφνιδιαστικὴ ἐνέργεια, ποῦ γίνεται στὰ μετόπισθεν τοῦ ἐχθροῦ μὲ σκοπὸ νὰ ἐπιφέρει ἀπώλειες σὲ προσωπικὸ καὶ ὑλικό, στὸ σύστημα ἐφοδιασμοῦ καὶ συντήρησης, στὰ μέσα παραγωγῆς καὶ συγκοινωνίας καὶ στὸ ἠθικὸ του.

Γενικώτερα, ἡ ἀνάπτυξη τῆς σαμποταριστικῆς δράσης ἀποβλέπει στὴν ἀνατροπὴ τῶν προθέσεων τοῦ ἐχθροῦ καὶ μὲ τὴ συνεχῆ τριβὴ καὶ καταπόνησή του στὴ ματαίωση τῆς πολεμικῆς του προσπάθειας. Ἐχει μεγάλη σημασία γιὰ κάθε μορφή πολέμου (ἰδιαίτερα στὸν ἀνταρτοπόλεμο) κ' ἐπιβάλλεται γιὰ τοὺς παρακάτω λόγους.

α) Ὑποχρεώνει τὸν ἀντίπαλο νὰ διασκορπίζει τὶς δυνάμεις του γιὰ τὴ φρούρηση τῶν συγκοινωνιῶν καὶ τὴν προστασία τῶν μεταφορικῶν του μέσων.

β) Ἐπιβραδύνει ἢ ἀπαγορεύει γιὰ ὀρισμένο χρόνο τὴ συγκέντρωση δυνάμεων καὶ μέσων τοῦ ἐχθροῦ.

γ) Μὲ ἐλάχιστες καὶ πολλὲς φο-

ρὲς δίχως ἀπώλειες, προκαλεῖ μεγάλη φθορὰ στὸ ἐπιψοχο ὑλικό τοῦ ἀντίπαλου (καθημερινὴ αἱμορραγία ἀπ' τὸ νάρκωπόλεμο).

δ) Ἀχρηστέυει τὰ μηχανοκίνητα καὶ μεταφορικά του μέσα.

ε) Ἐξασφαλίζει μὲ λιγότερες δυνάμεις τὸ ἐξόπλημα τοῦ ἀμυντικοῦ τοῦ συστήματος.

στ) Δημιουργεῖ αἰσθημα ἐλλείψεως ἀσφάλειας γιὰ τὸν ἀντίπαλο, φέρνει σύγχυση καὶ πανικὸ στὰ μετόπισθεν καὶ σπάζει τὸ ἠθικὸ του.

Στὴν περίοδο τοῦ τελευταίου παγκοσμίου πολέμου, λαμπρὴ σαμποταριστικὴ δράση ἀνάπτυξαν τὰ κινήματα ἀντίστασης στὶς κατεχόμενες χῆρες τῆς Ἑβρώπης καὶ τῆς Σοβ. Ἐνωσης, γεγονός ποῦ ἀνάγκασε τοὺς χιτλερικούς νὰ ἀπασχολοῦν ὀλόκληρες μεραρχίες στὸ ἀπέραντο συγκοινωνιακὸ τοῦς δίχτυ.

Ἡ χώρα μᾶς στὴν περίοδο τῆς πρώτης κατοχῆς ἀντιπροσωπεύτηκε ἐπάξια στὸ εἶδος αὐτό τοῦ πολέμου καὶ οἱ θρυλικὸι σαμποτέρ τοῦ ΕΛΑΣ ἔναναζαν-τάνεψαν καὶ στερῶσαν τὶς σαμποταριστικὲς παραδόσεις τῆς ἐπανάστασης τοῦ 21. Χαρακτηριστικὰ παραδείγματα τῆς δράσης τους εἶναι ἡ καταστροφὴ τῆς γέφυρας Γοργοπόταμου, ἡ ἀνατίναξη τῆς ταχείας γερμανικῆς ἀμαξοστοιχίας στὰ Τέρπη, τὸ γενικό σαμποτάζ ποῦ βοήθησε τὶς ἀνοβατικὲς ἐπιχειρήσεις στὴ Σικελία, κλπ.

II. Στὸ σημερινὸ ἀγῶνα τοῦ διεξαγεῖ ὁ Δημοκρατικὸς μᾶς στρατός οἱ καταστροφὲς καὶ ὁ νάρκωπόλεμος ἔχουν ἔσχωριστὴ σημασία, γιατί

α) Ὁ ἐχθρὸς ἀπ' τὴ φύσιν τοῦ πολέμου εἶναι ἀναγκασμένος νὰ ζῆναι παντοῦ, σὲ ἀντίθεση μὲ τοὺς χι-

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΠΙΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

τλερικούς που ενδιαφέρονταν μονάχα για τις βασικές αρτηρίες έφοδιασμού τους. Κατά συνέπεια οι δυνατότητες προσβολής των συγκοινωνιών του είναι πιο εינוϊκές, γιατί η φρούρησή τους — έχτος από τα σοβαρά τεχνικά έργα — είναι αδύνατη.

β) Η εξάρθρωση του συγκοινωνιακού δικτύου του αφαιρεί την δυνατότητα συγκέντρωσης δυνάμεων και μέσων στους χώρους, που χρησιμοποιεί σαν βάσεις εξόρμησης για εκκαθαριστικές επιχειρήσεις, καθώς και τη γρήγορη μετακίνηση δυνάμεων στα αποφασιστικά σημεία των μαχών.

γ) Οι καταστροφές τεχνικών έργων και μέσων συγκοινωνίας είναι επί πλέον και μία σοβαρή μορφή οικονομικού πολέμου, γιατί η ανακατασκευή τους είναι πολυδάπανη και χρειάζεται ειδικευμένο προσωπικό, υλικά και τεχνικά μέσα.

Έτσι ο ρόλος και η σημασία του σαμποτάζ στην ιδιομορφία του σημερινού πολέμου — επιβάλλει ν' απομολώσουμε και έτερα τη μορφή αιτή δράσης και νά μπορούμε στο νόημα της σαμποταριστικής τέχνης και ταχτικής, εξετάζοντας περισσότερο τα κενά και τις αδυναμίες, που παρουσίασε μέχρι σήμερα.

III. ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ ΚΑΙ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ. Η δράση που ανάπτυξε μέχρι τώρα ο Δημοκρατικός μας στρατός αν και είναι αξιόλογη, χαρακτηρίζεται από μία σειρά αδυναμίες, που σε γενικές γραμμές συνοψίζονται:

1) Στην ανεπάρκεια τεχνικής κατάρτισης και έλλειψη πείρας σημερινού αριθμού στελεχών, που είχε σαν συνέπεια σε όρισμένες περιοχές την άσλοπη σπατάλη έκρηχτικού υλικού.

2) Στην έλλειψη οργανωτεχνικής προπαρασκευής (καταφύγια, αποθήκες έκρηχτικών υλών και τροφίμων, συνδέ-

σεις κλπ.) που στάθηκε σοβαρό εμπόδιο στην ανάπτυξη και ένταση της σαμποταριστικής δράσης κατά τη διάρκεια των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων.

3) Στην υποτίμηση του σαμποταριστικού παράγοντα, που εκδηλώθηκε ιδιαίτερα σε όρισμένα περιφερειακά Αρχηγεία, α) με την πρόχειρη και άψυχολόγητη έπιλογή του υλικού στη συγκρότηση των τμημάτων αν και διέδεται ειδηκευμένους σαμποτέρ, που τους χρησιμοποιούσαν στο πεζικό, έπιμηληγείες, γραφεία πληροφοριών κλπ. β) Με την ανάθεση στα τμήματα σαμποτέρ αποστολών, που δε συμβιβάζονται με την ιδιότητα και τη φύση του όπλου τους (φυλάκια, αποστολές συνοδείας, βοηθητικές υπηρεσίες κλπ). Χαρακτηριστικό είναι ένα γράμμα σαμποταριστή, που αναφέρεται, στην πιο πάνω περίπτωση. «... Έμεις που με τη δράση μας μπορούμε νά χτυπήσουμε κατακέφαλα τον έχδρο, είμαστε τώρα σκοπιές στο Αρχηγείο και φκιάνουμε κρεββάτια...».

Είναι φυσικό ή τέτοια μεταχειρίση ειδικευμένων τμημάτων νά εκφυλλίζει την αγωνιστική τους διάθεση και ν' αποξενώνει τους μαχητές απ' την αποστολή τους. Γενικά, έχει διαπιστωθεί πως δε δόθηκε ή απαιτούμενη προσοχή ούτε ή άναλογη βοήθεια και τό σπουδαιότερο δεν εκδηλώθηκε τό ενδιαφέρον των διοικήσεων νά παρακολουθήσουν από κοντά τη ζωή και τη δράση των σαμποτέρ μας.

IV. Η ΤΑΧΤΙΚΗ ΜΑΣ ΣΤΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ. Ο βασικός παράγοντας, που εξασφαλίζει την έπιτυχία στο σαμποτάζ, είναι ή ταχτική δηλ. οι μέθοδοι δράσης που εφαρμόζονται τα τμήματα στην πραγματοποίηση των έποστολών.

Η σαμποταριστική δράση στην έμβρυώδικη μορφή της ανάπτυξης της, χαρακτηρίζεται απ' τις σποραδικές και

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

άτεχνες ναρκοδετήσεις, δίχως καθορισμένο σκοπό και σχέδιο, καταστροφές γεφυρών, απλές ανατινάξεις σιδηροτροχιών και τό σπουδαιότερο, απτήν αδυναμία των διοικήσεων πεζικού και των στελεχών σαμποτέρ νά συντονίζουν τίς ενέργειες και νά συλλάβουν τό νόημα και τί σημασία τίς δουλειάς.

Άξίζει νά σημειωθεί, πώς μέσα στην πορεία τίς δράσης καταβλήθηκαν φιλότιμες προσπάθειες και ή ταχική μας βελτιώθηκε ως ένα βαθμό. Σοβαρή επιβεβαίωση αυτών των προσπαθειών είναι:

—Οί καταστροφές, στό σιδηροδρομικό και οδικό δίχτυ τίς Δυτ. Θεσσαλίας τό Φλεβάρη του 1947 στίς παραμονές τίς «εαρινής εκστρατείας», μέ τρίμηνη διακοπή τίς συγκοινωνίας (γέφυρες Ένιπέα, Πάμισου, Καλέντζη κλπ.).

—Οί ανατινάξεις των ηλεκτρικών εργοστασίων Βέρροιας, Λιτόχωρου και τελευταία των Σερρών.

—Ο ναρκοπόλεμος αντιπερισπασμού κατά τί διάρκεια των εκκαθαριστικών επιχειρήσεων στό Άγραφα.

—Οί συχνές ανατινάξεις άμαξοστοιχιών στην περιοχή Ανατ. Μακεδονίας-Θράκης σέ αντίθεση μέ την προηγούμενη ταχική, πού περιοριζόνταν στίς απλές καταστροφές σιδηροδρομικής γραμμής.

—Οί καταστροφές άτρωμηχανών και τροχαιού υλικού στός σιδηροδρομικούς σταθμούς Λάρισσας, Κιλκίς κλπ.

—Οί προσβολές φάλαγγας αίποκινήτων στό δρόμο Καλαμπάκας—Γρεβενών και διλοχίας πεζικού στην περιοχή Πάικου—Βερμίου μέ απ' ευθείας πυροδότηση ύπονομευμένων κατά μήκος δρόμων.

—Η τελευταία επίδοση στίς καταστροφές και ναρκοπόλεμο όλων των Αρχηγείων Μακεδονίας, Θράκης και Ηπείρου.

Οί παραπάνω επιτυχίες έχουν τί

σημασία τους, δέν αντιπροσωπεύουν όμως παρά ελάχιστο ποσοστό απ' όσα μπορούσαν νά πραγματοποιηθούν, αν παρουσιάσαμε λιγότερα κενά στην τεχνική μας κατάρτιση και εφαρμόσαμε καλύτερη ταχική. Προς την κατεύθυνση αυτή χρειάζεται ακούραστη κι' επίμονη προσπάθεια μέ βάση τίς παρακάτω άρχες και μέθοδες δράσης.

1) Στίς καταστροφές νά χου με ύπόψη ότι: ή αξία τους χαρακτηρίζεται

α) Απ' τί σοβαρότητα επιβράδυνσης στή συγκοινωνία του έχθρου.

β) Απ' τό συντονισμό και την προσαρμογή τους στίς γενικότερες επιδιώξεις των μεγάλων μονάδων.

γ) Απ' την έκταση και τό βάθος τους στό έσωτερικό τίς έχθρικής τοποθεσίας.

δ) Απ' την προσπάθεια παρενόχλησης στην ανακατασκευή τους (επιτήρηση).

Η εκτέλεσή τους προϋποθέτει:

α) Σοβαρή μελέτη, προπαρασκευή και όργάνωση.

β) Βαθμό καταστροφής ανάλογο μέ τον επιδιωκόμενο σκοπό.

γ) Σωστή κατανομή προσωπικού, μέσων και υλικού, πού νά έξασφαλίζει τί σειρά σπουδαιότητας στίς καταστροφές.

Παράδειγμα καλής κατανομής υλικού έχουμε στην τελευταία επιχειρηση τίς Κόνιτσας, πού κατά τί διάρκεια τίς δέν εμπυρευματοίστηκε ή γέφυρα «Βοϊδομάτη» αν και μπορούσε νά έξοικονομηθεί υλικό από δευτερεύουσες ανατινάξεις και ναρκοδετήσεις, πού έγιναν σέ άλλα σημεία.

2) Στό ναρκοπόλεμο ή έχθρος πρέπει νά βρίσκεται αντιμετώπους τους σαμποταριστές μας σέ κάθε του βήμα. Αυτό βρίσκεται ή βάση τίς ταχικής μας και τό χαρακτηριστικό τίς γνώρισμα, πού πρακτικά δέν πρέπει νά εκφράζεται:

α) Μέ τις τολμηρές, έντεχνες και στά πλώ άπίδανα σημεία γιά τόν έχθρό νάρκοδετήσεις, παγιδεύσεις και παραπλανητικά νάρκοπέδια.

β) Μέ τις κατά μήκος ύπονομεύσεις δρόμων και σιδηροδρομικών γραμμών γιά καταστροφή και διάλυση έχθρικών φαλάγγων και άμαξοστοιχιών.

γ) Μέ ύπονομεύσεις και τοποθέτηση νάρκοπαγίδων στά μονοπάτια, ενάντια στό έχθρικό πεζικό. Οί πυροδοτήσεις αυτές (όπως και οί προηγούμενες) θά πρέπει κατά προτίμηση νά είναι έ ν ε ρ γ η τ ι κ έ ς (ήλεκτρικά μέσα, παγίδες έλξης κλπ.).

δ) Μέ τις έπιβραδύντικές διατάξεις καταστροφών σέ χαρακτηριστικά ύψώματα (έναλασόμενες φάσεις άγώνα), στός χώρους άνατινάξεων και συγκεντρώσεων του έχθρου.

3) Οί σαμποτέρ κι' έλεύθεροί σκοπευτές μας. Κάτω από όποιεσδήποτε συνθήκες και ιδιαίτερα κατά τήν περίοδο εκκαθαριστικών έπιχειρήσεων:

— Προσβάλλουν άποφασιστικά μέ σοβαρές καταστροφές και συστηματικό νάρκοπόλεμο τούς κύριους δρόμους άνεφοδιασμού του έχθρου.

— Ένεργούν γιά άντιπερισπασμό στός σπουδαιότερους στόχους μέσα σ' άστικά κέντρα (Σταθμούς διοικήσεων, στρατώνες, αεροδρόμια, γραφεία αντιδραστικών όργανώσεων και συγκεντρώσεις, ήλεκτρικά και πολεμικά έργοστάσια, έγκαταστάσεις πετρελαίου, κανσίων, σιδηροδρομικούς σταθμούς, αποθήκες πυρομαχικών, λιμάνια, τηλεφωνικά κέντρα και σταθμούς άσυρμάτου.

— Έξοντάνουν προσωπικότητες της αντίδρασης, μεμονωμένους άξιωματικούς, συνδέσμους, μοτοσυκλετιστές, προσέχοντας τά έγγραφα που θά πέσουν στά χέρια τους νά προωθούνται μέ τόν πιο γρήγορο και σίγουρο τροπο στή διοίκηση της μονάδας τους.

— Άναπτύσσουν ένεδρευτική δράση στά μετόπισθεν, νάρκοδετούν και παγιδεύουν τά μονοπάτια, τά σημεία ύδρευσης του έχθρου, χαρακτηριστικά ύψώματα και παρατηρητήρια άπ' όπου συμπύσσεται τή νύχτα, κλπ.

Οί παραπάνω μαχητές μας θά πρέπει νά διακρίνονται:

Γιά τήν άρτια τεχνική τους κατάρτιση (χρήση άερολογιακών μηχανισμών, παγίδων κλπ.).

Τήν έφευρετική ικανότητα κι' έπιμόηση.

Τό τολμηρό έπιθετικό τους πνεύμα.

Τήν καταπληκτική γρηγοράδα στήν εκτέλεση.

Τήν πρωτοβουλιακή άντιμετώπιση της κατάστασης στίς δύσκολες στιγμές..

Τήν άδιάλλακτη έπιμονή στήν εκπλήρωση της άποστολής τους.

Οί μαχητές μας αίτιοί θά πρέπει νά γίνουν καθημερινός βραχνάς κι' έπιάλτης γιά τόν έχθρό.

Υ. ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ. Βασική διαπίστωση, που στηρίζεται στήν άντικειμενική εξέταση της κατάστασης, είναι πώς στόν τομέα του σαμποτάζ ύπάρχουν άπεριόριστες δυνατότητες, που έπιτρέπουν τις πιο αισιόδοξες προοπτικές γιά άνάπτυξη σοβαρής δράσης.

Οί μαχητές μας έχουν τώρα βελτιώσει κατά πολύ τήν τεχνική τους κατάρτιση, συγκεντρώνουν άπ' τήν δράση τους πολύτιμη πείρα και τό σπουδαιότερο διαθέτουμε σ' όλα τά 'Αρχηγεία και μονάδες άρτια εκπαιδευμένα στελέχη.

Μέ τήν τελευταία διάρθρωση του Δ. Σ., τήν πλαισίωση όλων των μονάδων από τμήματα σαμποτέρ και τή συγκρότηση του σώματος ελεύθερων σκοπευτών, ξανοίγονται καινούργιοι όρίζοντες γιά πιο άποφασιστικούς όγάνες.

Ο μοναρχοφασισμός, μπροστά στό άδιέξοδο, ζαλισμένος άπ' τ' άπανωτά

ΝΙΤΡΟΥΖΙ (18-27/11/1947)

ΓΕΡ. ΜΑΛΤΕΖΟΥ, συνταρχη του πεζικού

I. ΓΕΝΙΚΑ

Οι επιχειρήσεις στην περιοχή Νιτρούζι της περιοχής του Βοΐου αποτελούν το δεύτερο και τελευταίο μέρος της χειμερινής εκστρατείας των μοναρχοφασιστικών δυνάμεων στις περιοχές Βοΐου—Γράμμου, που άρχισε στις 11/11 στον τομέα της 23ης ταξιαρχίας (Μοναχίτη—Τσοούκα Καρόλη).

Η κατεύθυνση επίθεσης του έχθρου (Γρεβενά—Δοισικό) ήταν και η άποφασιστική. Το έδαφος προσφέρεται για ανάπτυξη δυνάμεων και άνεφοδιασμός διευκολύνεται με τον αὐτοκινητόδρομο Γρεβενά—Καληράχη—Δοισικό. Έξ' άλλου με την κατάληψη του Δοισικού κόβεται ο βασικός δρόμος έπικουρωτικής με το όρεινό συγκρότημα Όρλιακα, αποκαλύπτονται τα πλευρά της διάταξης των τμημάτων μας στο συγκρότημα Κοπάνες—Όρλιακα και τα τμήματα του Δημοκρατικού στρατού είναι υποχρεωμένα να τραβηχθούν στις άγονες περιοχές του Σμόλικα—Γουμάρας—Λύγο σέ παρμονές μάλιστα πτώσης χιονού.

Τό Γενικό Αρχηγείο Έγκαιρα έβλε τις προθέσεις του έχθρου και με έπιτυχία καθόρισε ότι στην κατεύθυνση αυτή ο έχθρος θα κατάρθει την κύρια προσπάθειά του. Για τό σκοπό αυτό διέθεσε ταχτικά στό Αρχηγείο Δυτικής Μακεδονίας δυο τάγματα πεζικού.

Τό Αρχηγείο Δυτικής Μακεδονίας Έγκαιρα ταχοποίησε τη διάταξη των τμημάτων στον τομέα Βοΐου—Γράμμου σία πλαίσια των δυνατοτήτων και καθόρισε τις άποστολές των μονάδων έν άγομονή της έχθρικής επίθεσης.

Ο έχθρος στην κατεύθυνση αυτή διέθεσε τις ποσάκάτω δυνάμεις: α) δυο τάγματα της 23ης ταξιαρχίας της II μεραρχίας, β) τό 508 τάγμα της 22 ταξιαρχίας της II μεραρχίας, γ) δυο τάγματα της 33 ταξιαρχίας, δ) 2 πυροβόλα και ε) άεροπορία.

Τό Αρχηγείο Δυτικής Μακεδονίας διέθεσε στον κεντρικό τομέα με άρ στερό διορισμό Τάταρος (ναι) και δεξιά Νικόλα (ναι) την 32 ταξιαρχία συνολικής δύναμης τριών ταγμάτων έλαττωμένης δύναμης και 2 πυροβόλα.

II. ΙΔΕΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΤΑΞΙΑΡΧΙΑΣ

Η αρχική διάταξη της ταξιαρχίας ήταν: ένα τάγμα (άπό Νικόλα (1084)—ναι μέχρι ύψώματα Μεγάρων (ναι), ένα τάγμα ύψώματα Καλλονής—Τρικόρφου, λόχος Δημοκρατικής νεολοίας Τάταρος—Χονδρά δένδρα και άπό 22)11 ένα τάγμα σία ύψώματα Κομέντη σάν έφεδρεία της ταξιαρχίας. Συνολικά και σέ κατ' εΰθειαν άπόσταση ή ταξιαρχία είχε να καλύψει 30 χιλιόμετρα μετωπο και μάλιστα σέ έδαφος βατο σ' όλα σχεδόν τό σημείο, πηρ' όλο που τέμνεται άπό βαθιές χαραδρώσεις. Η ταξιαρχία συνδέονταν δεξιά σία ύψώματα Ανοβρύτων με τμήμα της 23 ταξιαρχίας και άριστερά σία ύψώματα Προφήτη Ηλία Πενταλόφου με τμήματα της 14 ταξιαρχίας. Έφεδρεία του Αρχηγείου ένα τάγμα έλαττωμένης δύναμης στην περιοχή Πευκόφυτου.

Μέ βάση τους παράγοντες άποστολή, πιθανές δυνάμεις και προθέσεις του έχθρου, διατιθέμενες δυνάμεις και μέσα και τό έδαφος, ή ταξιαρχία συνέλαβε την ιδέα του άμυντικού έλιγμού πάνω στην έξής βάση: α) Νά χτυπηθεί ο έχθρος άπό τη βάση του έξόρμησης σέ διαδοχικές θέσεις άμυνας, με σκοπό να του φθείρει τις δυνάμεις όσο είναι δυνατό περισσότερο, να τό καθυστερήσει στο μεγαλύτερο δυνατό χρόνο και να τον έξαναγκάσει να χρησιμοποιήσει και τις έφεδρικές του δυνάμεις πρόωρα για να του ματαιώσει τό άποφασιστικό χτύπημα. β) Νά προετοιμάσει, σέ κατάλληλο σημείο και στιγμή, άποφασιστική άντεπίθεση για τη συντριβή των τμημάτων επίθεσης και άνατροπή της διάταξης του έχθρου.

III. ΕΧΤΕΛΕΣΗ

Τά τμήματα 32 ταξιαρχίας άντιμετώπισαν σέ πολλές διαδοχικές θέσεις τις έπιθετικές προσπάθειες του έχθρου και έδωσαν επί 8 μέρες πολλές άμυντικές και έπιθετικές μάχες, στις όποιες προκάλεσαν στον έχθρο σοβαρές άπώλειες. Οι κύριες τερές άπ' αυτές τις μάχες ήταν οι παρακάτω.

- 1) Στις 18)11 με δυο έχθρικά τάγματα (504 Μεγάρα) 505 Καληράχη.
- 2) Στις 19)11 με τό 505 σία ύψώματα Ν. Κούλας και Ανοβρύτων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

3) Στις 20/11 με το 505 στα ύψωματα 'Αναβρύτων, με το 508 μεταξύ Κορυφής—Τριπόρου.

4) Στις 21/11 με το 504 συν. διλοχία στα ύψωματα Νιτρούζι, με το 505 στα ύψωματα Νικουλά, με το 508 στα ύψωματα Τριπόρου.

5) Στις 22/11 με τα 504, 505 και 508 τάγμα στα ύψωματα Ν.κούλα, Νιτρούζι, Καλλονής.

6) Στις 23 ο έχθρος μετέφερε ζυγούσεις 2 τάγματα της 33 ταξιαρχίας που τα απέσυρε από τη περιοχή Μοναχίτη.

7) Στις 24 με τρία τάγματα στα ύψωματα Κυπαρισίου Νιτρούζι και 'Αγίου Κοσμά.

Τη νύχτα της 24 προς 25 ή 32 ταξιαρχία κατέλαβε τις παρακάτω θέσεις: 1 τάγμα στα ύψωματα 'Αη-Θανάση—Σκάλα, 1 τάγμα στα άντερείσματα Προσβορο-Πεσρολούρι και 1 τάγμα στα ύψωματα Κομεντζι.

Στις 25/11 ο έχθρος δέν κινήθηκε ύστερα από τη φθορά που έπαθε την προηγούμενη Μόνον έγινε άγώνας έλαφρών προκαλυπτικών τμημάτων με άνιχνευτικά τμήματα του έχθρου. Ο έχθρος είχε τη μέρα αυτή άπώλειες 6 νεκρούς. Τα δικά μας τμήματα 1 νεκρό και 3 τραυματίες.

Τη μέρα αυτή ή 32 ταξιαρχία προπαρασκεύασε την άντεπίθεση. Ύστερα από τις άναγνωρίσεις, τις βραδυνές ώρες το πυροβολικό και τα άλλα μηχανήματα πυρός ταχθηκαν στις θέσεις βολής.

Καταλληλο σημείο για άντεπίθεση διολέχησε το ύψωμα 1173 του 'Αγίου 'Αθανασίου Μεσολουριού, που από την κατεύθυνση του έχθρου παρουσιάζει την ύποχρεωτική διάβωση της Σκάλας και από την κατεύθυνση επίθεσης τις βάσεις εξόρμησης Κομεντζι και το Β.Α. έντερείσμα 'Αη-Θανάση σε διάταξη εισέχουσας.

Την ίδια μέρα, ώρα 12, ή ταξιαρχία εξέδωσε τη διαταγή επίγειρής και έβωκε προφορικά αναλυτικότερα οδηγίες στις διοικήσεις των ταγμάτων.

Τις πρωινές ώρες της 26/11/47 ο έχθρος συνέχισε την επίθεση του με προπαρασκευή πυροβολικού, όλμων και άεροπορίας στα ύψωματα Σκάλα—'Αη-Θανάση (1173) που τα υπέρσπιζε ένας λόχος. Στα πρώτα κλιμάκια επίθεσης του έχθρου δέ χωρούσε πάνω από ένας λόχος. Στις άλλοτετάλληλες επίθεσεις ο έχθρος έπαθε μεγάλη φθορά. Στις 14 ή ώρα ο λόχος άρχισε να συμπύσσεται από τα ύψωματα 1173, άφήνοντας έλαφρές διάδοες έπαφής με τον έχθρό. Μέχρι 16. 15' ο έχθρος κατέλαβε το 1173 και όλο το 519 έχθρικό τάγμα έγκαταστάθηκε μεταξύ Σκάλας—1173. Σ' αυτόν άκρβώς το στενό χώρο

ήταν προσαρμοσμένα τα πυρά της βάσης πυρός που άποτελούνταν από 2 πυροβόλα, 4 όλμους και 6 πολυβόλα.

Στις 16.15' άκρβώς άρχίζει ή προπαρασκευή της βάσης πυρός και στις '6.30' άρχισε ή επίθεση. 3 λόχοι κατά μέτωπο για την κατάληψη του 1173, 2 λόχοι για την κατάληψη του ύψώματος 1107 για την άποκοπή του έχθρου από Νιτρούζι και ένας λόχος για την κατάληψη του άντερείσματος μεταξύ Σκάλας-ύψώματος Καλλονής για την άποκοπή του έχθρου από το βρομολόγιο διαφυγής προς Κυπαρίσι.

Η ύπνιδισατική και μαζική συγκέντρωση των πυρών της βάσης πυρός πάνω στις έχθρικές άντιστάσεις, έδωσε φιερά στους μαχητές μας, που κατορθώσαν μέσα σε 2 ώρες να καταβάλουν όλες τις έχθρικές άντιστάσεις. Ο έχθρος, έγκαταλείποντας τα πάντα και έκμεταλλευόμενος τό σκοταδι που άρχισε να πέφτει, σκόρπισε μέσα στις χωράρες για να σωθεί. Γλύτωσε από οίγουρη αίχμαλωσία όλόκληρο το έχθρικό τάγμα, γιατί οι πτέρυγες έλιγμοσ' ένήργησαν με διαταγμό σε άντίθεση με τα τμήματα της κατά μέτωπον επίθεσης που ένήργησαν με ταχύτητα και έκμεταλλεύτηκαν την έπιτυχία καταδιώκοντας τον έχθρό μέχρι Βερέρα.

Την ίδια νύχτα ή ταξιαρχία, σε συνεργασία με τμήματα της 23 ταξιαρχίας, συνέχισε την επίθεση στα έφεδρικά τμήματα της 33 ταξιαρχίας χωρίς να κατορθώσουν να άνατρέψουν τον έχθρό από τα ύψωματα Νιτρούζι, παρα τις σοβαρές άπώλειες που του προξένησαν.

Τάγμα της 32 ταξιαρχίας μας ένήργησε τις πρωινές ώρες στα ύψωματα Καλλονής και άνέτρεψε τον έχθρο που συμπύχθηκε προς Κορυφή.

Στη μάχη της 26/11 ο έχθρος είχε 48 νεκρούς και πολλούς τραυματίες που δέν εξακριβώθηκαν. Δικές μας άπώλειες 3 νεκροί και 15 τραυματίες. Άνάμεσα στους νεκρούς ο ηρωικός λοχαγός Β.γιαννος Κυρτσόγλου. Πιρθηκαν συνολικά λάφυρα: 2 όλμοβόλα, 4 όμαδικοί όλμοι με 100 βλήματα, 3 όλμιοί με 180 βλήματα, 9 όπλα/λα μπρέν με 90 000 φυαγγία, 8 τόμοσιν με 9.000, 82 όπλα, δυο ασύρματα Νο 22, 3 Νο 18, 2 ασύρματα βαλίτσες νέου τύπου, 8 μπαταρίες, 1 όυντιμό, χλωίνες 150, 180 κέρνα άδιάβραχα, 950 κούρτες, 150 δίκωχτ, 200 κράνη, 150 σκαπανικά έργαλεία, 90 μεταγωγικά είδικού φόρτου, 45 μεταγωγικά κοινού φόρτου, 3 κέλητες, 319 ταινίες όπλοκουβόλας, 800 χειροβομβίδες πάνω από 1.500 όκ τρόψημα, 240 γυλιοί με άτομικά είδικά όρχειό του τάγματος και διάφορα άλλα

ΔΙΑΧΕΙΡΑ
ΚΑΤΑΧΩΡΗΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

εἶδη (καζάνια, τριχιές κ.λ.π).

Συνολικά ὁ ἔχθρος ἀπὸ 18)11 ὠ; 27)11 εἶχε τις παρακάτω ἀπώλειες:

Νεκροὶ 225, τραυματίες ἐξακριβωμένοι 112, αἰχμαλῶτοι 1 αὐτόματος 1.

Τὰ τμήματά μας εἶχαν ἀπώλειες: Νεκροὶ 21, τραυματίες 60, ἀγνοοῦμενοι 2. Ἀνατινάχθηκαν 2 αὐτοκίνητα τοῦ ἔχθρου.

IV. ΘΕΤΙΚΑ

α) Ἡ γενικὴ διάταξη τῶν τμημάτων στὸν τομέα Βοῖου—Γρήμμου ἦταν σωστὴ. Μὲ τὴν ἀπόφαση τοῦ Ἀρχηγείου νὰ μὴ διεισθῶσι πρῶτως ἢ 23 ταξιαρχία ἐπιθετικὸ ἔλιγμο πρὸς Χάσια δόθηκε ἡ δυνατότητα νὰ διατεθοῦν μεγαλύτερες δυνάμεις στὸν κεντρικὸ τομέα καὶ νὰ ὑποστηριχθοῦν οἱ ἐνέργειες τῆς 32 ταξιαρχίας μὲ ἐνέργειες τῶν τμημάτων τῆς 23 στα νῶτα τοῦ ἔχθρου.

β) Ἡ ἰδέα ἐλιγμοῦ τῆς ταξιαρχίας ἦταν σωστὴ καὶ ἀνταποκρίνονταν στοὺς δοσμένους παράγοντες.

γ) Ἡ διοίκηση τῆς ταξιαρχίας διηθῆκε μὲ σταθερότητα τὸν ἀμυντικὸ ἔλιγμο τῶν τμημάτων καὶ μὲ δεξιοτεχνία ἐνήργησε τὴν ἀντεπίθεση τῆς 26ης.

δ) Οἱ μαχητὲς καὶ τὰ κατώτερα στελέχη ἔδειξαν ἐπιμονή, πειθαρχία καὶ ἀποφασιστικότητα στὴν ἐφαρμογὴ ἐνὸς τόσο λεπτοῦ ἔλιγμοῦ.

ε) Το πυροβολικὸ χρησιμοποιήθηκε σὲ κατάλληλη στιγμή καὶ αἰφνιδίως τὸν ἔχθρο.

V. ΑΡΝΗΤΙΚΑ

α) Ἡ ἄμυνα στὸ ἰσχυρὸ συγκρότημα Βερβέρα—Νικοῖα δὲν παρατάθηκε ὡς ἐπρεπε.

β) Στὴν ἀντεπίθεση τῆς 26)11 οἱ διοικήσεις τῶν τμημάτων ἐλιγμοῦ ποὺ κινήθηκαν στὰ πλευρὰ καὶ νῶτα τοῦ ἔχθρου οὐκ ἐνήργησαν μὲ ταχύτητα καὶ ἀποφασιστικότητα, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ μὴ καταλάβουν ἔγκαιρα τὰ σημεῖα διαφυγῆς τοῦ ἔχθρου καὶ νὰ ἀποφύγει τὴν αἰχμαλωσία ὁλόκληρο τὸ 519 ἔχθρικό τάγμα.

γ) Τὰ τμήματα ἀπέφυγαν νὰ κάνουν ἀντιαεροπορικὴ βολή.

δ) Οἱ διοικήσεις τῶν τμημάτων δὲν ἐπέβλεψαν γιὰ τὴν ὀργάνωση τοῦ ἐδάφους στὶς διαδοχικὲς θέσεις ἄμυνας.

VI. ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἡ νίκη στὸ Νιτροῦζι, ἔχει μεγάλη στρατιωτικὴ καὶ πολιτικὴ σημασία. Στρατιωτικὰ: Οἱ δυνάμεις τοῦ μοναρχοφασισμοῦ ἔπαθαν μεγάλη φθορὰ σὲ ἔμφυχο καὶ ἀψυχο ὄλικό, πολιτικὰ: χρεωκόπησε ἡ ἰδεολογικὴ καμπάνια τοῦ μοναρχοφασισμοῦ

γιὰ τὴ χειμερινὴ ἐκστρατεία, μειώθηκε τὸ κύρος τοῦ Σοφουλά καὶ μεγάλωσε ἡ φαιγώμαρα ἀνάμεσα στὸ Σουφουλο—Τσαλδαρικό κατασκευάσμα. Ἡθ.κ.α: Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀκόμα μιὰ φορὰ εἶδε τὴ δύναμη καὶ τὸν ἠρωτισμὸ τοῦ Δημοκρατικοῦ στρατοῦ.

Πολὸ θὰ ὠφελήθουν τὰ στελέχη ἀπὸ τὴ μελέτη τῶν συμπερασμάτων τῆς μάχης τοῦ Νιτροῦζιοῦ, ποὺ εἶναι μιὰ σοβαρὴ καὶ λεπτὴ ἐπιχείρηση. Συνοψίζουμε ὀρισμένα γενικὰ συμπεράσματα.

α) Ἀποδείχθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ σωστὴ ἡ διαπίστωση τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου ὅτι ἡ ἀνατροπὴ τοῦ ἔχθρου σὲ μιὰ κατεῦθυνση ἔχει σὴν ἀποτέλεσμα τὸ σταμάτημά του καὶ στὶς ἄλλες κατεῦθύνσεις. Γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ αὐτοχρειάζεται νὰ ἔχει διελεχθεῖ ἡ κατεῦθυνση τοῦ ἀποφασιστικοῦ χτυπήματος καὶ νὰ ἐξασφαλιστεῖ ἡ μεγαλύτερη δυνατὴ συγκέντρωση δυναμῶν στὴν κατεῦθυνση αὐτὴ, γιὰ νὰ εἶναι δυνατὴ καὶ ἡ ἐκμετάλλευση τῆς ἐπιτυχίας σὲ μεγαλύτερο βαθμὸς καὶ μεγαλύτερη ἔκταση. Μὲ τὴ φθορὰ τοῦ ἔχθρου καὶ τὴν ἀποφασιστικὴ ἀνατροπὴ σὲ μιὰ κατεῦθυνση μποροῦμε νὰ ἐφ'ημερόσουμε τὸν ἐπιθετικὸ ἔλιγμο ποὺ θὰ κριθεῖ ἀναγκαῖος.

β) Ὁ ὅλος ἀγῶνας στὴν περιοχὴ Νιτροῦζι ἔχει τὴ μορφή ἐλαστικῆς ἐνεργητικῆς ἄμυνας, σὲ διαδοχικὲς τοποθεσίας στὰ πλαίσια τοῦ τάγματος καὶ λόχου, μὲ ὀργανωμένη ἀντεπίθεση στὰ πλαίσια τῆς ταξιαρχίας σὲ ἀπὸ πρὶν διαλεξιμὸ μέρος. Ἡ τέτοια μορφή ἀγῶνα ἐνδείκνυται στὴν περίπτωσή ποὺ ὁ συσχετισμὸς τῶν δυναμῶν καὶ ἡ ἔκτασή τοῦ μετώπου δὲν ἐπιτρέπουν τὴν ὀργάνωση μιᾶς τοποθεσίας ἀντίστασης ποὺ νὰ ἔχει συνοχή, τὸ ἀπαραιτήτο βάθος μὲ ἐξασφαλισμένα πλευρὰ. Μονο σὲ στενο μετώπο φύσει ὄχυρό, μὲ ὑποχρεωτικὲς γιὰ τὸν ἔχθρο διαβάσεις, μὲ καλὴ ὀργάνωση τοῦ ἐδάφους καὶ μὲ ἐξασφάλιση τοῦ ἀνεφοδιασμοῦ σὲ τροφίμῳ καὶ πολεμικὸ ὄλικό δικαιολογεῖται ἡ ἀπόφαση γιὰ ἄμυνα χωρὶς ἰδέα ὑποχώρησης.

γ) Στὶς πρῶτες θέσεις ἄμυνας καὶ στὶς διαδοχικὲς, ὁ ἀγῶνας πρέπει νὰ ἔχει περισσότερο ἐνεδρευτικὸ χαρακτῆρα, νὰ χτυπᾶμε τὸν ἔχθρο ἀπὸ κοντὰ σὲ συνδυασμὸ μὲ ἀνταρτοπόλεμο στὰ πλευρὰ καὶ νῶτα, ναρκοπόλεμο καὶ καταστροφές, δράση τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν, ὑπονομιμασία ὀψωμάτων ποὺ ὑπολογίζομε ὅτι θὰ καταλάβει ὁ ἔχθρος ἐπ'ἀντιπαρῆσιν σὲ κατάλληλη στιγμή, παιδιθεσίες ἡμιονικῶν δρόμων καὶ ἀτραπῶν κ.λ.π. Σὲ φύσει ὄχυρὰ σημεῖα ἐπιβάλλεται ἐπιμονὴ ἄμυνας μὲ μελετημένο σχέδιο πυρὸς καὶ ἄμυνας τοπικῆς ἀντεπίθεσης διμοιριῶν καὶ λόχων. Τὰ πολυβόλα

ΤΑ 30-ΧΡΟΝΑ ΤΟΥ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

Στις 23 του Φλεβάρη η Σοβιετική Ένωση και μαζί της οι δημοκρατικές χώρες κι' όλοι οι εργαζόμενοι και καταπιεζόμενοι σ' όλοκληρο τόν κόσμο, γιορτάζουν τὰ 30 χρόνια του Κόκκινου στρατού.

Η δημιουργία του Κόκκινου στρατού αποτελεί ένα μεγάλο ιστορικό γεγονός. Για πρώτη φορά στην ιστορία της ανθρωπότητας οι εκμεταλλεζόμενες λαϊκές μάζες, πέρνοντας την έξουσία στα χέρια τους, οργάνωσαν ένα στρατό νέου τύπου, που σάν σκοπό του είχε νά υπερασπίσει και νά κατοχυρώσει τή λαϊκή έξουσία, νά περιφρουρήσει τήν ανοικοδόμηση του σοσιαλισμού στό ένα έκτο της γής και τέλος νά βοηθήσει και τίς άλλες χώρες γιά ν' αποτινάξουν τήν καπιταλιστική σκλαβιά.

Είναι γεγονός πώς η Έθνοφρουρά της Κομμούνας του Παρισιού αποτελεί τόν πρόδρομο του Κόκκινου στρατού. Τότε όμως επρόκειτο γιά

και οι δλομοι του τάγματος στις περιπτώσεις αυτές πρέπει νά χρησιμοποιούνται κυρίως γιά τήν ύποστήριξη των άμεσων άντεπιθέσεων, που πρέπει νά προσχεδιάζονται σέ τόπο και χρόνο. Τή νύχτα με κρούσεις και σοβαρότερες ενέργειες με έφεδρικά τμήματα δέν πρέπει νά αφίνεται ήσυχος ο έχθρος

δ) Τα πολυβόλα αποδειχθηκαν τό σοβαρότερο όπλο της βάσης πυρός γιά τήν ύποστήριξη της άντεπιθέσης του πεζικού.

ε) Η άντιαεροπορική βολή, στηριγμένη μοναχα στά τυρά των τμημάτων έπαφής ή και τών έφεδρικών που είναι φυσικό νά είναι άπασχολημένα με τίς έπίγειες άποστολές δέν είναι άποδοτική. Είναι φανερή ή ανάγκη της οργάνωσης χωριστών σχηματισμών άντιαεροπορικών πολυβόλων με κύρια άποστολή τήν άντιαεροπορική βολή ένάντια στά άεροπλάνα που πετάνε χαμηλά.

στ Τα στελέχη πρέπει νά κατανοήσουν ότι με τήν έπιμονή γιά τήν οργάνωση θέσεων μάχης γίνεται οικονομία ζήματος.

μιά ιστορικά προωδημένη, αλλά γεμάτη επαναστατική έξαρση και μεγαλειό, πρωτοβουλία των λαϊκών μαζών, που θέλανε, όπως είπε ο Μάρξ, «νά καταλάβουν έξ' έφόδου τόν ουρανό». Αντίθετα ή Όχτωβριανή επανάσταση κι' ο Κόκκινος στρατός της πραγματοποίησαν μία άποφασιστική έφοδο ένάντια στό σάπιο καθεστώς των τσιφλικάδων και των καπιταλιστών της τσαρικής Ρωσίας και ταυτόχρονα κλόνισαν και προξένησαν άνεπανόρθωτο ρήγμα στό παγκόσμιο οικοδόμημα του καπιταλισμού.

Από τήν αρχή ακόμα της δημιουργίας του ο Κόκκινος στρατός άνεπύχθηκε, άνδρώθηκε και άτσάλώθηκε μέσα σέ άδιάκοπες και σκληρές μάχες με τόν έχθρό, παλεύοντας συγχρόνως και νικώντας άπίστευτες δυσκολίες και στερήσεις. Γι' αυτό σήμερα οι μαχητές και τά στελέχη του Δημοκρατικού στρατού μας, μελετώντας όσο μπορούν και άφομοιώνοντας τήν ιστορία και τούς αγώνες του Κόκκινου στρατού δάχουν πολλά, πάρα πολλά νά διδαχτούν.

Αμέσως μετά τήν επικράτηση της Όχτωβριανής επανάστασης, όλοι οι ξένοι ιμπεριαλιστές, οι σπουδαιότεροι στρατιωτικοί τους κι' οι πουλημένοι κοντυλοφόροι τους, έγιναν προφήτες κι' άρχισαν νά προλέγουν τό σύντομο και οίκτρο τέλος της. Τίς προφητείες και τίς έλπίδες τους τίς στηρίζουν στά παρακάτω.

1) Στο ότι ή Σοβ. Ένωση δέν είχε στρατό συγκροτημένο και άρμυνημένο, αλλά άπειδαρχα, καθώς πίστευαν, μπουλούκια.

2) Στο ότι δέ διέδετε έμπειρα στρατιωτικά στελέχη, που νά κατέχουν

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΥΡΕΣΗ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

καλά τήν τέχνην τοῦ πολέμου, γιατί ἡ μεγάλη πλειοψηφία ἀπό τοὺς ἐπαγγελματίαις ἀξιωματικοὺς τάχτηκε μέ τοὺς ἀντεπαναστάτας.

3) Στό ὅτι ἡ Σοβιετική κυβέρνησις δέ διέδετο τό ἀναγκαῖο ὀ ἐποσότητα καί ποιότητα πολεμικό ὕλικό, γιά νά ἐξοπλίσει ἕναν πολυάριθμο στρατό καί νά διεξάγει ἕνα μακροχρόνιο πόλεμο. Ἡ πολεμική τῆς βιομηχανία εἶταν καθυστερημένη καί ἀπό ἄλλες χῶρες εἶταν ἀδύνατο νά πάρει πολεμικό ὕλικό, ἐνῶ ὁ στρατός τῶν ἀντεπαναστατῶν ἀνεφοδιαζόταν ἀφθονά ἀπό τοὺς ξένους ἱμπεριαλιστές.

4) Στό ὅτι τό νέο σοβιετικό κράτος εἶχε χάσει τίς πύο πλούσιαις περιόχαις τῆς Ρωσίας. Ἐπί τοῦ πληθυσμῶς καί ὁ στρατός ὑπόφεραν φοβερά ἀπό πείνα καί γύμνια.

Μέ τέτοιους λογαριασμούς καί ἐλλείψεις οἱ ξένοι ἱμπεριαλιστές καί οἱ ντόπιοι ἀντεπαναστάται ἐπιχείρησαν νά συντρίψουν τή σοβιετική ἐξουσία. Δεκατέσσερες καπιταλιστικές χῶρες, μ' ἐπικεφαλῆ τούς ἀγγλογάλλους καί δεκάδες τόσους στρατηγούς καί ναύαρχους περικύκλωσαν μέ τό στρατό τῆς σοβιετικῆς χῶρας καί προχωροῦσαν ἀπ' ὄλες τίς κατευθύνσεις πρὸς τήν καρδιά τῆς Ρωσίας. Σ' αὐτές τίς κρίσιμες γιά τήν ἐπανάστασιν στιγμές, ἡ σοβιετική κυβέρνησις κήρυξε τή σοσιαλιστική πατρίδα ὀ ἐ κίνδυνο. Ὁ Λένιν ἔρριξε τό σύνθημα «τά πάντα γιά τό μέταπο». Κί' ἑκατοντάδες χιλιάδες ἐργάται καί ἀγρόται ἔτρεχαν ἐδελοντές στόν Κόκκινο στρατό. Τό κόμμα τῶν μπολσεβίκων ἀναπροσάρμοσε ὄλη τήν οἰκονομική, πολιτική καί πνευματική ζωή τῆς χῶρας στίς πολεμικές ἀνάγκαις.

Ὁ πόλεμος διεξάγεται χωρίς διασταγμούς καί ταλαντεύσεις, μέ ἀμείλιχτη ἀδιαλλαξία καί ἀποφασιστικότητα. Ὁ Λένιν διακηρύχτει ὀτι: «Ὁ-

ποιοί δέ βοηθαίει πέρα γιά πέρα καί χωρίς ὀρους τόν Κόκκινο στρατό, δέ δυναμῶνει μέ ὄλες του τίς δυνάμεις τήν τάξην καί τήν πειθαρχία ὀ αὐτόν, εἶναι προδότης καί ἔκτρωμα». Σέ ἄλλη πάλι περίπτωσιν γράφει: «Μιά καί ὁ πόλεμος ἔγινε ἀναπόφευχτος—ὄλα γιά τόν πόλεμο. Καί ἡ παραμικρότερη χαλάρωσιν καί ἐλλείψιν ἐνεργητικότητας πρέπει νά τιμωρηθῆ ὀ συμφωνά μέ τό νόμο ἐν καιρῶ πολέμου».

* *

Ἐπί ὁ Κόκκινος στρατός ματαίωσε τά σχέδια τῶν ξένων ἱμπεριαλιστῶν καί τῶν ντόπιων πραχτόρων τούς καί κατόρθωσε νά τούς συντρίψει. Αὐτό τό πέτυχε κατὰ πρῶτο λόγο, γιατί κατόρθωσε νά ὑπερνικήσει ὄλες τίς δυσκολίας, τίς ἀδυναμίας καί τίς ἐλλείψεις. Τό κόμμα τῶν μπολσεβίκων στίς ἀρχές τοῦ 1918 εἶχε ρίξει τό σύνθημα νά φτιάσει σύντομα ἡ δύναμη τοῦ Κόκκινου στρατοῦ στό ἕνα ἑκατομμύριο. Σέ λίγο ὄμως φάνηκε ὀτι τό ἕνα ἑκατομμύριο δέν ἔφτανε καί ὀτι στό τέλος τοῦ 1918 ἔπρεπε νά φτιάσουν στά 3 ἑκατομ. πειθαρχημένου ταχτικού στρατοῦ! «Ἡ δά δημιουργήσουμε πραγματικό ἐργατοαγροτικό, κυρίως ἀγροτικό, ἀσπίτηρά πειθαρχημένο στρατό καί δά ὑπερασπίσουμε τή δημοκρατία, ἡ δά χαθόμεν», ἔλεγε ὁ Στάλιν. Καί τόν δημιούργησαν. (Τότε μετατράπηκε καί ἡ ἐδελοντική ἐπιστράτευσιν ὀ ὑποχρεωτική).

Τό καθήκον αὐτό πραγματοποιήθηκε πέρα γιά πέρα καί ὁ Κόκκινος στρατός βγήκε νικητής. Ἡ νίκη του χρωστῆται βασικά στός παρακάτω παράγοντες:

1) Στή σωστή λαϊκή πολιτική τῆς σοβιετικῆς ἐξουσίας, πού ὀ λαός τήν ὑποστήριξε μέ κάθε τρόπο μέχρι τῆς λουί.

2) Στό ὅτι ὁ Κόκκινος στρατός εἶταν ἐφωτισμένος στό λαό καί ὑποστήριξε τό λαό. «Εἶναι παιδί τοῦ λαοῦ

ΑΓΝΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

κι' αν είναι πιστός στο λαό του, θα έχει την υποστήριξη του λαού, θα νικήσει. Κι' ο στρατός που πάει ενάντια στο λαό του, αναγκαστικά θα υποστεί ήττα». (Από την «Ιστορία του Κ.Κ.Σ.Ε. (μ.π.).

3) Στο ότι η σοβιετική εξουσία πραγματοποίησε στα μετόπισθεν έναν πολεμικό παλλαϊκό συναγερμό, που έξυπνηρετοβσε τό μέτωπο με κάθε τρόπο.

4) Στο ότι οι μαχητές του Κόκκινου στρατού ένοιωθαν καλά τους σκοπούς και τά καθήκοντα του πολέμου. Αιτό δυνάμωνε μέσα τους την πειθαρχία και τή μαχητικότητα τους και τους έδινε τή δύναμη νά γράφουν αδάνατες σελίδες μαζικού ήρωϊσμού, τόλμης και αυτοθυσίας.

5) Η νίκη του Κόκκινου στρατού όφειλεται στο ότι τόν ήγετικό του πυρήνα τόν αποτελούσαν οι μπολσεβίκοι, ποδιδιαν παντού τό παράδειγμα τής πειθαρχίας, τής θυσίας και τής χωρίς δισταγμούς αμείλιχτης πάλης στο μέτωπο και στα μετόπισθεν.

6) Η νίκη του Κόκκινου στρατού όφειλεται επίσης στο ότι πέτυχε ν' αναδείξει τολμηρά μεσ' απ' τής γραμμές του στρατιωτικούς ήγέτες νέου τύπου και λαϊκούς ήρωες αυτοδημιούργητους. Ακόμα στο ότι με την πολιτική διαράτιση και διαπαιδαγώγηση του Κόκκινου στρατού άσχολήθηκαν άνθρωποι σαν τό Λένιν, τό Στάλιν, τό Μολότωφ κλπ. Επίσης οι πολιτικοί έπίτροποι έπαιξαν αποφασιστικό ρόλο στην ανάπτυξη τής πολεμικής ικανότητας του στρατού, στην πολιτική του διαπαιδαγώγηση και στο δυνάμωμα τής πειθαρχίας. «Χωρίς τόν πολιτικό έπίτροπο δε θα είχαμε Κόκκινο στρατό», είχε ειπει ο Λένιν.

7) Άλλος σοβαρός παράγοντας τής νίκης στάθηκε τό γεγονός ότι στα μετόπισθεν τών αντεπαναστατικών δροψαν τμήματα παρτιζάνικα, που προ-

ένοιωσαν μεγάλη φθορά στον έχθρό.

8) Καί τέλος ή νίκη του Κόκκινου στρατού όφειλεται στο ότι ή Σοβιετική Ένωση δεν είταν μόνη στον άγώνα τής. Στο πλευρό τής στάθηκαν οι εργαζόμενοι όλων τών χωρών, ακόμα κι' αυτών που είχαν οργανώσει την έπεμβαση.

Στά είκοσι χρόνια τής κατοπινης μεταπολεμικής ειρηνικής σοσιαλιστικής άνοικοδόμησης, μαζί με τή βιομηχανία, την άγροτική οικονομία, την έπιστήμη και τόν πολιτισμό τής ΕΣΣΔ, μεγάλωνε κι' ή δύναμη του Κόκκινου στρατού, που στεκόταν αποφασιστικό έμπόδιο στα έπεμβατικά σχέδια κυρίως τών άγγλογάλλων ιμπεριαλιστών. Κι' όταν άργότερα ο Χίτλερ, μεθυσμένος από τις προηγούμενες έπιτυχίες του θέλησε νά πραγματοποιήσει τά κοσμοκρατορικά υποδουλωτικά του όνειρα συντριβοντας τόν Κόκκινο στρατό, πλήρωσε πολύ ακριβά αυτή την άπόπειρά του.

Ο Χίτλερ για νά πέτυχει ενάντια στη Σοβ. Ένωση μιά νίκη αποφασιστική και σβντομη, φρόντισε νά εξασφαλίσει για λογαριασμό του δυό παράγοντες στρατηγικούς: τόν αίφνιδιασμό και τή συγκέντρωση ήπέρτερων δυνάμεων σε έμψυχο και άψυχο υλικό. Όμως ο Κόκκινος στρατός, μ' έναν πρωτοφανή και άπίστευτο για τή σύγχρονη στρατιωτική ιστορία υποχωρητικό έλιγμό, μπόρεσε σχετικά σύντομα νά έξουδετερώσει αυτους τους δυό παράγοντες. Καί από κείνη τή στιγμή ο στρατός τής Σοβ. Ένώσης μπήκε στο δρόμο τής νίκης, γιατί ή τύχη του πολέμου θα κρινόταν πιά, καθώς προείπε τότε ο Στάλιν, από άλλους μόνιμους παράγοντες, «όπως ή σταθερότητα των μετόπισθεν, τό ήδικό του στρατού, ή ποσότητα και ή ποιότητα τών μεραρχιών, ο όπλισμός του στρατού, οι όρ-

γανωτικές ικανότητες των στελεχών του στρατού».

Ἡ ἀνώτερη στρατηγική καὶ ταχτική τοῦ Κόκκινου στρατοῦ στάθηκε ἀποφασιστικός παράγοντας τῆς νίκης.

Ἡ σταλινική στρατηγική εἶταν σωστή καὶ ἀνώτερη ἀπὸ τὴ χιτλερική, γιὰτί ἔβγαινε ἀπὸ τὴ βαθειά κι' ἐπιστημονική μελέτη κι' ἐχτίμηση τῶν δυνατοτήτων τοῦ ἀντίπαλου καὶ τῶν δυνατοτήτων τῆς Σοβιετικῆς Ἐνωσης. Σ' ὅλη τὴν ἐξέλιξη τοῦ πολέμου καὶ σὲ κάθε φάση του ἐξεχωριστά, ὁ Στάλιν, μὲ κάθε λόγο του ἢ ἡμερησια διαταγή του, ἀνακαλύπτει τὸ βασικό κρικο τῆς στιγμῆς, τὸ κλειδί, πού μ' αὐτὸ λύνονται τὰ συγχεκριμένα γιὰ κάθε φάση τοῦ πολέμου προβλήματα καὶ καθορίζονται τὰ βασικά κάθε φορά καθήκοντα τῶν μαχητῶν, τῶν διοικητῶν, τῶν παρτιζάνων, καθὼς καὶ τῶν μετόπισθεν.

Ἡ ταχτική τοῦ Κόκκινου στρατοῦ ἀναεωνόταν κι' ἐξελισσόταν ἀδιάκοπα. εἶταν τόσο εὐλύγιστη, ὥστε τοῦδινε τὴ δυνατότητα ν' ἀντιμετωπίζει ὅποιαδήποτε κατάσταση καὶ νὰ συνδυάζει ὄλες τὶς μορφές πολέμου, πλουτίζοντας καθημερινά τὴν πολεμική του ἐπίδοση καὶ τέχνη. Μελετώντας κανεὶς τὶς ἡμερησίες διαταγές καὶ τοὺς λόγους τοῦ Στάλιν σὺ βιβλίο: «Ὁ μεγάλος πόλεμος γιὰ τὴν Πατρίδα», βλέπει πῶς, μὲ ἀδιάκοπες προσπάθειες καὶ μέσα στή φωτιά τῆς μάχης, τὰ στελέχη καὶ οἱ μαχητές τοῦ Κόκκινου στρατοῦ ἀνέβαζαν προοδευτικά, ἀπὸ μέρα σὲ μέρα, τὶς μαχητικές καὶ πολεμικές ταχτικές τους ικανότητες, τὴν πολεμική τους τέχνη, τὴ σιδερένια πειθαρχία καὶ τὴν τάξη, τὴν ὀργανωτική τους δουλειά.

..

Στὸν πρῶτο λόγο του, τῆς 3 τοῦ

Ἰούλη 1941, ἀμέσως ὕστερ' ἀπὸ τὴν χιτλερική ἐπίθεση, ὁ Στάλιν καλεῖ τὸν Κόκκينو στρατό, τὸν Κόκκينو στόλο καὶ ὄλους τοὺς σοβιετικούς πολίτες, «νά ὑπερασπίζονται κάθε πιαρμή τῆς σοβιετικῆς γῆς, νά μάχονται ὡς τὴν τελευταία σταγόνα τοῦ αἱματός τους γιὰ τὶς πόλεις καὶ τὰ χωριά μας, νά ἐπιδείχνουν τὸ θάρρος, τὴν πρωτοβουλία καὶ τὴν ἐυπνάδα, πού χαρακτηρίζουν τὸ λαὸ μας».

Μὲ τὴν ἡμερησία διαταγή του τῆς Πρωτοχρονιάς τοῦ 1942, ὁ Στάλιν διαπιστώνει ὅτι «Ὁ Κόκκινος στρατός ὀργανώθηκε καλύτερα καὶ ἐγινε πῶ δυνατός, τὰ στελέχη τῶν ἀξίωματικῶν του ἀτσάλώθηκαν στὶς μάχες καὶ οἱ στρατηγοὶ του ἐγιναν πῶ ἐμπειροὶ καὶ πῶ διορατικοί». Μὲ τὴν ἴδια διαταγή του διατάζει: Τοὺς ἀπλόους μαχητές νά γίνουν μαστόροι στή χρῆση τοῦ ὄπλου τους. Τοὺς πολυβολητές, ὀλμιστές, πυροβολητές κλπ. νά μάθουν ἀριστα τὸν ὀπλισμό τους. Τοὺς διοικητές τῶν στρατευμάτων νά μάθουν στήν ἐντέλεια τὸ ἔργο τῆς συνεργασίας τῶν διαφόρων ὄπλων, νά γίνουν μαστόροι στή διοίκηση τῶν στρατευμάτων. Καὶ τοὺς παρτιζάνους τοὺς διατάζει νά δυναμώσουν τὸν ἀνταρτοπόλεμο στὰ μετόπισθεν τῶν γερμανῶν, νά καταστρέφουν τὰ ἐχθρικά μέσα σύνδεσης καὶ μεταφορῶν, νά καταστρέφουν τὰ ἐπιτελεῖα καὶ τὸ ὑλικὸ τοῦ ἐχθροῦ.

..

Στὴν πρῶτη περίοδο τοῦ πολέμου ὁ χιτλερικός στρατός εἶχε μεγαλύτερη πείρα πολεμική, χάρις στὶς μεγάλες ἐπιχειρήσεις πού εἶχε διεξάγει στήν Ἐθρῶπη. Ὑστερα ὅμως ἀπὸ κάμποσους μῆνες ὁ Κόκκινος στρατός τὸν ξεπέρασε καὶ σ' αὐτὸν τὸν τομέα. Στὴν πορεία τοῦ πολέμου ὁ Κόκκινος στρατός ἐγινε ἐπιλεκτός στρατός. Ἐπρόθε νά χτυπάει θετικά τὸν ἐχθρὸ, ὀλογοῖζοντας τὰ ἀσθενῆ καὶ τὰ ἰσχυρά

ΑΡΧΕΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

του σημεία, όπως τό απαιτεί ή σύγχρονη στρατιωτική επιστήμη. Έκατοντάδες χιλιάδες και εκατομμύρια μαχητές του Κόκκινου στρατού έγιναν μαστόροι στο χειρισμό του όπλου τους — τουφέκι, σπαθί, πολυβόλο, κανόνι, όλμος, τάνκς, στά έργα του μηχανικού, στην άεροπορία. Δεκάδες χιλιάδες διοικητές του Κόκκινου στρατού ειδικεύτηκαν στην ήγεσία του στρατού. Έμαθαν να συνδυάζουν τό προσωπικό θάρρος και την παλληκαριά, μέ την ικανότητα να διοικούν τό στρατό στο πεδίο τής μάχης, αφήνοντας κατά μέρος την παράλογη και επικίνδυνη γραμμική ταχτική και εφαρμόζοντας άποφασιστικά την ταχτική των έλιγμών». (Ημερησία διαταγή του στρατάρχη Στάλιν στις 28 του Φλεβάρη 1943.)

Τέλος μέ την ήμερησία διαταγή του τής 23 του Φλεβάρη 1945, λίγους μήνες πριν τό τέρας του πολέμου, διαπιστώνεται ότι: «Οι ένδοξοι πολεμιστές του Κόκκινου στρατού έμαθαν τώρα να τσακίζουν και να έξοντώνουν τόν έχθρό μέ όλους τούς κανόνες τής σύγχρονης στρατιωτικής επιστήμης. Οι μαχητές μας, που τούς έμψυχώνει ή συνείδηση τής μεγάλης άπελευθερωτικής άποστολής τους, δείχνουν θαύματα ήρωϊσμού και άταπάρνησης, συνδυάζουν μέ τέχνη την τόλμη και τό θάρρος στη μάχη, χρησιμοποιώντας πλέρια τīs δυνάμεις και τά μέσα του όπλου τους. Οι στρατηγοί και οι αξιωματικοί του Κόκκινου στρατού συνδυάζουν έντεχνα τά βαρεια χτυπήματα τής πανίσχυρης τεχνι-

κής μέ άριστοτεχνικούς και όρμητικούς έλιγμούς. Στόν τέταρτο χρόνο του πολέμου ό Κόκκινος στρατός έγινε πιο γερός και πιο δυνατός από όποιαδήποτε άλλη φορά, ή πολεμική του τέχνη έγινε ακόμα πιο τέλεια και ή μαχητική του ικανότητα πολλές φορές άνώτερη».

..

Έτσι πολέμησε και νίκησε πάλι ό Κόκκινος στρατός. Και σήμερα, πιο δυνατός από κάθε άλλη φορά, στέκεται άγρυπνος φρουρός τής άκεραιότητας τής Πατρίδας του και πρωταθλήτης στον άγώνα των δημοκρατικών λαών για τή διαρκή ειρήνη και την πραγματική δημοκρατία, έτοιμος να ματαιώσει τά ιμπεριαλιστικά σχέδια εκείνων, που θά επιθυμούσαν να μιμηθούν τό Χίτλερ. Οι μαχητές και τά στελέχη του Δημοκρατικού στρατού γιορτάζοντας τά 30χρονά του, πρέπει νάχουνε τό παράδειγμα του Κόκκινου στρατού φωτεινό οδηγό στο σημερινό τους άγώνα. Ν' ανεβάσουν ακόμα πιο ψηλά την πολεμική τους τέχνη. Νά μάθουν να συνδυάζουν όλες τīs μορφές πολέμου ενάντια στον έχθρό. Νά δυναμώσουν ακόμα πιο πολύ την πειδαρχία, την όργάνωση και την τάξη μέσα στο Δημοκρατικό στρατό. Νά βοηθούν τό λαό και να δημιουργούν όλο και πιο στενούς δεσμούς μαζί του. Και τέλος νάχουν μοναδική τους σκέψη και φιλοδοξία πώς θά καταφέρουν πιο δυνατά, πιο συντριπτικά χτυπήματα στον έχθρό.

A.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΑΠΟ 21 ΤΟΥ ΓΕΝΑΡΗ — 15 ΤΟΥ ΦΛΕΒΑΡΗ

Συμπληρωματικά για τις επιχειρήσεις του Δημοκρατικού στρατού από την 1 ως τις 20 Γενάρη, έχουμε ακόμα 25 ενέργειες του Δ.Σ., που απ' αυτές 10 είναι επιθετικές κρούσεις σε πόλεις και κέντρα. Οι σοβαρότερες είναι: στους Σοφάδες στη σχολή αξιωματικών Χαλκίδας, στις Φέρρες, 13 συμποτόζ κυρίως στη Θεσσαλία, Ανατολική Μακεδονία και οι 2 επιτυχημένες άμυντικές μάχες στο Παγγαίο και Πάικο όπου ο έχθρος ανατράπηκε ολοσχερώς. Στις παραπάνω ενέργειες, με δσα στοιχεία υπάρχουν ο έχθρος είχε 183 νεκρούς και 187 τραυματίες, πολλές απώλειες, σε πολεμικό υλικό. (Ακόμα προσχώρησαν 107 νέοι μαχητές στο Δημοκρατικό στρατό.)

21)1.—Τμήματα του άρχηγείου Κεντρικής Μακεδονίας χτύπησαν 60 Μούδες στο χωριό Πλατανάκιο—Αξιού, τους έξεδόπιον και πήραν πολλά λάφυρα.

—Συμποτόζ του άρχηγείου Ανατολικής Μακεδονίας ανατίναξαν 2 σιδηροδρομικές γέφυρες μεταξύ Διλόφου—Μαρασιός.

22)1.—Συμποτόζ του άρχηγείου Δυτικής Μακεδονίας ανατίναξαν γέφυρα 10 μ με ταξίδι Λεχόβου—Ασπρογείω. Στον ίδιο δρόμο ανατίναξαν με νάρκη αυτοκίνητο.

—Τμήματα του άρχηγείου Κεντρικής Μακεδονίας μετά 4ωρη μάχη κατέλαβαν την κωμόπολη Ίερισσό, προξενώντας στον έχθρο απώλειες 14 νεκρούς, Πιάστηκαν 3 οίχμαλστοι. Πάρθηκαν άφθονα λάφυρα. Στις γραμμές του Δ.Σ. προσχώρησαν 22 άνδρες και γυναίκες.

23)1.—Τμήματα του άρχηγείου Ήπειρου χτύπησαν έχθρικές δυνάμεις που κινήθηκαν προς Δίλοφο και τις κινήγησαν, προξενώντας τους απώλειες 8 νεκρούς και 14 τραυματίες.

—Άλλα τμήματα του ίδιου άρχηγείου χτύπησαν έχθρική βάση στη γέφυρα Μπαλντούμας. Επίσης χτύπησαν και διάλυσαν φάλαγγα μεταγωγικών με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ο επικεφαλής ανθυπολοχαγός. Πιάστηκαν 18 αιχμάλωτοι στρατιώτες με τον όπλισμό τους. Κυριεύθηκαν 25 μεταγωγικά με τρόφιμα και άλλα είδη.

—Τμήματα του άρχηγείου Ήπειρου μπήκαν στα χωριά Ροβοσίτσα, Πλατανιά, Παλιοκλίση, Παλιοχάρι, Κώσικα της Έ-

πορχίας Φιλιατών. 28 πατριώτες προσχώρησαν στο Δ.Σ.

24)1.—Τμήματα του άρχηγείου Δυτική Μακεδονίας χτύπησαν φάλαγγα αυτοκινήτων που κινήθηκε από Καστοριά. Το ίδιο βράδυ χτύπησαν μοναρχοφασίστες ΝΑ της Βασιλειάδας. Ανάμεσα στους νεκρούς που είχε ο έχθρος είναι κι ένας λοχαγός.

—Τμήματα του άρχηγείου Κεντρικής Μακεδονίας υτύπησαν οίλοχία Έθνοφρουράς μεταξύ Άρναία—Παναγιά και της προξενήσαν πολλές απώλειες. Πάρθηκαν λάφυρα.

25)1.—Τμήματα του άρχ. Αν Μακεδονίας Θράκης έμφανίστηκαν στα χωριά Άμοξάδες—Σούνιο—Σαχίνη. 56 πατριώτες των χωριών αυτών κατατάχτηκαν στο Δ.Σ.

—Τμήματα του άρχ. Δυτ. Μακεδονίας χτύπησαν έχθρική φάλαγγα 3 λόχων στην περιοχή Καστοριάς. Η φάλαγγα διάσκορπίστηκε με απώλειες 19 νεκρούς και 25 τραυματίες μοναρχοφασίστες. Πιάστηκαν 13 μεταγωγικά φορτωμένα και πολύ όπλο.

—Τμήματα των άρχηγείων Θεσσαλίας και Ρούμελης και λόχος της Δημ. νεολαίας ύστερα από 8ωρη σκληρή μάχη χτύπησαν και ανέτρεψαν στα όψώματα Ψηλοράχη Νεοχωρίου λόχους όρεινών καταδρομών, που κινήθηκαν από Στυλίδα προς Γκούρα. Απώλειες του έχθρου 26 νεκροί και τραυματίες.

26)1.—Τμήματα του άρχηγείου Δυτ. Μακεδονίας χτύπησαν φάλαγγα αυτοκινήτων στο δρόμο Φλώρινας—Άγίας Παρασκευής. Σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν πάνω από 40 μοναρχοφασίστες.

—Τμήματα των άρχηγείων Ρούμελης—Θεσσαλίας χτύπησαν άποφασιστικά και ανέτρεψαν μοναρχοφασιστικές δυνάμεις 3 λόχων, ΛΟΚ, μιας διομορίας μαυροσκούφιδων και πολλών ΜΑΥ—που κινήθηκαν πάλι προς Γκούρα προξενώντας τους σοβαρές απώλειες σε νεκρούς και τραυματίες. Ανάμεσα τους είναι ένας λοχαγός νεκρός κι ένας λοχαγός τραυματίας.

27)1.—Τμήματα του άρχ. Ρούμελης επέτέθηκαν κατά της συμμορίας Λιγγών και της έθνοφρουράς στο χωριό Καπ βόθρο—Τριχωνίας. Τα όπλαίματα του έχθρου, έγκαταλείποντας 19 νεκρούς, κατέφυγαν

ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΧΡΟΝΙΚΟ
ΤΗΣ ΔΡΑΣΗΣ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ
ΣΤΡΑΤΟΥ

στο Άγρινο. 14 τμήματα του Δ.Σ. μπήκιν στο χωριό. Πιάστηκαν 6 αιχμαλώτοι. Πάρθηκαν πολλά λάφυρα.

—Τμήματα του άρχ. Δυτικής Μακεδονίας αφού έξουδετέρωσαν πολλές έχθρικές αντίστασεις μπήκαν στην κωμόπολη Βελβενός—Κοζάνης. Ο έχθρος είχε πολλές απώλειες σέ νεκρούς και τραυματίες. 72 πατριώτες τής κωμόπολης κατατάχθηκαν στο Δ.Σ.

28)1.—Τμήματα του άρχ. Ρούμελης μετά 5ωρη μάχη κατέλαβαν τό όχυρωμένο χωριό Λευκαδά—Φθωτιδοφωκίδας. Άπελευθερώθηκαν 350 ξεσπιτωμένοι χωρικοί.

29)1.—Τμήμα συμποτέρ του άρχ. Ήπειρου άνατίναξε στο δρόμο Καλπάκι—Μπουραζάνι αυτόκίνητο γεμάτο στρατιώτες. Σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν πολλοί.

—Τμήματα του άρχ. Κεντρ. Μακεδονίας αντίμετώπισαν άποφασιστικά και άνάγκισαν νά συμπυχθούν στις βάσεις τους δυνάμεις 500 μοναρχοφασιστών που ένήργησαν έκστρατεία στο Παγγαίο από 27 μέχρι 29)1.

30)1.—Τμήματα τής Δημοκρατικής Νεολαίας τών άρχηγίων Ρούμελης—Θεσσαλίας μαζί και μ' άλλες δυνάμεις, έτρεψαν σέ πανικόβλητη φυγή στα ύψώματα τών χωριών Κελεμένο και Ίντζέκι, ουο λόχους έθνοφρουράς κι ένα λόχο ΜΑΥδων και τους κινήγησαν ώς τόν κάμπο. Άπώλειες του έχθρου: 26 έθνοφρουροί και ΜΑΥ νεκροί και πολλοί τραυματίες. Πιάστηκαν αιχμαλώτοι 40 «έθνοφρουροί», 1 άνθυπολοχαγός και 3 ΜΑΥδες. Λάφυρα: 60 άγγλικά τουφεκία, 5 όπλοπολυβόλα, 4 άτομικοί όλμοι, 19.000 σφαίρες, πολλά βλήματα όλμου, κυάλια, πιστόλια, 180 κουβέρτες, γυλιόι, αντίσκηνα, τρόφιμα κ.λ.π.

Τμήματα του άρχ. Κεντρ. Μακεδονίας χτύπησαν 60 χωροφύλακες και ΜΑΥδες στο χωριό Ριζά Χαλκιδικής. 10 φυλάκια τών μοναρχοφασιστών άνατινάχτηκαν μαζί με τά πολυβόλαια τους. Οι μαχητές του Δ.Σ. κυρίεψαν πολλά λάφυρα.

31)1.—Τμήματα του άρχ. Δυτ. Μακεδονίας έπέτεθησαν ενάντια στις μοναρχοφασιστικές δυνάμεις τών χωριών Αμύδαλα και Κλειτό—Πτολεμαΐδας και κατέλαβαν τά χωρ.ά. Άπώλειες του έχθρου 16 χωροφύλακες και ΜΑΥ και 28 τραυματίες. Πάρθηκαν 60 θύνα λάφυρα. 29 πατριώτες τών χωριών αυτών κατατάχτηκαν στο Δ.Σ.

—Τμήματα του άρχηγείου Ρούμελης άνέτρεψιν τις φρουρές τών ΜΑΥ στα χωριά Άγία Λευτέρια και Πεντάκορφο Τοχωρίας και τούς προξένησαν απώλειες 15 νεκρούς και πολλούς τραυματίες. Συ-

νέλαβαν 7 αιχμαλώτους και κυρίευσαν λάφυρα 3 όλμοις με πολλά βλήματα, 2 ασύρματους, 20.000 σφαίρες κ.λ.π.

—Τμήμα του άρχ. Κεντρ. Μακεδονίας χτύπησε μοναρχοφασιστικό τμήμα στο Άνω Σοφύρινα και τού προξένησε απώλειες 4 νεκρούς. Πυροβολικό του Δ.Σ. έβιλε κατά του έχθρ. ό στη Μικρόδρυση και τού προξένησε σοβαρές απώλειες.

1)2.—Τμήματα του άρχ. Άν Μακεδονίας—Θράκης χτύπησαν λοχο έθνοφρουράς στο Κούρνοβο, 5 χλμ. έξω άπ' τό Διδυμοτεicho. Μετά 5ωρη μάχη διελυσαν τούς μοναρχοφασιστές προξενώντας τους πολλές απώλειες. Πάρθηκαν αφθονα λάφυρα.

2)2.—Συμποτέρ του άρχηγείου Δυτικής Μακεδονίας άντιτίναξαν στο δρόμο Άμύνταιο—Πτολεμαΐδα στρατιωτικό αυτόκίνητο. Σκοτώθηκαν 4 χωροφύλακες και 5 τραυματίστηκαν.

Συμποτέρ άνατίναξαν τό τρέινο Δράμας—Θεσσαλονίκης. Καταστράφηκαν τελείως ή άτμόμηχανή και 3 βαγόνια. Στο ένα ήταν ή δύναμη ασφάλειας.

—Συμποτέρ του Άρχηγείου Δυτικής Μακεδονίας άντιτίναξαν στο δρόμο Καστοριάς—Βέργα στρατιωτικό αυτόκίνητο. Άλλοι συμποτέρ άντιτίναξαν γέφυρα 30 μ. μήκους στο δρόμο Καστοριά—Νεστόρι.

—Πυροβολικό του άρχηγείου Άνατολικής Μακεδονίας—Θράκης έβιλε ενάντια στους στρατιώτες τής Κομοτινή. Τά μοναρχοφασιστικά τμήματα έφυγαν πνικίκοβλητα πρός Κνίδο.

3)2.—Τμήματα του άρχηγείου Κεντρικής Μακεδονίας έπέτεθησαν ενάντια τις μοναρχοφασιστικές δυνάμεις στη Νέα Ζίχνη—Σερρών. 145 χωροφύλακες και δύναμη ίππικού 150 ανδρών συμτύχθηκαν στα όχυρά του Διοικητήριου.

—Συμποτέρ του άρχηγείου Δυτικής Μακεδονίας άντιτίναξαν στο δρόμο Καστοριάς—Κρυσοός στρατιωτικό αυτόκίνητο. Σκοτώθηκαν 5 στρατιώτες και τραυματίστηκαν πολλοί.

—Άλλα τμήματα συμποτέρ άντιτίναξαν γέφυρα στο δρόμο Μεσοποταμία—Καστοριά και αυτόκίνητο στρατιωτικό στο δρόμο Βογατικό—Όρεστικό.

4)2.—Άπό δράση τμημάτων τής Πελοποννήσου διακόπηκε ή συγκοινωνία Άθήνα—Πάτρα.

5)2.—Τμήματα του άρχηγείου Δυτικής Μακεδονίας χτύπησαν μοναρχοφασιστικές δυνάμεις στην Άραβυσο—Γιαννιτών και τούς προξένησε σοβαρές απώλειες. Άγώμασ στους νεκρούς είναι και 2 αξιωματικοί.

ΑΡΧΑΙΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

—Τμήματα του άρχηγείου 'Ηπείρου καταδίωξαν μοναρχοφασιστικές δυνάμεις 3 λόχων κομάντος που έπιχείρησαν να διεισδύσουν στις γραμμές μας στην περιοχή Κεραμίτσας. Οι μοναρχοφασιστές έγκάτελεσαν 24 νεκρούς. Είχαν και πολλούς τραυματίες. Πάρθηκαν 2 άσύρματα και πολλά άλλα λάφυρα.

—Σαμποτέρ ανατίναξαν 2 στρατιωτικά αυτοκίνητα στο δημόσιο Γιάννενα—Κόνιτσα. Σκοτώθηκαν και τραυματίστηκαν 19 στρατιώτες.

—Τμήματα του άρχηγείου Ρούμελης διεισδύσαν στην Πάρνηθα και στην περιοχή της μέχρι απόσταση 20 χλμ. απ' την 'Αθήνα. Με επίθεση κατάλαβαν το χωριό Πύλη. Οι μοναρχοφασιστές είχαν απώλειες 9 νεκρούς και περισσότερους τραυματίες. Πάρθηκαν λάφυρα.

—'Αλλα τμήματα μπήκαν στο χωριό Σκούρτα. Οι χωροφύλακες και ΜΑ·Υ·δες έγκατέλειψαν το χωριό πανικόβλητοι.

8)2.—Τμήματα του άρχηγείου Δυτικής Μακεδονίας αντιμετώπισαν άποφασιστικά μοναρχοφασιστικές δυνάμεις 2 ταξιαρχικών που κινήθηκαν έπιθετικά στην περιοχή Νεστορίου και Βούου.

—Τμήματα του άρχηγείου Δυτικής Μακεδονίας έπετέθησαν κατά μοναρχοφασιστικών δυνάμεων στα ύψώματα Βικαρφούλας και Κομνηνάδων και τους προξένησαν απώλειες 26 νεκρούς και πολλούς τραυματίες.

—Σαμποτέρ του άρχηγείου Ρούμελης ανατίναξαν το ηλεκτρικό εργοστάσιο της 'Εταιρίας Κωπαΐδας στη Μπούκα.

—Σαμποτέρ του άρχηγείου 'Ανατολικής Μακεδονίας—Θράκης ανατίναξαν σιδηροδρομική γέφυρα μήκους 20 μ. και 500 μ. σιδηροδρομική γραμμή στη θέση Τρανό Ρέμμα—Σουφλιού.

—'Άλλοι σαμποτέρ ανατίναξαν 2 στρατιωτικά αυτοκίνητα στο δημόσιο 'Εχινού—Μελέβια.

9)2.—Πυροβολικό άρχηγείου Κεντρικής Μακεδονίας έβαλε ένάντια σε στόχους στην πόλη της Θεσσαλονίκης 150 βλήματα. Τμήματα του ίδιου άρχηγείου χτύπησαν τους μοναρχοφασιστές στα 'Εξαμόλια—Λαγκαδά. 'Αλλα τμήματα χτύπη-

σαν τους μοναρχοφασιστές στη Λητή—Λαγκαδά. 9 έθνοφρουροι παραδόθηκαν χωρίς μάχη. Σαμποτέρ ανατίναξαν στο 70 χιλιόμετρο του δρομου Θεσσαλονίκης—Σερρών, μιá γέφυρα και στους δρόμους Θεσσαλονίκης—Σερρών και Θεσσαλονίκης—Λαγκαδά 4 αυτοκίνητα.

—'Αλλα τμήματα άφου άνέτρεψαν τους μοναρχοφασιστές μπήκαν στο χωριό 'Ωραιόκαστρο 7 χλμ. απ' τη Θεσσαλονίκη. 'Αλλα τμήματα του ίδιου άρχηγείου μπήκαν στο χωριό Λάινα—Λαγκαδά. Στην εμφάνισή τους οι δυνάμεις χωροφυλακής και μάΰδων έφυγαν.

—Τμήματα του άρχηγείου Ρούμελης συγκρούστηκαν επί 4 ώρες με μεγάλες μοναρχοφασιστικές δυνάμεις και τους προξένησαν σοβαρές απώλειες.

—Τμήματα του άρχηγείου 'Ανατολικής Μακεδονίας—Θράκης χτύπησαν τάγμα έθνοφρουράς στο Λυκοδρόμιο και το άνέτρεψαν.

10.—Τμήματα του άρχ. Κεντρ. Μακεδονίας χτύπησαν 100 χωροφύλακες στη Δορκάδα—Λαγκαδά και τους προξένησαν πολλές απώλειες.

—Τμήματα 'Αρχ. Ρούμελης μπήκαν στο Νεοχώρι και Λευκτρα Θηρών, σαρώνοντας τους ΜΑ·Υ·δες, 30 νέοι καταταχτηκαν στο Δ. Σ.

12)2.—Τμήματα του 'Αρχ. Δυτ. Μακεδονίας με επίθεσή τους χτύπησαν και άνέτρεψαν τον έχθρό που είχε κινήθει στις περιοχές Νεστορίου και Βούου απ' τις 8)2 και τον άνάγκασαν να συμπυχθεί βιαστικά στις βάσεις του. Σ'όλο αυτό τό διάστημα οι μοναρχοφασιστές είχαν 28 νεκρούς εξακριβωμένους, υπερδιπλάσιους που πήραν μαζί τους και πολλούς τραυματίες. 'Ανάμεσα στα πολλά λάφυρα που πήραν τά τμήματα του Δ. Σ. είναι και 3 όμαδικοί όλμοι.

—Τμήματα του άρχ. 'Ανατολ. Μακεδονίας—Θράκης ένήργησαν επίθεση ένάντια στη μοναρχοφασιστική φρουρά του Κιρκά—'Αλεξανδρούπολης. 40 πατριώτες κατατάχτηκαν στις γραμμές του Δ.Σ.

—Σαμποτέρ του ίδιου άρχηγείου άνατίναξαν τουννελ μεταξύ Κιρκά—Σικάζης στην περιοχή 'Αλεξανδρούπολης.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΑΠΟ ΜΗΝΑ ΣΕ ΜΗΝΑ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΑΠΟ 20 ΓΕΝΑΡΙΗ — 20 ΦΕΒΡΑΡΙΗ

Στο τελευταίο ούτε διάστημα ή έσωτερική κατάσταση χαρακτηρίζεται από τη μία μεριά με τη συνέχεια της επίσει ής δράσης του Δ.Σ.Ε. που τμήματά του φθάνουν ως τα αστικά κέντρα Αθήνα—Θεσσαλονίκη και από την άλλη από την άνοιξη ύποπτη της ψευτο υβέρνησης της Αθήνας στους άμεσοκαίους με τη σύγχρονη στρατιωτική και πολιτική τους προσομοίωση για την καινούργια τους έκστρατεία ενάντια στο Δ.Σ.Ε. και για τα γενικότερα άπαιθεικά τους σχέδια στα Βλάνια. Η κυριαρχία των αμερικανών έδηλώνεται στρατιωτικά με την ανάληψη απ' ούς υδοισιατικά της ήγείας του μοαροφασιστικού στρατού, την άρροσολή 70 εξωμματικών στις μονάδες του και με τη συμμετοχή τους άκόμα στις έπιχειρήσεις (Θεσσαλονίκης, Άλιακμονα). Πολιτικά ύποχρέωσαν τα δύο κυβερνητικά κόμματα να δηλώσουν άνοχητά ύποταγη σ' αούς, παραμέρισαν το Στράτο που είχε «ασαφώνες» μαζί τους και άνιγκασαν το Σοφολι—Τσαλδίκη να άνκοιύωσουν, ύστερα από τις φαγομάρες τους, πώς θά άσνεχουν τη συνργασία τους και σό μέλλον. Οίκονομιά πήσαν στα χέρια τους και την πιστωτική πολιτική και τη έπιχείρηση, διανομή των τροφίμων.

Τηυτόχρονα προσομάζονται. Άλλίζων την γεσία του μοναρχοφασιστικού έπιτελείου καταργούν τη στρατιά Βορείως Έλλάδας και έκτοπίζουν το Βεντήρη, αθέτουν το στρατό ας κατω 12.000 και τα τάγματα έθνοφρουμάς από 48 στα 100, έπιστρατεύουν 6000 άκόμα χωροφύλακες, φέρονουν καινούργια άρροπλανα και πολεμικό ύλικό. Οργανώνουν νέες άεροπορικές βάσεις στο Ηράκλειο της Κρήτης. Τα μεγάλα άσεντικά στέλνουν στην Αθήνα, το άερορχο Κόν αλυ, άρχηγό του άμερικανικού στόλου στον άνατολικό Άτλαντικό και τη Μεσόγειο και ο Γρίσγουαλντ πηγαίνει στη Βεγγάζη της Βόρειας Άφρι ής. Άκόμα συνεχίζουν τις προκλήσεις σέ βαρος των γειτονικών Λαϊκών δημοκρατιών με την έπίσχυση της λεγομένης

Βαλκανι ής έπιτροπής.

Μέσα στον καικό τους συνεχίζουν τη τρομοκρατία ενάντια στο δημοκρατικό λαό της σκλαβομμένης Έλλάδας. Σκ τώνουν 3 άγωνιστές της αντίστασης στην Αθήνα καταδικάζουν 10 σέ θάνατο και συνολικά περί τους 70 σ' όλόκληρη την Έλλάδα, συνεχίζουν τις μαζικές συλλήψεις και τις έξορες.

Βάζουν λογοκρισία στις έπιστολές, σ' ν τύπο τους, στα θεατρικά έργα και άκόμα στις άνταποκρίσεις των αμερικανών δημοσιογράφων. Για να κολύψουν τα έγκλήματά τους βάζουν τον καλύτερο σέο Δαμασκηδό και ξαναέστειλναι το φαρομάδι γά βιασμούς και έγκλήματα των άνταοτών. Με τα γεγονότα της Θεσσαλονίκης έδηλώνονται άλλη μία φορά μέσα στη δοσίλογη βούλη οι φαγομάρες τους και οι άνικανοτητά τους να άντιμετωπίσουν το Δημοκρατικό στρατό.

Στο ίδιο διάστημα συνήλθε στην έδρα της προσωρινής Δημοκρατικής κυβέρνησης το ύπουργικό συμβούλιο. Καθόρισε μία σειρά πραχτικά μέτρα τόσο σέ σχέση με τις προετοιμώσεις του έχθρου, όσο και για την πάρα πέρα ανάπτυξη της δημοκρατικότητας του Δ.Σ.Ε. Η Προσωρινή Δημοκρατική κυβέρνηση έξεδωκε δύο νόμους ένα για τη γενική άμνηστεία των κοινών και πολιτικών έδικημάτων και άλλον για την άύωση των άγοραπωλησιών των άκινήτων που έγιναν στην περίοδο της γεομανικής κατοχής.

Άπελευθερώθηκαν καινούργια χωριά, συνεχίστηκαν οι έκλογές για την άνάδειξη των οργάνων της λαϊκής έξουσίας. Έγινε Γενική συνέλευση των Λαϊκών συμβουλίων και Λαϊκών δικαστηρίων Κατοριάς—Φλώρινας και έγιναν τα έγκαιρια του προού λαού ύποσολομείου στην έλευθερη Έλλάδα. Έγινε έκκληση σέ άνωτέρον άξιοματικών που ύπηρετούν στο Δημοκρατικό στρατό προς τους άξιοματικούς του μοναρχοφασιστικού στρατού να φυγούν από τον άπόικικό στρατό και να ταχθούν στις γραμμές του Δ.Σ.Ε.

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΑΠΟ 20 ΓΕΝΑΡΙΗ — 20 ΦΛΕΒΑΡΙΗ

ΚΙΝΑ: Σύμφωνα με ανακοινωθέν του Γενικού Αρχηγείου του Λαϊκού απελευθερωτικού στρατού της Κίνας, που μετέδωσε το πραχτορείο «Ελευθέρη Κίνα» ο λαϊκός στρατός απελευθέρωσε ως σήμερα 2.390.000 χιλιόμετρα έδαφος (23 φορές σαν την Ελλάδα) με πληθυσμό πάνω από 168 εκατομμύρια. Έχουν απελευθερωθεί 468 πόλεις. Οι αντιδραστικές δυνάμεις του Τσάγκ-Κάι-Σέκ παρ' όλη την ενίσχυση που έχουν από τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό συντρίβονται από τις δυνάμεις του λαϊκού στρατού.

Η αμερικανίδα δημοσιογράφος Λουίζα Στρόμ, που επισκέφθηκε την Έλευθερη Κίνα, γράφει σε άρθρο της: «Ο Τσάγκ-Κάι-Σέκ χάνει το παιγνίδι στον αγώνα με τους κινέζους αγρότες. Σ' έναν από τους μεγαλύτερους πολέμους της παγκόσμιας ιστορίας δίνει μιά μάχη από τα πριν χαμένη. Στην πραγματικότητα δεν πρόκειται για εμφύλιο πόλεμο αλλά για τη μεγαλύτερη αγροτική μεταρρύθμιση στον κόσμο. 400 εκατομμύρια αγρότες απαλλάσσονται από τα δεσμά της φεουδαρχίας».

Στό 2ο εξάμηνο του 1947 ο Τσάγκ-Κάι-Σέκ έχασε 750.000 στρατιώτες και αξιωματικούς. Μέσα στους 280.000 αιχμαλώτους βρίσκονται 52 μόνιμοι στρατιχοί και 54 έφεδροι. Κυριεύτηκε άφθονο πολεμικό υλικό. Σήμερα τα λαϊκά στρατεύματα βρίσκονται 5 χιλιόμετρα από το Μουκνεν και απειλούν το Νανκίν, πρωτεύουσα και έδρα του Τσάγκ-Κάι-Σέκ.

ΙΤΑΛΙΑ. Τό λαϊκοδημοκρατικό κίνημα κάθε μέρα ανεβαίνει περισσότερο. Η ένότητα των δημοκρατικών δυνάμεων γίνεται πιο στέρεη. Στό συνέδριο του σοσιαλιστικού κόμματος ο γραμματέας Μπόσσο τάχθηκε κατηγο-

ρηματικά υπέρ της ενιαίας δράσης με τό κομμουνιστικό κόμμα.

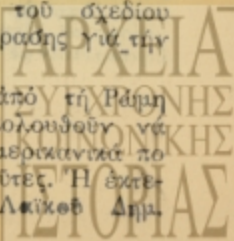
Στις 2 Φλεβάρη έγινε έθνική συνέλευση του λαϊκοδημοκρατικού μετώπου, όπου εγκρίθηκε και τό πρόγραμμα του μετώπου γιά τόν εκδημοκρατισμό της Ιταλίας. Τό λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο σημείωσε ως τώρα δυό εκλογικές νίκες στις δημοτικές εκλογές παρ' όλη τή συνασπισμένη αντίδραση όλων των αστικών και και νεοφασιστικών κομμάτων. Αρχισαν οι προσχωρήσεις πολλών προσωπικοτήτων και ομάδων στό λαϊκοδημοκρατικό μέτωπο. Η όργάνωση του ψευτοσοσιαλιστικού κόμματος του Σαραγκάτ στό Παλέρνο και της νεολαίας της Σαρδηνίας και της Ρώμης προσχώρησαν στό μέτωπο. Η διαλυση του κόμματος του Σαραγκάτ συνεχίζεται.

Στή βόρεια Ιταλία ζαπλώνεται τό κίνημα των αγροτών γιά τήν κατάληψη των ακαλλιέργητων εκτάσεων. Στήν Πεσκάρα 18.000 αγρότες κατέλαβαν 4.000.000 στρέμματα γής στην όχθη του ποταμού Πάδου.

Στό Μιλάνο και στή Φλωρεντία έγιναν μεγάλες διαδηλώσεις των άνεργων εργατών. Η αστυνομία έπετέθη κε ενάντια στους διαδηλωτές και έτραυματίσε πολλούς.

Διαδηλώσεις έγιναν στό Λιβόρνο και σέ πολλές άλλες πόλεις της Ιταλίας. Σχολιάζοντας ή Οδνιτά (όργανο του Κ.Κ.) τις επιθέσεις στή Φλωρεντία της αστυνομίας γράφει πώς αυτές αποτελούν μέρος του σχεδίου της συνασπισμένης αντίδρασης γιά τήν αναβολή των εκλογών.

Κατά πληροφορίες από τή Ρώμη αναφέρουν πώς εξακολουθούν να φθάνουν στην Ιταλία αμερικανικά πολεμικά πλοία με πεζοναύτες. Η έπιθετική έπιτροπή του Λαϊκού Δημ.

Μετάπου θά διαμαρτυρηθεῖ ἐνάντια στὰ ἱμπεριαλιστικά σχέδια τῶν ἀμερικάνων πού παραβιάζουν τὴν κυριαρχία τῆς Ἰταλίας.

ΑΛΒΑΝΙΑ: Ὁ Ἐμβέρ Χότζα μιλώντας στὴ Λαϊκὴ βουλή πάνω στὴ διεθνὴ κατάσταση εἶπε ὅτι ἡ συμμαχία μὲ τὴ Γιουγκοσλαβία τοῦ στρατάρχη Τίτο εἶναι μιὰ μεγάλη νίκη, πού ἐγγυάται τὸ μέλλον τοῦ ἀλβανικοῦ λαοῦ. Ἀπότυχαν πέρα γιὰ πέρα, συνέχισε ὁ ἀλβανὸς πρωθυπουργός, ὅλες οἱ προσπάθειες τῶν ἀμερικάνων καὶ τῶν ἄλλων ἱμπεριαλιστῶν νὰ προκαλέσουν ταραχές καὶ νὰ ἐνεργήσουν δολοφονικὲς ἀπόπειρες καὶ συγκρούσεις μέσα στὴν Ἀλβανία. Ὁ ἀλβανικὸς λαὸς τοὺς ἔσχελασε καὶ ματαίωσε ὅλα τὰ σχέδιά τους. Οἱ ἀμερικανοἄγγλοι ἱμπεριαλιστὲς καὶ τὰ ὄργανά τους ἔχασαν κάθε ἐλπίδα πὼς μποροῦν νὰ χτυπήσουν τὴ λαϊκὴ δημοκρατία τῆς Ἀλβανίας ἀπὸ τὰ μέσα καὶ γι' αὐτὸ περιορίζονται σὲ ἐξωτερικὲς ἐπιδέσεις. Χρόνια τώρα οἱ ξένοι ἱμπεριαλιστὲς καὶ οἱ ἔλληνες μοναρχοφασίστες προκαλοῦν τὴ Λαϊκὴ δημοκρατία τῆς Ἀλβανίας.

ΓΙΟΥΓΚΟΣΛΑΒΙΑ: Ὁ στρατάρχης Τίτο στὸ γεῦμα πού ἔδωσε στοὺς οὐντάρνικους τῆς Σερβίας ἔβγαλε ἕνα βαρυσήμαντο λόγο. Ὁ στρατάρχης ἀνάμεσα σ' ἄλλα εἶπε:

«Οἱ ἐμπρηστὲς τοῦ πολέμου θέλουν νὰ δημιουργήσουν πολεμικὴ ψύχωση. Ἐμεῖς τοὺς λέμε· ὁ πόλεμος δὲ θά γίνει γιατί δὲν τὸν θέλουν οἱ λαοί. Ἡ ἐμπρηστικὴ προπαγάνδα εἶναι συνδεδεμένη μὲ τὸ σχέδιο Μάρσαλ..... Συμπαδοῦμε τὸν ἀγῶνα τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ πού ἔχει κάθε δικαίωμα νὰ ἀγωνίζεται γιὰ τὴ λευτεριά του. Ἐμεῖς θέλουμε τὴν εἰρήνη στὰ σύνορα καὶ δὲν θά ἐπιτρέψουμε σὲ κανένα νὰ τὴν διαταράξει καὶ νὰ μπεῖ ἐστω καὶ ἕνα βῆμα μέσα στὸ ἔδαφος μας. Ἀλ-

λά οἱ προκλήσεις τῶν ἐλλήνων μοναρχοφασιστῶν πληθαίνουν τελευταία στὰ σύνορα τῆς Ἀλβανίας καὶ Βουλγαρίας καὶ λιγοστεύουν στὰ σύνορα τῆς Γιουγκοσλαβίας. Ἡ Γιουγκοσλαβία εἶναι σκληρὸ καρῦδι. Ἐμεῖς ὁμως τοὺς προειδοποιούμε ὅτι ἐξ ἴσου σκληρὸ καρῦδι εἶναι γι' αὐτοὺς καὶ τὰ σύνορα τῆς Ἀλβανίας, πού μαζί τῆς μῖς συνδέει φιλία καὶ θά ὑπερασπίσουμε τὰ σύνορά της καθὼς καὶ τῆς Βουλγαρίας.

ΡΟΥΜΑΝΙΑ: Τὸ μῆνα αὐτὸ ὑπογράφηκε ρουμανο-σοβιετικὸ σύμφωνο φιλίας, συνεργασίας καὶ ἀμοιβαίας βοήθειας.

—Στις 21 Φλεβάρη ἀρχισε τὶς ἐργασίες τοῦ τὸ ἰδρυτικὸ συνέδριο τοῦ Ἐνιαίου Ἐργατικοῦ κόμματος πού δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν ἔνωση τῶν κομμάτων Κομμουνιστικοῦ καὶ Σοσιαλιστικοῦ.

ΓΑΛΛΙΑ: Ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση χειροτερεύει. Πραγματοποιήθηκε ἡ ὑποτίμηση τοῦ φράγκου πού δάχει σάν συνέπεια νὰ ἀξηθεῖ ἡ ἀδλιότητα τῶν ἐργαζομένων. Ὁ γενικὸς γραμματέας τοῦ Κ.Κ. Τορέξ μιλώντας στὴν Ἐθνικὴ ἀγροτικὴ συνδιάσκεψη εἶπε ὅτι ἡ σημερινὴ κατάσταση πού βρίσκεται ἡ Γαλλία ὀφείλεται στὸ σχέδιο Μάρσαλ. Τόνισε ὅτι ἡ γῆ βρίσκεται στὰ χέρια ἀνδρῶπων πού δὲν τὴν καλλιεργοῦν μόνον τους ἐνῶ 2 ἑκατομ. ἀγρότες ἔχουν μόνον 10% τῆς καλλιεργήσιμης γῆς. Τὸ Κ.Κ.Γ. εἶπε ὁ Τορέξ, ἔχει δικαίω-
 ὄταν ζητάει νὰ δοθεῖ ἡ γῆ στοὺς καλλιεργητὲς, ὅταν καλεῖ τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ὑπαλλήλους νὰ ἀγωνισθῶν γιὰ τὴν ἀπαλλοτριώση τῆς γῆς.

—Σ' ὁλόκληρη τὴ Γαλλία ἀχηματίζονται ἐπιτροπὲς ἀμυνας τοῦ χωριοῦ ἐνάντια στὸ σχέδιο Μάρσαλ πού πᾶει νὰ καταστρέψει τὸ ἀγροτικὸ νοικοκυριό. Ἐπίσης σ' ὅλη τὴ Γαλλία ἐπεχτε-

νεται ὁ σχηματισμός μαζικῶν ἐπιτροπῶν γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν Ἐθνικῶν κλάδων τῆς βιομηχανίας ποῦ ἀπειλεῖται ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τῶν ἀμερικανῶν. Στὸ Παρίσι ἐγιναν συγκεντρώσεις τῶν ἐπιτροπῶν ὑπεράσπεις τῆς βιομηχανίας ἀεροπλάνων καὶ τῆς βιομηχανίας αὐτοκινήτων. Βγῆκαν ψηφίσματα ὅπου κατακρίνεται δριμύτητα ἡ καμπάνια ποῦ γίνεται μὲ τὸ σκοπὸ νὰ δικαιολογήσει τὴν ἐγκατάσταση τῶν βιομηχανιῶν στὸ ἔξωτερικό.

—Μὲ τὸ ἀνοιγμα τῶν γαλλοῖσπανικῶν συνόρων οἱ λιμεργάτες τῆς Μασσαλίας δήλωσαν πᾶς δὲν θά φορτώσουν οὔτε θά ἐκφορτώσουν ἐμπορεύματα, ποῦ προορίζονται γιὰ τὴν Ἰσπανία τοῦ Φράνκο.

ΕΝΟΜΕΝΕΣ ΠΟΛΙΤΕΙΕΣ: Στὶς ἐκλογές ποῦ ἐγιναν στὸ Μπρούξ τῆς πολιτείας Νέας Ὑόρκης γιὰ τὴν ἀνάδειξη ἐνὸς βουλευτῆ ἐκλέχτηκε ὁ Ἰζάεον ὑποψήφιος τοῦ ἐργατικοῦ κόμματος ποῦ ὑποστηρίζει τὸν Οὐάλλας. Ὁ Ἰζάεον πήρε 22.397 ψήφους, ὁ ὑποψήφιος τοῦ δημοκρατικοῦ κόμματος 12.587 καὶ τὸ ρεπουβλικανικοῦ 1490. Τὸ Μπρούξ εἶταν προπύργιο τῶν δημοκρατικῶν (Τροδμαν). Ὁ Οὐάλλας δὲ λόγῳ του τόνισε πᾶς ἡ ἐκλογὴ τοῦ Ἰζάεον χαρακτηρίζει τὴ δυσφορία τῶν λαϊκῶν μαζῶν γιὰ τὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἔξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς κυβερνήσεως Τροδμαν.

—Ὁ γνωστός οἰκονομολόγος Μπαρούχ ὑπερασπιστὴς τῶν σχεδίων τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου τῆς Ἀμερικῆς μιλώντας στὴν ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἔξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ ἀμερικανικοῦ Κογκρέσου εἶπε. «Πρέπει νὰ μαζευτοῦν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ σιὰ 5 πρᾶτα χρόνια ὅλες οἱ πρᾶτες ὕλες ἀπὸ τὶς χώρες ποῦ θά πάρουν «βοήθεια». Ζήτησε ἀκόμα τὴ στρατιωτικὴ ἔνωση τῶν δυτικῶν χωρῶν μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν Ἀμερικὴ. Οἱ προτάσεις αὐτὲς δεῖχουν τοὺς σκοποὺς τοῦ σχε-

διοῦ Μάρσαλ.

—Σύμφωνα μὲ πληροφορίες ποῦ μετέδωσε ἀγγλικὴ ἡμερηΐδα ἐγινε σύσκεψη ἀμερικανῶν καὶ ἀγγλῶν ἀντιπροσώπων ποῦ καθόρισαν τὰ πάρα κάτω μέτρα γιὰ τὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου.

Ἐνίσχυση τῶν ἀμερικανικῶν καὶ βρετανικῶν δυνάμεων στὴν Μεσόγειο. Ἐγκατάσταση ἀεροπορικῶν βάσεων στὴ Β. Ἀφρικῇ. Ἀποστολὴ νέων βρετανικῶν στρατευμάτων ἀεροπορίας καὶ ἀμερικανῶν πεζοναυτῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ ἐγκατάσταση βρετανικῶν ἀεροπορικῶν βάσεων στὴν Κύπρο.

ΑΙΓΛΙΑ: Ὁ Μπέβιν στὶς 22 Γενάρη ἐβγάλε τὸ γνωστό ἀντισοβιετικὸ, ἀντιδημοκρατικὸ καὶ ἐμπρηστικὸ του λόγο καὶ κάλεσε τὰ κράτη τῆς Δυτικῆς Εὐρώπης νὰ ἐνωθοῦν σὲ μιὰ δυτικὴ ἔνωση.

—Ὁ ἡγέτης τῆς ἀριστερᾶς τοῦ Ἐργατικοῦ κόμματος Ζιλιάκουσ κατέκρινε δριμύτητα τὸ λόγο τοῦ Μπέβιν καὶ τόνισε πᾶς δὲ μπορεῖ νὰ ὑπάρξει συνεργασία Δυτ. Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς ἀνδὲν ἀλλάξει ἡ ἀγγλοαμερικανικὴ πολιτικὴ ἀπέναντι στὴ Σοβιετικὴ ἔνωση καὶ τὶς λαϊκὲς δημοκρατίες. Ἡ ἀγγλικὴ καὶ ἀμερικανικὴ κυβερνήση εἶπε, ὁ Ζιλιάκουσ, ἐδέψαν 1.200.000 δολλάρια γιὰ τὴν καταπολέμησιν τῶν ἀνταρτῶν καὶ οἱ ἀντάρτες εἶναι δέκα φορές περισσότεροι ἀπ' ὅτι ἦταν στὴν ἀρχὴ καὶ ἔχουν περισσότερο ἔδαφος κάτω ἀπὸ τὸν ἑλεγχό τους.

—Ἀπεργήσανε 5000 ἐργάτες λεωφορειῶν στὴ Σικωτία καὶ οἱ ἀνδρακωρύχοι στὴν Νότιο Οὐαλία.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. Πήραμε ἀρκετὰς μελέτες καὶ ἄρθρα γιὰ δημοσίευσιν. Τα ἄρθρα δημοσιεύονται μὲ τὴ σειρά ποῦ τὰ παίρνουμε.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΔΥΤΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ

....«Γιὰ τὸν πόλεμο ποὺ κάνουμε τὸ ξάφνιασμα τοῦ ἐχθροῦ καὶ τὸ ξεχαρβάλισμά του στὰ πιδ εὐαίσθητά του σημεία, τὸ χτύπημά του ἐκεῖ ποὺ δὲν τὸ περιμένει παίζουν σοβερὸ ρόλο, γιατί ὄχι μόνο τοῦ χαλᾶν τὰ σχέδια καὶ τίς προετοιμασίες του, ὄχι μόνο τοῦ ρίχνουν τὸ ἠθικό του καὶ μεγαλώνουν τὴ σύγχυση στὶς γραμμές του, μὰ καὶ προωθοῦν τὴν ὄλη δουλειά μας πρὸς τίς κύριες ἐπιδιώξεις μας».

(Ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ σ. Ν. Ζαχοριάδη στὴ σύσκεψη τῶν κομματικῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν στελεχῶν τοῦ Δ. Σ. Ε.).

ΑΡΧΕΙΑ
ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΙΣΤΟΡΙΑΣ